

Kabius

vasara/ruduo 1997

KORN

SAMUEL

MOONSPELL

PORTISHEAD

SPELLBOUND

MARILYN MANSON

CLAWFINGER

Kabllys

DISTRIBUCIJA

1. Nauji Originalūs CD
2. Padėvėti Originalūs CD
3. Mažiausios Kainos Liebrvoje
4. Pigiausi CD - 10 Lt
5. Greičiausias Pristatymas Paštu

6. Jokių Pašto Išlaidų
7. Platus Pasirinkimas
8. Visos Metalo, Punk, Rock ir t.t. Pakraipos
9. Viskas Naujausia Ir Seniausia
10. ...Kokybiška

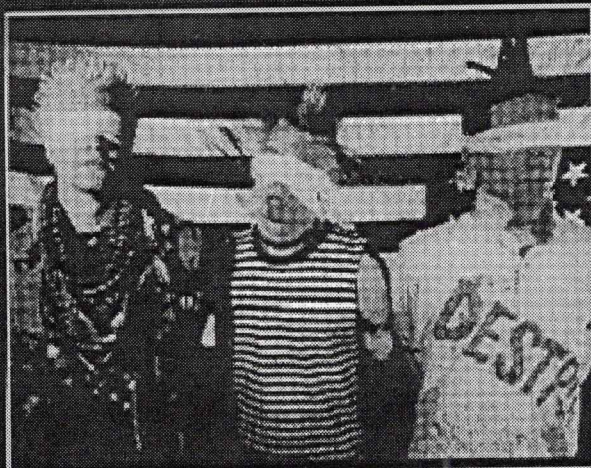
© Kabllys Distribucija 1997

Norintys gauti platinamos produkcijos katalogą privalo atsiųsti sau adresuotą voką ir 50 ct. pašto ženklą

Kabllys Distribucija • P.O.Box 3041 • 2026 Vilnius

ANTI-FLAG

DIE FOR THE GOVERNMENT

*"So punk they
shit satety pins..
-Roctober #18*

Norintys gauti mūsų platinamos produkcijos katalogą siųskite du baxus:
New Red Archives P.O.Box 210501,
San Francisco, CA 94121 USA

sofia run

intimacy

**NAUJAUSIAS
ALBUMAS
JAU PREKYBOJE**

"PSICHODELINIS
GOTKINIS JTUŽIS"

DAR GALITE ĮSIGYTI
DEBIUTINĮ ALBUMĄ
"THE DIGNITY
OF FOLLY"

KIEKVIENAS ALBUMAS KAINUOJA \$12
PAŠTO IŠLAIDOS DAR \$2
ČEKIUS SIŪSTI DENNY VARDU

Dark Frenzy Records
P.O. BOX 656625
FRESH MEADOWS NY 11365 USA

Nemažai vandens nutekėjo po pirmojo Kablo numerio išleidimo. Buvo vasara. Nors ji buvo pakankamai karšta, kad viską pamiršus būtų galima suleisti savo purvinus nagus į pajūrio smėliuką pamirštant viską pasaulyje, žemė nenustojo suktis ir diena, kaip bebūtų keista, vis dar keitė naktį, o naktis dieną. Žodžiu, ne potvyniai (kaip ne kuriose kaimyninėse šalyse), bet gyvenimas vis tik tekėjo savo vaga retkarčiais primindamas apie tai kokio nors naujo albumo, žurnalo pasirodymu, ar koncerto vyksmu. kažkas vis dar sėdėjo tvankiose studijose bei ankštose ofisuose, įrašinėjo, spausdino, organizavo, kad baigę atostogas ir sulindę į nykias savo gūžtas galėtumėte smagiai prastumti vieną kitą ilgą, šaltą ir lietingą rudens vakarą su savo staline lempele, puodeliu sintetinės arbatos ir paskutiniu Kablo numeriu.

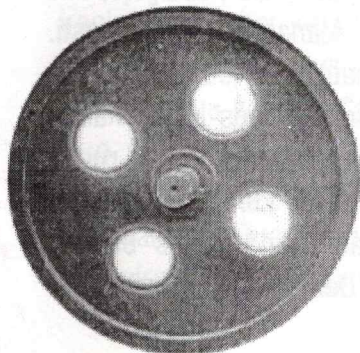
Gero pasiskaitymo, ir paminkit, kad mūsų tikslas - Jūs, ir Kablys gyvuos tol, kol bus kam nors reikalingas.

Su pagarba
Kęstas Krilavičius

Kablys

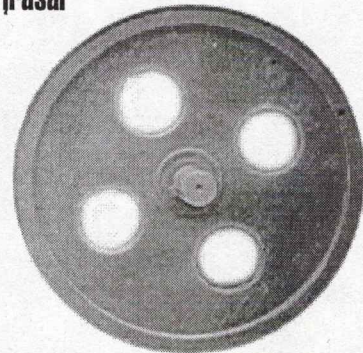

P.O.Box 3041
2026 Vilnius
E-mail: Kablys@amadeus.mii.lt

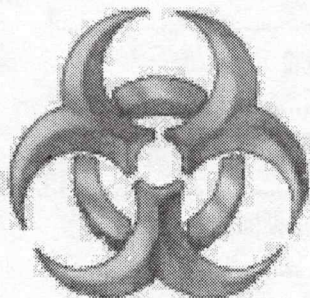
© Kablys 1997

Redaktorius: Kęstas Krilavičius • Kritika, internet tinklai: Danas Kazlauskas • Lietuvių kalba ir gramatika - Adutis Trakumas • Žmonės, vienaip ar kitaip prisidėję prie Kablo leidimo: Laura "100% Angel", Ugnius Liogė, Mindaugas Lapinskas "Plix", Jovita Jakšytė • Maketas: Kęstas Krilavičius • Straipsnių autoriai: nurodyti • Kablys yra oficialus leidinys. Už informacijos kopijavimą, perspausdinimą ar garsinimą masinėse informacijos priemonėse be redakcijos žinios baudžiama pagal veikiančius įstatymus.

TRUPINIAI.....	4
Naujienos iš viso pasaulio	
AŠTUONI TAKELIAI.....	7
Spellbound "Tamsta" studijoje	
ASMENYBĖ.....	10
Brian Warner ir Marilyn Manson	
◆◆◆◆◆.....	12
CD naujienos nuo A iki D	
ALBUMAS.....	15
Entombed ir paskutinis jų darbas	
ALBUMAS.....	16
Dark Tranquillity ir albumas "The Mind `s I"	
POPIERINĖ LAIKMENA.....	17
Spaudos Apžvalga	
IŠSAMIAI APIE.....	18
Portugalijos išrinktieji Moonspell	
TRUPINIAI.....	22
Naujienos iš visos Lietuvos	
◆◆◆◆◆.....	23
CD naujienos nuo E iki I	
PRAPLĖSKIME AKIRATĮ.....	25
Geoff Barrow ir Portishead	
IŠSAMIAI APIE.....	28
Zak Tell ir naujasis Clawfinger albumas	
◆◆◆◆◆.....	33
CD naujienos nuo I iki W	
DUONOS IR ŽAIDIMŲ.....	37
Naujas konkursas ir praeitojo prizinininkai	
SKAITMENINĖ LAIKMENA.....	38
Kas geresnio Internetė?	
IŠSAMIAI APIE.....	40
Treninguoti skerdikai Korn	
KITAIP.....	44
Alternative/punk/hardcore įrašų apžvalga	
ALBUMAS.....	48
Samael ir albumas "Passage"	
ALBUMAS.....	50
Nauji Dissonance įrašai	

Brukliniečiai BIOHAZARD sugrįžo į savo motininę kompaniją Roadrunner ir pažymėjo šį įsimintiną faktą koncertinio albumo "No Holds Barred" išleidimu rugpjūčio mėn.

Dvyniai Bjorler, Anders (gitara) ir Jonas (bosas), bei Adrian Erlandsson (būgnai) iš At the Gates galų gale materialiai įformino savo naująją grupę THE HAUNTED. Grupėje dar groja Seance gitaristas Patrick Jensen ir Mary Beats Jane vokalistas Peter Dolving. Grupė įrašė keletą demo dainų, ir Earache jau pažadėjo išleisti debiutinį The Haunted albumą iš karto po naujųjų metų.

Portugalijos tamsuoliai MOONSPELL Woodhouse studijoje jau įrašinėja medžiagą naujam albumui, kurio pavadinimas, manoma, bus "Pecado". Per paskutiniuosius 10 mėnesių grupė sugrojo virš 200 koncertų ir jau spėjo rugsėjo 15 dieną išleisti singlą, pavadintą "Second Skin". Tuoj pat turėtų pasirodyti ir šio gabalo video klipas. Albumas bus išleistas spalio 20 d.

Naujasis MISERY LOVES CO. albumas pasirodo prekyboje rugsėjo 29 dieną. Spalio mėn. turėtų prasidėti pirmas reklaminis Europos turnė.

BOLT THROWER pasirašė ilgalaikį kontraktą su Metal Blade Rec. ir žada išleisti naują albumą jau 1998 m. pavasarį. Tiesa, Martin Van Drunen pasitraukė iš grupės ir Bolt Thrower dabar intensyviai ieško žmogaus, kuris sugebėtų pakeisti prarastąjį.

SHELTER sugrįžta su nauju albumu "Beyond Planet Earth". Oficiali išleidimo data - rugsėjo 22 diena.

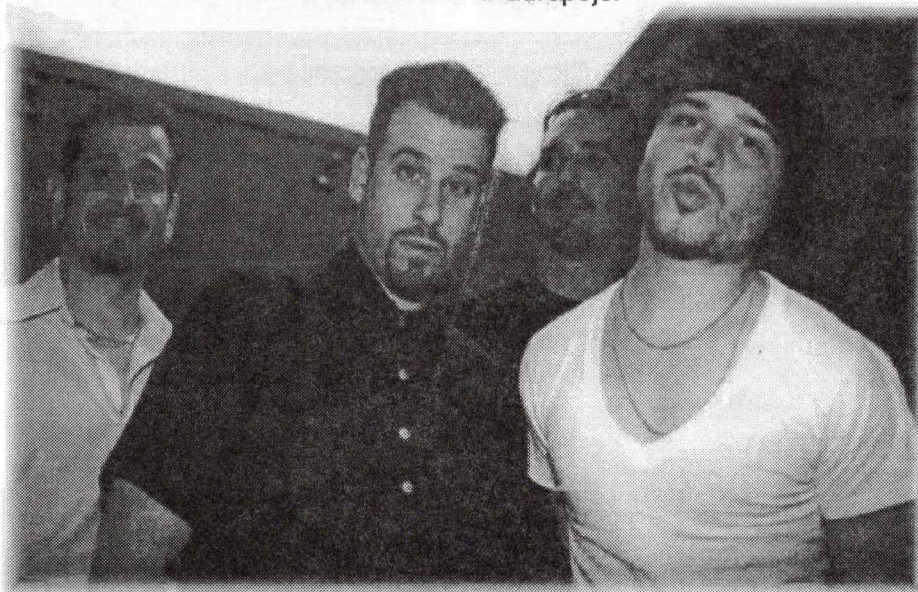
Juodasis Lordas Glen grįžta! DEICIDE vėl susibūrė į krūvą ir artimiausiu metu žada sugroti keletą koncertų Štatuose. Vėliau, gal ir Europoje.

Cradle Of Filth bosisto Jon grupė HECATE ENTHRONED (kur jis dabar dainuoja) spalio 21 dieną išleis naują albumą "The Slaughter Of Innocence". Įrašų kompanija teigia, kad po EP "Upon Pomehtean Shores" ši Anglijos komanda pradėjo labai sparčiai populiarėti.

Naujai kylanti death metal žvaigždė HIPOCRISY rugsėjo 26 d. išleidusi albumą "The Final Chapter" nusprensdė užbaigti savo karjerą.

Šiomis dienomis išleidžiamas naujas LIFE OF AGONY albumas "Soul Searching Sun", kurį seks galingas, nenutrūkstantis turnė per visą pasaulį. Trumpa pertrauka bus padaryta tik spalio pabaigoje, kad bosistas Alanas spėtų apsivesti. Viso pasaulio TV jau turėjo pasirodyti singlo "Weeds" klipas. Pastebėtina, kad albumo viršelį ruošė Dave McKean, kuris ruošė ir Machine Head "Burn My Eyes" bei Fear Factory "Demmanufacture" viršelius.

STUCK MOJO jau baigė vieną sėkmingiausių savo turnė po Europą su Biohazard bei Type O Negative, ir tęsia savo šou JAV ture, kur groja kartu su Testament ir Strapping Young Lad. Artimiausiu metu grupė žada sugrįžti į Atlantą ir įrašyti 7 gabalų demo naujam albumui, kurį prodiuos žymusis Andy Sneap, Machine Head, Napalm Death ir Skinlab einamasis prodiuseris, todėl tikimasi dar sunkesnio ir griežtesnio skambesio nei paskutiniame albume "Pigwalk". Naujas darbas planuojamas išleisti 1998m. pavasarį.

NUCLEAR BLAST švenčia savo dešimties metų sukaktį ir ta proga išleidžia trigubą jubiliejinį CD "10 Years Nuclear Blast", kurio trejose dalyse ("praeitis", "dabartis" ir "ateitis") sutalpinta net 50 grupių.

Nauja Century Media globotinė GURD ruošiasi išleisti paskutinio savo debiutinio albumo "D-Fect" remiksų rinkinį. Jau yra paruošti 9 gabalai, kurie atlikti 100% electro-dance stiluje.

Prodigy koncertinio gitaristo Gizz Butt grupė ENGLISH DOGS pasirašė kontraktą su Earache. Deja, pavadinimas English Dogs ("angliški šunys") nebuvo teisiškai įregistruotas ir grupei teks jį pakeisti. Anglijoje teisiškai įregistruojant bet kokį pavadinimą, Karalienė peržiūri visus pavadinimus susijusius su žodžiais "angliškas"... Nuo šiol grupė vadinsis JANUS STARK (1970-ųjų komikso charakterio vardas). Rugsėjo mėnesį pasirodo pirmasis grupės singlas.

Grįžę iš turnė su Die Krupps, MORGOTH pradėjo ruošti gabalus naujam albumui. O taip pat jau užbaiginėjamas Morgoth remiksų albumas. Į CD grupė žada įkišti kompiuterinį žaidimą, kuriame užbaigus tam tikrą lygį, klausytojui bus suteikiama galimybė padaryti kokio nors gabalo remiksą.

Brazilijos MTV išrinko geriausiu SEPULTUROS klipą "Ratamahatta" net dvejose kategorijose: "geriausias roko klipas" ir "žiūrovų simpatija". Sepultura galutinai išsiskirstė, bet kolkas dar nebuvo oficialiai paskelbta ar likusi trejukė be Max'o bandys kažką groti kitu pavadinimu.

Dave Lombardo kompanija GRIP INC. vos per 3 mėnesius spėjo aplėkti visą Europą, Japoniją ir JAV su paskutiniu albumu "Nemesis" reklamuojančiais koncertais. Dabar grupė vėl sudarinėja naujus grafikus ir žada dar po vieną turą Štatuose ir Europoje.

Max`as Cavallera, po nemažos pertraukos, liepos mėn. vėl pasirodė scenoje. Kadangi Sepultura galutinai nusprendė daugiau nebegroti, Max`as sugrojo keletą koncertų su jo dievinama grupe DUB WAR... Gal būt Max`as čia pasiliks ilgesniam laikui???

1992 metais EARACHE Japonijoje išleido BLACK SABBATH atminimui skirtą kompiliaciją "Masters Of Misery", kur senelių gabalus sugrojo tokios grupės kaip Godflesh, Cathedral, Fudge Tunnel, Scorn, Confessor, Brutal Truth ir t.t. Dabar, papildžius albumą dar kelių grupių darbais (Anal Cunt, Iron Monkey...) CD pasirodys ir Europoje.

Graikijos komanda ROTTING CHRIST Europoje jau išleido naują albumą "A Dead Poem" ir rugsėjo 12d. pradėjo savo autorinį turą po Europą. Paskutinėmis žiniomis, bosistą Jim pakeitė naujokas Andreas, ir taip pat buvo priimti pastovūs gitaristas ir klavišistas - Kostas ir Panayotis. Paskutinis albumo leidimas bus parduojamas kartu su nemokamai pridėdamu

Century Media CD, kuriame surinktos visos tamsiausios kompanijos grupės - Moonspell, The Gathering, Samael, Sundown, Borknagar ir t.t. Atrodo, kad jie tampa pelningiausia firmos black grupe.

Nauja Century Media grupė BORKNAGAR išleido debiutinį albumą "The Olden Domain" ir ruošiasi pravažiuoti per Europą kartu su Rotting Christ, jų turo metu. Grupėje groja elitinių black metal grupių muzikantai, tokie kaip Garm iš Ulver, Ivar iš Enslaved, Oystein iš Molested bei Alumni iš Immortal ir Gorgoroth.

MORBID ANGEL pratesė savo kontraktą su Earache. Paskutinis Morbid Angel albumas "Domination" buvo parduotas daugiau nei 200 000 kopijų tiražu, ir dabar, nauja sudėtimi, grupė jau baigia įrašyti būsimąjį albumą "Formulas Fatal To The Flesh", kuris turi pasirodyti parduotuvėse pačioje 1998 m. pradžioje. Žadama, kad albumas bus dar brutalesnis ir novatoriškesnis nei kada nors anksčiau grupės istorijoje.

Liepos mėn. išleistame EXTREME NOISE TERROR albume "Damage 381" vokalo partijas įrašė Napalm Death vokalistas Barney Greenway, ir kadangi po įrašo Barney grįžo į Napalm Death, Extreme Noise Terror vėl liko be vokalisto ir turėjo atidėti visus suplanuotus reklaminius turnė koncertus. Dabar, atrodo, kad rudenį Extreme Noise Terror vis tik perlėks per visą Europą su Barney ir... Napalm Death.

FEAR FACTORY po galingų turnė sugrįžo į savo gimtąjį Los Andželą ir ruošia gabalus naujam albumui, kuris turėtų būti įrašyti lapkričio/gruodžio mėn. Prieš išleidžiant albumą, (tikriausiai dar šiemet) žadama išleisti singlą "Burn" su keletu naujų gabalų.

THE GATHERING pateko jau į 5 Europos šalių top trisdešimtukus ir esamu momentu reklamuoja savo naująjį "Nighttime Birds" Štatuose. Atrodo, kad albumas gali būti parduotas rekordiniu Century Media kompanijai skaičiumi. Spalio mėn. grupė turuos Europoje su Tiamat.

Pačioje Vilniaus širdyje, šalia Aušros Vartų stovinčio pastato palėpėje įsikūrusioje studijoje Tamsta, jau antrą dieną iš eilės, be jokio atilsio dirba Spellbound grupės nariai. Šiandien jie padeda paskutinį tašką jų ilgai lauktam įrašui baigdami daryti dainų suvedimą. Studijos patalpėlė kiek ankštoka, bet ganėtinai jauki. Dirbama su penkta daina... šiandien jų reiks suvesti dar penkias, nes vakar buvo sutvarkytos tik keturios pirmosios. Vokalistas jau geras 20 minučių kamantinėja garsistą, norėdamas surasti tinkamą efektą vokalo atkarpėlei, kuri dainoje skambės vos keletą sekundžių. Galų gale pasiekiamas kompromisas ir vokalistas darbas su šia daina baigiamas. Prie pulto pasislenka gitaristas Rokas, o tuo tarpu neiškentęs būgnininkas Dalius susiranda lazdeles ir išėina į būgnų kabiną šiek tiek prasimankštinti. Dar po gero pusvalandžio tinkamo skambesio savo instrumentui pradeda ieškoti bosistas Rimas. Prie staliuko, ant kurio arbatinukas ir pilnas litrinis butelis vandens, Dalius užkandžiauja, ir vos gabalui pasiekus tam tikrą vietą, nepatenkintas, pilna burna pradeda murmėti, kad "tomai" čia skamba vis tiek per garsiai. Ši mintis neduoda jam ramybės jau nuo pat darbo su daina pradžios. Studijoje gana linksma - be darbo likę nariai nepraleidžia nei vienos progos pasijuokt iš juokingesnio garso ir randa jam galybes palyginimų. Galų gale baigiasi pasiruošimas ir grupės nariai susispiečia prie pulto, vos neišstumdami iš kėdės garsisto - laikas paskutinei repeticijai, kurios metu reikia įsimint, kurioje vietoje pagarsint, kurioje patildyt tam tikrą efektą, kur jį išjungt, kur įjungt. Gabalas paleidžiamas nuo pat pradžių. Skambesys nuostabus. Susidaro toks jausmas, kad įrašas savo kokybe nei trupučio nenusileidžia

Švedijoje, ar kitam artimam užsienyje darytus Ghostorm ir Ruination įrašus. Spellbound`ai prie pulto stumdosi ir ginčინasi, kam reikia būti arčiau jo, kad laiku suspėtų atlikt, ką suplanavę. Su šiuo gabalu viskas baigta. Rimas su Roku išėina į koridorių parūkyti, kai tuo tarpu vokalistas lieka prie pulto ir pradeda darbą su 6-ąja daina. Neužilgo prie rūkančiųjų prisijungia ir Dalius. Visi susėda ant pilname popierinių dėžių koridoriuje rastų kėdžių ir pradamas pokalbis.

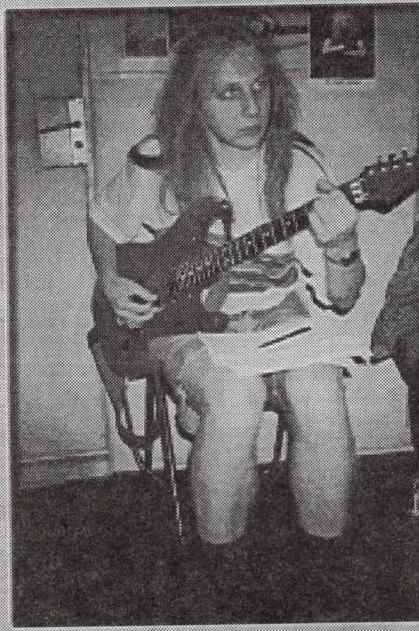
Dirbant antrą dieną iš eilės tokiu tempu, ne kiekvienas sugebėtų išlaikyti blaivią galvą. Rimas sako, kad nieko panašaus nėra. Kiek pagalvojęs priduria, - **"nors praėitą vakarą į pabaigą jau jautėmės "prisigrūžinę"**. Ar neatsitiko taip, kad pervargusiom galvom kažką pridarius, kitą rytą išsigandote viską išklusius iš naujo? **"Ne, gal kaip tik atvirkščiai"**, - užtikrintai sako bosistas, - **"vakar jau buvom išsigandę, kad kas nors galėjo gautis nelygiai ar pan., bet šiandien paklausėm ir kažkodėl tai viskas "čiki čiki" skamba"**. Įrašyta 10 dainų, kurių bendra trukmė... **"Kai užbaigsim, tada ir pamatysim. Šiaip turėtų gautis maždaug valanda"**. Puiki įrašo kokybė, ir ne ką blogesnės dainos nusipelno ir kokybiškai gero išleidimo. Ar Spellbound jau žino kur, kaip ir kada bus išleistas albumas? **"Aišku tik tiek, kad jeigu niekas neišleis - kaip visada, išsileisim patys"**, - neypatingai optimistiškai pradeda Rimas, ir čia jo mintį skuba papildyti Rokas, - **"Na, yra dar ir kitas variantas. Matai, Dangus kažką žadėjo, kad jei nieko kito nesurasim, tai jie išleis"**. Be abejo suras, ir šiuo klausimu nekyla jokių abejonių. Bent jau man, kaip klausytojui iš šalies. Bet išgirdus tokias pesimistiškas nuomones, kilo klausimas, ar chebra apskritai bandys kažko ieškot? Rimas net neabejoja, - **"Kas liečia**

**P
E
L
L
B
O
U
N
D**

lietuvius, tai aišku pabandyšim kažkur lysti, ieškoti, bent jau pašnekėti, kokios sąlygos ir pan... būtinai pabandyšim,- bet gitaristas iš karto sugriauna visas iliuzijas pareikšdamas,- *"Pirmiausia, tai Lietuvos firmos orientuojasi pagrindė Lietuviškai dainuojančias grupes, o kai dar ir muzika metalinė, tai apskritai... Nežinau ar Eurostar iš Ruination uždirbo nors kiek babkių"*. Išklauses Roko moralo, bosistas galų gale nusprendžia,- *"Iš pradžių pabandyšim į užsienį pasiuntinėti. Ką žinai, o gal ims ir pasiseks"*. Negi jie įsitikinę, kad kompanija, kuri gali būti ir už jūrų marių, visiškai nekontrolluojama duos jiems daugiau nei mažos vietinės firmelės? Rimas prie šio klausimo stengiasi prielti kiek iš kitos pusės,- *"Andrė sakė, kad Ruination gauna po 2 Lt. nuo parduotos kasetės. Tad jeigu mes išleisim patys, tai navarom išeis kur kas daugiau. Dar yra ir reklamos pusė, bet ar Eurostar apskritai darė kokių nors reklamą Ruination? Kiek Sėkla per Pyktį padarė, tai padarė"*. Ta pačia tema kažką pamena ir Rokas,- *"Trakuose buvo koncertas - Eurostar`ui penki metai ar kažkiek ten, ir aišku Ruination net ten nedalyvavo"*. Galų gale nutariama, kad,- *"Visos Lietuvos firmos, Eurostar`ai, Bombos ir t.t.... metalas joms yra visiškai po**ui, nes navaro iš to jie negauna praktiškai jokio"*. Kas liečia koncertus, Spellbound`ai sako, kad jokių didelių planų kaip ir nėra. *"Visų pirma yra problema dėl laiko, nes kai kurie nariai dirba, kai kurie mokosi, o be to ir žmonių daug nesurinksim. O kur dar pinigai organizacijai?"*- išankstinė ir neginčijama Rimo nuostata. Atrodo, kad Rokas irgi panašios nuomonės. *"Babkių ten reikia, jo, ir dar reikia tartis su tam tikrais žmonėmis kiekviename mieste, kad jie specialiai suorganizuotų kažkokį koncertą ar pan"*. Išskyla klausimas, ką jie darytų, jeigu iš dangaus nukristų pasiūlymas mėnesiniam turnė po Europą. Ką jie darytų tada? Visi pradeda juoktis vos ne iki ašarų. Panašiai būtų nuskambėję ir "jeigu rastumėte lobį", ar "jeigu jus išrinktų MTV metų grupe". Vis dar besijuokdamas iš už nugaros prabyla net Dalius, visą laiką ramiai sėdėjęs ir tylėjęs,- *"Jeigu jau taip atsifiktų, tai aišku važiuotumėme, kodėl gi ne"*. Vėl

sugriaudi juokas ir Rimas dar priduria,- *"Tik man reikėtų pasą pasidaryti"*,- o tada jau visai rimtai,- *"Einamuoju momentu viskas remiasi į babkes. O visoki jeigu, jeigu, o jeigu, jeigu tas, tai anas ir t.t...."*. Pagaliau žodį gauna ir Rokas,- *"Ne, nu gavus tokį pasiūlymą, tai čia savaimė aišku, kad atsakyti negalima"*. Pro sėdinčiųjų ratelį kelią prasiskina kažkur skubantis prodiuseris. *"Čia ne prodiuseris, o garsistas"*,- pataiso mane Rimas. *"Čia mes visi prodiuseriai"*,- išaiškina Rokas. Besėdint studijoje susidarė tokia nuomonė, kad kartais garsistas susinerina iš visų pusių apibėrus jį pageidavimais sukeltiant didžiulį triukšmą. *"Ne, aplamai, tai jis yra labai ramus byčas"*,-

dėsto bosistas,- *"Žinai, kai mes visi sulendam prie jo, keliam šurmulį, pastoviai laidom visokias zajafkes... Tiesiog jam nesudaromos darbinės sąlygos per pastovų triukšmą. Vakar vienu metu jau net ramino mus truputėlį"*. "Jo",- tęsia mintį Rokas,- *"nes visi vienu metu pradėjom rėkt ką kiekvienam daryt reikia"*. Prakalbus apie tai, kiek laiko vyko darbas studijoje, pirmasis pradeda gitaristas,- *"Irašinėjom rugpjūčio pradžioj... vieną savaitę. Jo, per savaitę įrašėm, o suvedimą per dvi dienas turim suspėti"*. Prisiminus praeitą Spellbound demo kasetę, ją prisimena ir Rimas,- *"Prieš pora metų išleista buvo, atrodo liepos 16 dieną"*. Rokas su tuo nesutinka,- *"Ne, pirmoji partija pasirodė rugpjūčio vidury"*. *"Iš viso išplatinta 200 štukų"*,- vėl Rimas.

"Bet maždaug ketvirtadalis išsiuntinėta į žurnalus ir kompanijas",- pataiso Rokas, kurio mintį vėl gi pratęsia Rimas,- *"Ir, beje, tas siuntinėjimas kažkiek pasiteisino, nes buvo neblogų recenzijų dideliuose žurnaluose, tokiuose kaip Metal Hammer ir Rock Hard. Dėl šios priežasties ir iš užsienio nupirko kelėtą kasečių. Nedaug, aišku, maždaug 20-30 kasečių"*. O kokios buvo firmų reakcijos? Pirmas prabyla gitaristas Rokas,- *"Kas liečia firmas, tai mes padarėm labai didelę klaidą išsiuntinėdami kasetes pagrindė tokiems gigantams, iš kurių maždaug 10 visiškai neatsakė, o 2 atsakė, kad tipo šiuo metu jie yra labai užsiėmę, ir kad lauks mūsų naujesnės produkcijos"*. *"Mandagiai taip,*

žiniai", - susijuokia Rimas. Be abejo, demo kasetė buvo leidžiama pačių grupės narių lėšomis, ir tai skuba patvirtinti Rokas, - **"Absoliučiai viską darėm patys"**. Replika iš bosisto pusės, - **"Dėl to išleidimo, tai tiek ten to darbo..."**. "Jo", - sutinka ir Rokas, - **"svarbiausia, kad būtų pinigų išleisti pirmajai partijai, kokioms 50 kasečių, Jas pardavus, už gautus pinigus galima atkalti dar tiek pat ir t.t."**. Dar anksčiau, vos atėjus į studiją, Rimas prasitarė, kad iš visokių fanzinių buvo tokių atsiliepimų, kad jie gal būt rūko žolę ar pan. kurdami muziką... Dabar jis paaiškina tai konkrečiau, - **"Ne taip jau, kad visai užsipultų, bet buvo tokių niuansų"**. Rokas jau turi sukurpęs mintį, kodėl taip įvyko, - **"Matai,**

paprastai grupė siųsdama savo demo, siunčia ir trumpą grupės aprašymą - kas, kiek, kuo domisi, ką groja ir t.t. Mes tiesiog siuntėme plikas kasetes iriskas. O tada ir prasidėjo visokios intervjū. Kas ką sugalvojo, kas ką kur nors rado parašyta ir pan.". Rimas prisimena, kad buvo tokių klausimų apie žolės rūkymą ir Rokas vėl prabyla, - **"Jo, jo, kaip narkomanai "ar rūkot žolę, ar gal grybus valgot ar panašiai". Ai, dar pas mus buvo parašyta, kad grojam psichodelinį progresyvių metalą, tai visi ir pradėjo kabinėtis prie šito žodžio"**. O ar jie iš tikro nerūko? **"Ne, ne, ne"**, - sako Rokas, bet jį laiku pataiso Rimas, - **"Kurdami - ne, o šiaip tai kartais pasitaiko"**. Gitaristas kurį laiką galvoja ir nusprendžia, - **"Nežinau ar apskritai galima ką nors sukurti neblaivia galva"**. Galų gale bosistas padeda šiems svarstymams tašką, - **"Su kūryba tai tikrai neturi nieko bendro"**. Bet

juk tokios mintys nekyla šiaip iš niekur. Iš kur gi Spellbound`ų muzikoje tiek nervinės, psichinės įtampos, tiek "plaukiojančių" temų? **"Tarkim, kad man tai čia pareina iš natūros"**, - prisipažįsta Rimas. **"Gaunasi taip, tai ką dabar padarysi"**, - juokiasi Rokas. Čia Rimas netikėtai prisimena apie neseniai sukurtą Spellbound "websaitą" ir liepia Rokui raportuoti. Tas paraižiu diktuoja, - **"http://www.yi.com-home-VėlyvisRokas"**. Ir tanskribuojant žodį "home" koridorių vėl sudrebina juokas... **"Namas, namas"**, - sukelia dar didesnę juoką Rokas. Vėl atgyja Dalius, - **"Svarbiausia, kad V ir R didžiosiomis. Mes vieną kartą su chebra bandėm rašyti**

maždaug visomis mažosiomis raidėmis, tai jokių šansų. Mes ten gal valandą ir taip ir anaip". Rokas pabando išaiškinti priežastis, - **"Ten stovi toks unix`inis kompas, kuris didžiąją ir mažąją raides suprantą kaip skirtingus simbolius, todėl reikia būtent didžiosiomis"**. Artėjant pokalbiui į pabaigą, vėl grįžtama prie įrašo. Nepaslapstis, kad didžiausia problema Lietuvoje - gerai įrašyti būgnus. Atrodo, kad Spellbound chebrai tai pavyko visai neblogai. Ar vis tik įrašinėjant kilo kokių nors problemų dėl būgnų? **"Aišku kilo!"**, - nei kiek neabejoja Dalius, - **"Jeigu įrašinėčiau dabar, turėčiau žymiai daugiau patirties. Na ne taip, kad viską daryčiau kitaip, bet daug ką pakeisčiau. O**

problemos tai tokios, kad baubė viskas ir pan. Nu kaip ir pas visus". Netikėtai į pokalbį įsiterpia Rimas ir iš balso girdisi, kad jis tuo ypatingai nepatenkintas, - **"Ateini į studiją, o ten plastikai sudaužyti"**. Dalius pabando kritikuoti jį pertraukusį Rimą, - **"Vat paklauskim, mūsų būgnininkas tuoj viską paaiškins"**. Bet Rimas, atrodo, nelabai nori nusileist ir niekaip negali pamiršt sunešiotų plastikų, - **"Ne, nu tu praleidai tą momentą, kad čia yra tokios studijos problemos, vat pavyzdžiui, ateini įrašinėti, o plastikai nudaužyti ten nuo ch** znajet kurių laikų"**. Dalius atrodo šiek tiek įpykęs, bet šneka tyliai ir ramiai, - **"Aš juk jau pasakiau, kad aš daryčiau kai ką kitaip, o visa tai manau įeina į mano atsakymą. Kam čia dabar tos smulkmenos?"** Rokas įsiterpia gelbėdamas situaciją, - **"Rimtai, juk ne kiekvienas žmogus yra būgnininkas, jofana. Jeigu aš pradėčiau dabar šnekėt apie visokias styggas, nuėmėjus ir t.t. Kam tai įdomu būtų?"**. Bosistas pasijaučia sudirbtas ir nusivylęs užbaigia, - **"Nu gerai, Krilai, trink ten viską"**. Eteryje tylo. Iš už nugaros pasigirsta tylus Daliaus balsas, - **"Va, ablažalinomės"**.

Šiaip ar taip pertraukos laikas baigiasi ir darbas studijoje vėl užverda. Dainininkas jau susitvarkė su šeštos dainos vokalo partijomis ir atitinkamai savo instrumentų imasi likę nariai. Vakarėja, o dar tiek daug darbo priešakyje. Tą pačią naktį Spellbound galės išgirsti užbaigtą įrašą ir galbūt pažymėti tai išgerdami vieną ar kitą butelį alaus. O mums belieka laukti, laukti, laukti....

Marilyn Manson

Kas galėtų būti pats šlykščiausias, purviniausias ir antikrikščioniškiausias žmogus pasaulyje? "Be abejo Brian Warner su savo grupe Marilyn Manson", - atsakytų dažnas paklaustasis.

Nepaisant to, aplink grupę ir jos lyderį spiečiasi nemažas būrys jų gerbėjų ir garbintojų, kurie bešališkai įsitikinę Brian teisumu ir teisingumu. Be jokios abejonės, toks skandalingas judėjimas negali vystytis vienašališkai. Tiek Europoje, tiek ir Jungtinėse Valstijose egzistuoja begalė Marilyn Manson prieštaraujančių organizacijų ir judėjimų, kurie visais įmanomais būdais stengiasi mažinti grupės populiarumą ir jos idėjų įtaką jauniems, dar nesubrendusiems protams. Tiesa, dėl jų neorganizuotumo ir neplaningo veikimo daugelis iš pirmo žvilgsnio sėkmingų žygių dažnai suveikia absoliučiu reversu. Antai kaip ir keleto Marilyn Manson koncertų uždraudimas Europoje.. Praėjus vos keletui dienų po šio skandalingo įvykio Marilyn albumų ir atributikos perkamumas pastebimai padidėjo ne tik Europoje, bet ir visame pasaulyje. Žodžiu, kaip besistengtų Anti Marilyn Manson judėjimai - grupei tai išeina tik į naudą. Ar visa tai taip rimta, ar tai blogai, ar gerai, ir ar apskritai visas šis vyksmas vertas bet kokių diskusijų - spręsti tik tai jums, skaitytojai ir vertintojai - visuomenės atstovai. Toliau pateikdami kai kurias įdomesnės Brian Warner mintis, metų bėgyje išspausdintas įvairaus profilio spaudoje, bei išsakytas įvairiausiose TV laidose, pasistengsime suteikti jums galimybę susidaryti kiek įmanoma objektyvesnę nuomonę bent apie vieną fronto pusę - grupę Marilyn Manson ir jos lyderį Brian Warner.

Charles Ir Monroe

"Niekio nėra tik Juoda ar Balta,- pasakoja Brian Circus žurnalui paklausus apie grupės pavadinimo atsiradimą. - Aš sujungiau žodį "Marilyn" (Monroe) kaip Balta-šviesos simbolį - su žodžiu "Manson" (Charles), kuris yra Juoda. Šviesa ir tamsa, gyvenimas ir mirtis yra neatskiriamos gyvenimo dalys. Be tamsos nesuprastumei kas yra šviesa ir be blogio nesuprastumei kas yra gėris. Gėris ir blogis eina susikibę rankomis ir niekas negali jų išskirti." Išgirdus tokį giliamintišką paaiškinimą daugelis pradeda ieškot giliai paslėptų minčių ir grupės muzikoje. "Aš džiaugčiausi jeigu taip ir būtų,- skuba aiškinti grupės lyderis MTV Headbangers Ball vedėjai Vanesai,- aš turiu omenyje tai, jog nebūtinai primygtinai tikiuosi, kad kiekvienas klausantis albumą padarytų kažkokius stebuklingus atradimus. Kai kurie žmonės muzikos gali klausytis tik tam, kad klausytųsi ar išlietų lauk savo

agresiją, bet aš manau, kad iš kiekvieno puikaus paveiklo ar filmo, ar albumo, ar kas tai bebūtų, žmogus turi gauti tai ko jam labiausiai reikia. Ta prasme, kad jie nesitikėtų rasti kažkokią konkrečią apraišką ar žinią." "Ir ką gi žmogus gali rasti sau Marilyn muzikoje?",- paklaus-

tumėte jūs. Guitar World žurnalui Marilyn tai aiškina taip:

- Mes esame teigiama norų grupė, nors žmonės mato tik negatyvią pusę, be kurios negalėtų egzistuoti ir pozityvioji. Aš tikiuosi, kad šis

įrašas paveiks žmones teigiamai." Galų gale, po tiek daug draudimų iš visų pusių, ar grupė sugebės išleisti dar vieną albumą? "Yeah,- MTV Alternative Nation laidai teigia Brian,- jeigu mes dar būsime gyvi - būtinai žengsime pirmyn ir išleisime dar vieną albumą".

Religingasis Marilyn

Pasižiūrėję Marilyn Manson video klipų ir paklausę jų muzikos bevėik visi žmonės betarpiškai nusprendžia, kad "šitas vyrukas turėtų būti tikras satanistas". "Aš manau, kad "satanistas" yra per daug suvaržyta sąvoka,- atsakinėja Brian Metal Edge žurnalui,- man atrodo, kad "Marilyn Manson" yra kur kas tikslesnis apibrėžimas to kam aš atstovauju, o satanizmas tėra viena iš sudėtinių viso to dalių, taip pačiai kaip ir daugelis visų kitų dalykų." Iš pirmo žvilgsnio rodos abejoms konfrontuojančioms religijoms suteikiąs vienodus prioritetus Marilyn vis tik

prideda vieną tašką "juodajai" pusei, - "Satanizmo filosofija yra viena mano mėgstamiausių, tik aš tuo neapsinibu. Jeigu aš turėčiau vaikų - būtinai suteikčiau jiems visišką laisvę pasirenkant religiją, bet nė kiek neabejoju, kad jie pasirinktų satanizmą. Daugelis vaikų taip padarytų".

Atrodytų viskas daugmaž aišku - Marilyn suteikia šiokią tokią pirmenybę satanizmui stengdamasis nenuvertinti krikščionybės, bet štai dar keletas minčių, sugriaunančių tiek krikščioniškuosius, tiek satanistinius įsitikinimus, išsakytų Warner pokalbio su Details žurnalistu metu:

- Aš tikiuosi, kad kiekvieną kartą perklausęs mūsų albumą žmogus žengia dar vieną žingsnį pasaulio pabaigos savo širdyje ar materialiam kūne link.

- Ir kur jie atsidurs po pasaulio pabaigos?

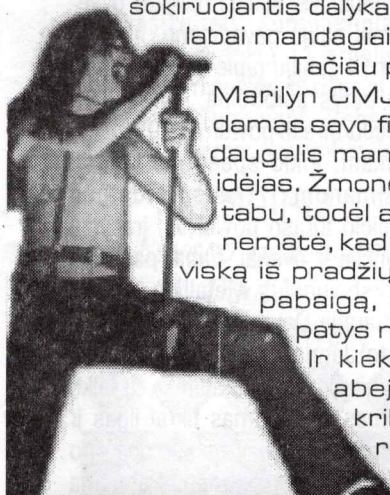
- Gyvenimo kitame pasaulyje pradžioje, kuris, beje, bus kur kas geresnis.

- Tai skamba panašiai į Krikščioniškąjį Marilyn..

- Tai paradoksas (juokdamasis).. Kartais aš pagalvoju, kad labiausiai šokiruojantis dalykas kokį aš galėčiau padaryti tai pradėti elgtis labai mandagiai ir aiškinti Krikščioniškąją moralę.

Tačiau praėjus vos keletui mėnesių po šio pokalbio Marilyn CMJ žurnalistams pareiškia, kad, - "Beaiškin-damas savo filosofiją žmonėms aš galiausiai supratau, jog daugelis mano minčių visiškai atitinka krikščioniškąsias idėjas. Žmonės jau nebetiki sekso, narkotikų ir rokenrolo tabu, todėl aš turiu jiems parodyti tai ko jie dar niekada nematė, kad jie galų gale suprastų jog atėjo laikas pradėti viską iš pradžių. Tai labai panašu į Biblijos mitą, pasaulio pabaigą, antikristą ir žmones sutvertus tam, kad patys nuspręstų savo likimą."

Ir kiek vėliau, labai lanksčiai laviruodamas tarp abiejų grupuočių, Marilyn vėl paglosto anti-krikščionių savimeilę pareikšdamas, kad norėtų būti prisimintas kaip žmogus, kuris padarė galą Krikščionybei.

Kasandros Komplexas

"Aš jaučiu Kasandros Komplexą, - netikėtai prasitaria Marilyn kalbėdamasis su Request žurnalistu, - tai kada tu žinai ateitį, bet nieko negali pakeisti. Aš tikrai noriu, kad reikalai pasikeistų į gerąją pusę ir visai rimtai tikiuosi išvysti bent šiokius tokius pokyčius visuomenėje dėl to, ką aš darau... Ir aš nesustosiu kol nepamatysiu tų pokyčių." Tai kaip gi turėtų atrodyti tie Marilyn laukiami pokyčiai? Guitar World žurnalui jis tvirtina, - "Apie žmones reikia spręsti ne pagal jų išvaizdą, o pagal jų intelekto lygį, vidinį pasaulį ir t.t. Taigi aš manau, kad idealų pasaulį turėtų valdyti menininkai, muzikantai, rašytojai ir visi kiti panašios natūros žmonės, nes jie vieninteliai daro pasaulį vertą gyvenimo. - trumpa tyla ir Brian vėl pradeda, - "Pasaulis sukasi ne apie Saulę, o apie gigantišką lytinį organą. Štai kur yra visas pasaulis - tai seksas. Visi kas nenori su tuo sutikti tiktai kvailina patys save. Žmonės nusibodo, nes jie išbandė viską ką tik galėjo. Tai kažkas panašaus į tai kokios sekso pozos dar liko, kokį didesnį žiaurumą galima parodyti, kokius narkotikus dar galima išbandyti, ką dar be auskaro galima kur nors įsiverti ir t.t. Gal mus ir vėl galėtų sudominti įvairūs tabu? Dabar vienintelis žmones dominantis dalykas yra mirties baimė. Štai kodėl kai kurie žmonės daro iš manęs sekso simbolį. Taip kaip aš atrodau - aš esu mirtis ant ratų." Visa tai gali pasirodyti pakankamai gražu, tik ne vienai susimasčiusiai personai iškyla vienas didelis klausimas - kaip viso to pasiekti? "Tai yra kažkas, ką žmonės turėtų padaryti patys. - Marilyn pasakoja SLC "F" žurnalui, - Aš tenoriu priversti juos to norėti. Kiekvienas turi galimybę. Kiekvienas vyras ir kiekviena

moteris yra žvaigždė.

Tereikia tik laiko, kad jie suprastų, jog reikia asmeninės vidinės jėgos pažinti save ir suprasti kas toks esi, o aš tik stengiuosi kiekviename tai prikelti".

Dar Tik Pradžia

Išklausius Marilyn idealaus pasaulio mitų, svarstymų apie jo vietą religijoje ir nors truputėlį susipažinus su grupės sau statomų tikslų kaleidoskopu telieka tik užbaigti straipsnį tokiomis Brian mintimis, kuriomis jis paprastai užbaigia savo pasakojimus žurnalistams.

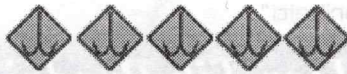
"Aš esu viskas, ko jie bijo. Aš esu viskas, ko jie nekenčia. Aš esu viskas ką jie stengiasi paslėpti ir paslėpia, ir, be to, aš tiesiai sakau savo nuomonę ir parodau visiems žmonėms kas dedasi tikrovėje. Jie naudoja mane kaip savo nuodėmklausį, bet aš atspindžiu visa tai atgal kaip veidrodis" (Metal Hammer)

"Žmonės norėtų patikėti, kad tai pabaiga, bet tai dar tik PRADŽIA. Kiekvienas albumas neš vis gilesnę ir gilesnę žinią. Aš gyvenu nenuspėjamumui ir siurprizamams, ir galiu patikinti jus, kad didžiausi siurprizai dar ateityje" (Hit Parade)

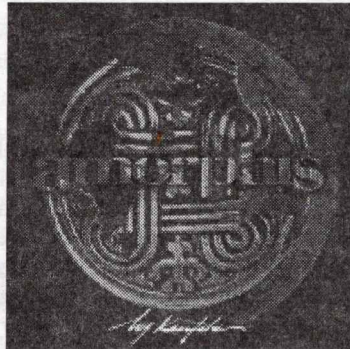
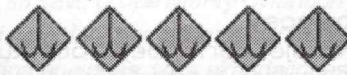
A BLACK MARK TRIBUTE (Black Mark)

Kompanija Black Mark išleidama šią puikią cover'ų kompiliaciją (1997.05.19) ne tik reklamuoja savo einamiausias grupes, o grupės ne tik praneša visuomenei apie savo mėgstamiausius gabalus. Pats didžiausias malonumas yra suteikiamas klausytojui, ibo gabalai albume surinkti tiesiog stebuklingi. Įžangą padaro industrijos išpažintojai Soulquake System, šį kartą visiškai sumetalizavę Prodigy "Firestarter". Memento Mori prisimena senus laikus su Nazareth gabalėliu "Sold My Soul", o naujos black/death žvaigždės Necrophobic pamini gore dievaičių Autopsy prisiminimą jų gabalu "Ridden With Disease". Nuostabiausi jausmai užplūsta išgirdus World Of Silence atliktą The Beatles kompoziciją "Strawberry Fields", kuri atlikta nepaprastai panašiai į originalą, bet kartu ir sunki sunki... Apverstų kryžių tėvas Quarthon rėkia į eterį "God Save The Queen" iš Sex Pistols repertuaro. Atsipūtimui kiek mažiau jaudinantys Tad Morse, Divine Sin ir Hexenhaus atliekarni Savatage, Picture ir Edwin Starr cover'iai, o tada vėl smūgis - Corporal Punishment su Pet Shop Boys "It's A Sin", kuris kirste kerta per smegenis. Atrodo klausytumeisi ir klausytumeisi, bet 4 min. pralekia tarsi akimirksniu ir Bathory užtraukia Motorhead'ų "Ace Of Spades", sulėtinę jį kokius 3 kartus ir pridėję klavišų bei kitos siau-

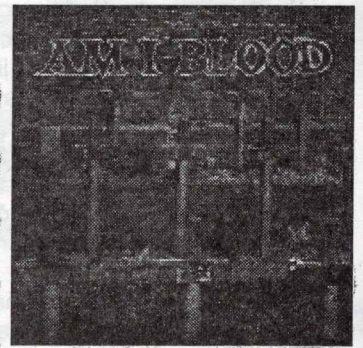
bovos atributikos. Toliau užgieda Nightingale Uriah Heep balsu, Edge Of Sanity pamėgdžiodami The Police "Invisible Sun" ir Morgana Lefay, iš seno gero Kiss "Parasite" padarę visiškai identišką electro industrial rave.

AMORPHIS - My Kantele - (Nuclear Blast)

Yeah, Amorphis vėl su mumis ir šį kartą su pritrenkiančiu 25 minučių ilgumo mini albumu, kuris yra tarsi įžanga pilnam albumui, turinčiam pasirodyti ankstyvaisiais 1998 m. Čia galime išgirsti gabalo My Kantele akustinę versiją, dviejų dalių gabalą apie brolių-žudiką (gimusį iš senoviškos Suomų poemos) ir pora Hawkind ir Kingston Wall cover'ų. Lyginant naujus gabalus su gabalais iš praeito "Elegy" - krenta į akis tai, kad labai daug grojama akustinėmis gitaromis (jos beveik išstūmė džeržgiančias elektrines) ir atrodo, kad kriokiantis vokalas neteko savo pareigų grupėje. Bet nekreipiant dėmesio į tai, muzika skamba vis dar sunkiai ir melodingai. Gal būt dar sunkiau ir stipriau nei seniau. Galybė efektyvūs suteikia nepaprasto naujoviškumo ir šviežumo pojūtį, ir, be abejo, "amorfiškieji" vargonėliai. Jie šį kartą ryškūs kaip niekada anksčiau. Dar vienas narkotinis produktas įrašų lentynoje?

AM I BLOOD - Am I Blood - (Nuclear Blast)

Nauja Suomijos komanda Am I Blood savo karjerą pradeda perleidama prieš pora metų įrašytą albumą "Am I Blood", kurį tuometinė St. Mucus vos įrašiusi iširo, ir dabar vėl keliasi naujam gyvenimui nauju pavadinimu. Albume net 14 gabalų (apie 50 min.), kaip jie patys apibūdina, "seno gero speed/thrash power'io". Tik, tiesą sakant, jokio speed čia išgirsti neįmanoma. Tiesiog vidutinio greičio thrash power'is, įrašytas sunkiai ir švariai. Labai panašų į ankstyvuosius Metallica darbus ("Garage Days Revisted"). Vokalistu Janne balsas ir dainavimo manieras visiškai atitinka tų laikų James'ą. Albumas tikrai ilgas ir persiritus per 6, 7 gabalo ribą - po truputėlį ima pabosti. Patartina vieną kartą perklausius susižymėti labiausiai patikusius gabalus ir užprogramuoti grotuvą, kad kitų net negrotų. Taip sąrašą sutrumpinus iki 5 gabalų - gausime puikų albumą.

AWAKENING - Females In Extreme Music - (Dwell)

Kompilacijoje surinktos kiekiau-

sios death, doom, thrash ir black grupės, kurioms atstovauja silpnoji lytis. Nebūtinai tai išimtinai merginų grupės, bet bent jau mergina vokalistė yra privalumas. O merginos pas mus šiais laikais ypatingai piktos ir brutaliai. Kaip parodė ši kompiliacija - daugiausia moterų randama black metal grupėse. Vos viena kita thrash, doom ar death atstovė. Beje, ir tautybių įvairovės spektras gana platus - JAV, Kanada, Anglija, Švedija, Norvegija, Prancūzija, Olandija ir Italija. Bukleto vidiniuose puslapiuose galime pasigrožėti pačiomis atlikėjomis, ir, patikėkite, ten tikrai yra į ką pasižiūrėti. Kompaktiniame diske yra surinkta 11 grupių, iš kurių žinomiausios tikriausiai yra Opera IX, Ebonsight, Gehenna, Thorr` s Hammer, November Grief..

CANDIRIA

- *Beyond Reasonable
Doubt* -
(Too Damn Hype)

Jūs ieškote originalios muzikos? Būtent muzikos, o ne kažkokių eksperimentų su garsais? Jūs ją radote!!! "Beyond Reasonable Doubt" yra kaip tik tas albumas, kurį drąsiai galima vadinti originaliu, ir drąsiai teigti, kad tai yra muzika. Šie vyrukai iš Statų, būdami Brooklyn gimdyviais, visiškai griaua nusistovėjusią Brooklyn`o, kaip hard-core sostinės, statusą.

Ar pamenate grupę Massacre dar iš aštuoniasdešimtųjų? Ne, ne death metal monstrus, o garsiuosius eksperimentatorius? Candiria, bene vienintelė grupė, sugebėjusi pratęsti Massacre

muzikos tyrinėjimus. Abstraktusis džiazas maišomas su roku, su metalu, su milijonais neatrastų garsų, išgaunamais vien tradiciniais instrumentais - gitara, būgnai ir vokalas. Kai kurias dainų atkarpas galime pavadinti visiškai įprastu death metal, kai kurias thrash, kai kurias hip-hop, o kai kurias klasikinio džiazu, bet sujungus jas visas į vieną visumą, papildant dar galybe keisčiausių garsų - rezultatas pritrenkiantis. Ar pamenate The Doors plaukiojančius intarpus, užpildančius erdvę koncertuose, Džimui skaitant savo poeziją, ar pasakojant įvairiausias istorijas? Arba išprotėjusį Massacre ritmą, ir nesuprantamas vokalo variacijas? Galų gale Atheist su savo stipriai džiazu įtakotu techno thrash? Visa tai tėra keletas trumpų atkarpelių, miglotai apibrėžiančių vieną vienintelį gabalą. Kai prisimeni populiariausias, publikos seniai pripažintas ir užgyvenusias neginčijamą psichodelinės muzikos statusą grupes, sunku susilaikyti nesijuokiant. Jos net neįsivaizduoja, kas yra tikroji psichodelika. Perklauius valandinį Candiria albumą stogas nuvažiuoja taip... Ne kiekvienas narkotikas įgalus pasiekti tokį lygį. Ištrauk iš durų rankenas ir paslėpk visus aštirus daiktus prieš spausdamas "play".

CEMETARY

- *Last Confessions* -
(Black Mark)

Tai yra paskutinis grupės albumas, išleistas 1997m. kovo mėn. Kaip žinia, dalis grupės narių pasitraukė

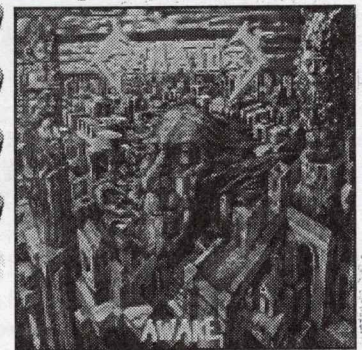
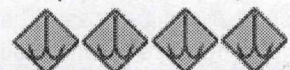
į įvairias kitas komandas, o likę sukūrė naują grupę Sundown, tad "Last Confessions" yra paskutinė galimybė pasimėgauti vienu iš ekstremaliausių ir energingiausių šių dienų gothic metal.

Visą laiką girta už sugebėjimą nuostabiai apipavidalinti albumo išorę, grupė dar kartą įrodė, kad kritikų pagyros nėra tik tuščios kalbos. Viršelis duoda pirmą impulsą niūriai, bet piktai nuotaikai, kurią dar labiau papildo iš stereo sistemos išsiveržę goth metal akordai. Nemeluosiu, jeigu pasakysiu, kad šis albumas skamba kur kas sunkiau, nei ankstesnieji darbai, nors vokalistas nepradėjo krioct, o bosistas nepaleido savo instrumento per fūzą. Melodijų dainose taip pat nesumažėjo. Tiesiog dainos sukuria neįprastai sunkią ir piktai slogią nuotaiką. Jeigu klausytis muzikos tik paviršutiniškai, per daug nesigilinant, viskas skamba šiek tiek panašiai į Paradise Lost, o tai reiškia, kad lyginant su senesniu albumu, šiuo aspektu neįaučiami praktiškai jokie pokyčiai.

Albumo įrašė dalyvavo apie 20 muzikantų, ir tai davė tikrai neblogus rezultatus. Nebeliko tuštumų, spragų ar pan. Nebeliko nei vieno garso, kuris galėtų nedėrėti ar skambėti ne vietoje. Beje, albume yra 8 gabalai, kurie užima beveik 30 minučių. Nors tai ir nėra labai daug, bet esant nenusibodimo galimybei, atsiranda ir ilgaamžiškumo galimybė.

CREMATORY

- *Awake* -
(Nuclear Blast)

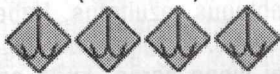

Įprastinis intro, įprastinė Crematory pradžia... ir netikėtas energijos protrūkis su naujuoju vokalistu Lotte priešakyje. Nors "Awake" vis dar vadinamas gothic-metal, energingumas ir agresija tiesiog liejasi per kraštus. Daug ką gali išgąsdinti žodelytis "gothic", bet "Awake" yra ne tai su kuo jums gali asocijuotis šis siaubingas apibrėžimas. Čia nėra verkiama perdėtai žemu balsu AAAAAA... Čia tikrai dainuojama ir tikrai grojama. Kriokiantis Felix vokalas neišnyko (nors truputėlį ir pakito), bet nemažą nišą perleido nuo šiol dainuojančiam gitaristui Lotte. Albume 9 gabalai ir puikiai atlikta Sisters Of Mercy" gabalo "Temple Of Love" cover versija. Dabar daugiau dirba ir klavišistė Katrin. Visa erdvė užpildyta maximum, jokio neužbaigtumo ar nepilnumo jausmo. Atrodo lyg groty bent 3 ar 4 kartus daugiau muzikantų negu yra iš tikro.

DARK TRANQUILLITY

- *The Mind's I* -
(Osmose)

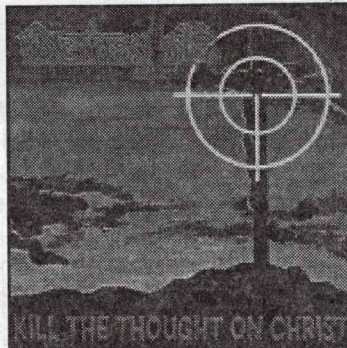

Trečias pilnas Osmose pažibos, Gotenburgo skambesio atradėjų Dark Tranquillity albumas jau prekyboje. Kaip visada nuostabus savo turiniu, šį kartą malonus ir išore. Muzikos atžvilgiu pasikeitimus sunku išskirti, bet negalima sakyti, kad tai yra tos pačios dainos kaip ir senesniuose albumuose. Tiesiog, stilius neprikaištingai išlaikytas savo linijoje. Norint apibrėžti kažką konkrečiau, galima pasakyti, kad dainos skamba šiek

ties ekstremaliau, nors melodijų atrodo ne tik, kad neatsisakyta, bet dar ir pagausinta. Stipresnė ritmo sekcija, todėl kai kurie gabalai dar greitesni nei anksčiau, bet yra ir baladžių, ir net taip pamėgto moteriško dainavimo. Tiesa, dainos sutrumpėjo: 46 min. albume jų yra 12. Ir dar, šios dainos atrodo šiek tiek jausmingesnės, nei anksčiau, išraiškingesnės. Fana! neturėtų nusivilti, o neklaušę nieko panašaus anksčiau, turėtų padaryti atradimą.

DEMENTOR

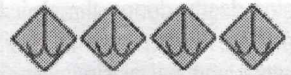
- *Kill The Thought On Christ* -
(Immortal Souls)

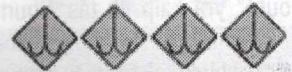
įdomus dalykas - grupė iš Slovakijos. Bet tai tikriausiai ir yra vienintelis įdomumas, sietinas su šiuo albumu. Prastas tiek idėjiniu, tiek ir kokybiniu atžvilgiu apipavidalinimas ir nuobodus grinding death viduje. Gal būt tai ir įdomu užkietėjusiam deferiui, bet eiliniam metalistui tai per daug varginantis dalykas. Nors albumas ir ne pats ilgiausias (38 min.), bet kad išklaupti jį visą, reikia būti ypatingai kantriam. Tokius produktus reikia daryti ne ilgesnius kaip 10 min., tada tai dar įgytų šiek tiek vertės. Iš kitos pusės, gabalai atlikti gana techniškai, įrašyti neblogoje studijoje, dainuojama dviem (vienas storesnis death metal, kitas klykiantis bliakovas) balsais.

DISMEMBER

- *Misanthropic* -
- *Death Metal* -
(Nuclear Blast)

Švediško death metal gangai Dismember šių metų vėjais tikrai nepaleido. Jie mums pristato net du naujus produktus - įžanginį į albumą mini-CD "Misanthropic" ir pilną albumą "Death Metal". Du metai tylos ir štai tau kad nori. Mažasis "Misanthropic" savyje talpina 5 gabalus iš kurių kelis galima rasti taip pat ir pilname albume. Dar vienas "misanthropic" privalumas yra senųjų gore dievukų Autopsy gabalo "Pagan Saviour" cover versija. Tokie gabalai kaip "Shadowlands" ar "Shapeshifter" primena senuosius švediško death metal karaliavimo laikus su Entombed priešakyje. Albume "Death Metal" vyrauja kur kas naujoviškesnis bet be abejonų švediškasis death metal. Daugiau lėtų ir sunkių vietų, nei pastovaus skubėjimo. Daug melodingų aidinčių spūčių ir pragrojimų. Ir dar jei lyginant su senaisiais Dismember, dabar įrašė yra kur kas daugiau jėgos, kurią galima būtų sieti su žemų dažnių pagausinimu ir atsakymu visiškai triukšmingo sulieto skambesio. Jis dar išlikęs, bet jau ne toks stiprus kaip seniau. Kas tai, death metal atgimimas?

Entombed

Susidomėjimas death metal judėjimu aštuoniasdešimtųjų pabaigoje, devyniasdešimtųjų pradžioje galutinai sunyko, ir vėl grįžo į pogrindį, kur kažkada ir buvo prasidėjęs. Tik kelios grupės pergyveno tą laikotarpį ir išliko gyvos. Viena iš jų, be abejo, yra Entombed, kuri išleido kelis klasikinius albumus, tokius kaip "Left Hand Path" ir "Clandestine". Ryškesni pasikeitimai Entombed muzikoje buvo pastebėti tik po jų trečiojo albumo "Wolverine Blues", kur jie sumiksavo aiškų rock'n'roll su savo death metal šaknimis. Visai neseniai išleistas "To Raid, Shoot Straight And Speak The Truth" yra jau ketvirtas jų albumas ir apie tai mes uždavėme keletą klausimų gitaristui Alex'ui Hellid'ui.

Kaip Entombed pradėjo?

Aš įstojau į gitaros mokyklą ir ten sutikau Nick'ą, mūsų būgnininką. Mes abu norėjome groti grupėje, ir kadangi aš niekada anksčiau nebuvau grojęs jokioje grupėje, mintis susiburti pasirodė labai viliojanti. Ne už ilgo mes radome dar pora vyrų, kurie norėjo prie to prisidėti ir 1987 mes jau grojome pilna sudėtimi: Nicke, aš, Uffe ir L.G. Nuo tada įvyko keletas basisto pasikeitimų, bet bendra padėtis vis dar stipri.

Kaip tu gali paaiškinti tai, kad kai kurios grupės, kaip tavo pirmoji grupė Nihilist, užgyvena "kultinį statusą"?

Well, aš manau kad tai todėl, kad mes grojame jau daugiau nei 10 metų. Kai grupė gyvuoja taip ilgai, aplink ją susiburia nemažas būrelis fanų ir žmonės atsimena, kad mes einame su death metal nuo pat jo pradžios. Štai kodėl aš didžiuojuosi, kad mes esame viso to dalis ir mes vis dar gyvuojame. Mes netapome super žvaigždėmis ir nepasitraukėme, o sugebėjome visą laiką išsilaikyti dėmesio centre.

Ar tai iš tiesų buvo rizikinga death metal skambesį keisti į šiek tiek labiau roko skambesį, kurį galime išgirsti dabar?

Daugybė žmonių klausia, kodėl mes keitėme skambesį ir ar mes nebijome prarasti savo fanų. Well, visi mūsų albumai parduoti tokiu pačiu tiražu, todėl aš galvoju, kad fanai priėmė tai ir subrendo kartu su mumis, ir be abejo, kai kurie iš jų mus paliko. Bet visų patenkinti neįmanoma, todėl mūsų svarbiausia užduotis patenkinti pačius save, ir daryti tai, kas mums atrodo teisingiausia ir labiausiai mums patinka.

Tarp Švedijos death ir black metal grupių tapo madinga naudoti Skandinavijos kultūros palikimus savo tekstuose. Pasižiūrėjus į keistus šio albumo dainų pavadinimus, galima suprasti, kad Entombed'ų jau nebedomina tokios temos, o kur kas linksmesni

dalykėliai.

Šiandieną tai tapo praktiškai mada, ypatingai tarp black metal grupių, rašyti tekstus apie Skandinaviskas Mitologijas, ir daugiau ar mažiau jas šlovinti. Kai vaikas auga Skandinavijoje, tos istorijos yra jam visą laiką pasakojamos ir pasakojamos, todėl visa tai žino praktiškai kiekvienas. Entombed tekstai dabar yra kur kas įvairesni, ir mes jau mažiau domimės fantastika. Mus įkvepia dalykai kurie dedasi aplink mus, kasdieniniame mūsų gyvenime.

Iš kur kilo idėja dainai "Damn Deal Done"?

Ši daina gimė, kai mūsų menedžeris mums paskambino ir euforiškai sukliko "Aš gavau tą prakeiktą kontraktą". Bet jeigu išgilintumei į dainą labiau, pamatytumei, kad eiles galima suprasti ne tik pažodžiui, bet kiekvienas, kuris galų gale užbaigia kažką, kas jam kainavo be galo daug pastangų, atpažins tą jausmą. Čia kalba ejo apie kontraktus, kur kiekvienas nori gauti visą ką geriausia sau, ir tai yra gyvenimas.

Ar jūs kada nors gailėjotės atsisakę "tikro death metal skambesio"?

Mums buvo labai gera, bet mes norėjome pereiti prie kito lygmens. Dabar mes turime naują vadybininką, naują basistą, naują įrašų kompaniją ir aš esu labai susidomėjęs mūsų naujo albumo vertinimais.

Jeigu man reikėtų įvardinti jūsų stilių, aš tikriausiai tai pavadinčiau "death metal blues"... beveik kaip praeito albumo pavadinime. Ar taip gavosi netyčia?

Bliuzas yra moderniojo roko šaknis, net ir pačio tikriausio metalo, kuris prasidėjo nuo Black Sabbath, (jie buvo labai stipriai to įtakoti). Aš pats klausiausi tokios muzikos kaip Tom Waits, kuris turi labai griežtą balsą, bet groja labai bliuzišką muziką. Daugelis žmonių sako, kad mes bandome suplakti į vieną du stilius, kurie neturi nieko bendro... Asmeniškai aš manau kitaip, nes bliuzas egzistavo gerą laiką gabalą prieš atsirandant rokiui ir metalui, ir yra šių stilių kilmės šaltinis.

Ką jūs veikėte iki albumo įrašinėjimo pradžios?

Mes įrašėme 8 gabalų cover versijas, kurios bus išleistos papildoma versija. Mes buvome ilgam nutilę tad dabar norint priversti žmones pirkti albumą, tenka imtis tokių priemonių. Įrašų kompanija norėjo 4 gabalų, bet mes padarėme net 8. Dainos kurias mes įrašėme yra šiek tiek susijusios tarpusavyje: MC5 "Kick Out The Jams", Black Sabbath "Under The Sun", Twisted Sister iš jų pirmo albumo "Tear It Loose" ir net Bob Dylan. Sudėjus visus šiuos gabalus į vieną CD skamba šiek tiek keistai, bet mums tai yra reikšminga...

Entombed

Dark Tranquillity

Dauguma šią grupę pažįsta kaip Gotenburgo skambesio atradėjus, kiti, kaip black metal dievaičius iš Švedijos, kiti juos myli tiesiog už gražias melodijas ir simfoninį moters dainavimą kai kuriuose gabaluose. Bet kokia ši grupė yra iš tiesų? Jos idėjinis lyderis Niklas Sundin teigia, kad grupė neturi nieko bendro nei su black metal, nei laiko save Gotenburgo skambesio atradėjais, o moterišką vokalą nuo sekancio albumo apskritai žada išbraukti iš Dark Tranquillity repertuaro. Apie neseniai išleistą albumą "The Mind's I" ir ateities planus su mumis sutiko pasišnekėti būtent pats Niklas. Taigi, pradėsime nuo to, kokia grupės nuotaiką po paskutinio albumo "The Minds I" išleidimo?

Nuotaika nuostabi. Tiesą sakant, man atrodo jog mes visi jaučiame, kad "The Mind's I" išėjo šiek tiek pasenęs, bet man jis vis dar patinka. Matai, jį išrašėme dar '96 m. vasarą bet dienos šviesą jis išvydo tik dabar.

Ar bandei pagalvoti apie tai, ar jis taps populiarus, kiek kopijų bus parduota?

Apie tai negalvoju. Jeigu jo bus parduota daugiau negu ankstesniojo darbo "The Gallery" - mes būsime tikrai patenkinti. Paprastai reikia daugiau laiko, kad pradėtų bent preliminarai kažkas aiškėti, todėl dabar nieko negaliu pasakyti. Osmose yra daugiau nei patenkinti šiuo albumu, taigi, aš iš jo taip pat tikiuosi daugiau nei iš ankstesniųjų.

Kodėl, dar '95 viduryje, jūs pabėgote iš Spine Farm ir pasirašėte kontraktą su Osmose? Ką Osmose jums davė, ko negalėjo duoti Spine Farm?

Paprastai mes išsiuntinėjame visų albumų promo versijas į daugumą įrašų kompanijų, kad sužinotumėme, ką jos apie tai galvoja. Tada mes gavome apie 8-10 pasiūlymų tiek iš mažų, tiek ir iš didesnių kompanijų. Pasvėrėme visus pasiūlymus ir nusprendėme, kad Osmose yra mūsų tinkamiausias variantas. Spine Farm yra gera kompanija, bet kadangi kiekvienais metais jie išleidžia tik 4-5 albumus, paprastai skirtus suomių rinkai, jie negali mums pasiūlyti pakankamai geros tarptautinės reklamos. Skirtumas, aišku, yra milžiniškas.

Jeigu kokia nors stambesnė kompanija jums pasiūlytų

kontraktą, ar jūs paliktumėte Osmose, kaip savo laiku palikote Spine Farm?

Tikslas yra ne sutarties su didesnėmis kompanijomis pasirašymas. Mes GAVOME kelis pasiūlymus iš pačių didžiausių scenos ryklių, kompanijų, kurios yra kur kas didesnės negu Osmose, bet būtų kvaila atsižvelgti tik į kompanijos dydį pasirašant su ja sutartį.

Kiek ilgai, tavo manymu "Gotenburgo skambesys" išliks populiarumo viršūnėje?

Aš esu įsitikinęs, kad "Gotenburgo skambesys" dabar ir yra pačiame savo klestėjime. Po metų ar kitų žmonių tai jau nebejaudins taip kaip dabar, bet, nepaisant to, aš manau, jog vedančios grupės gali ir toliau leisti geros kokybės albumus tame pačiame stiliuje.

Ar Dark Tranquillity ir yra ta vedanti grupė, kuri pasiliks su "Gotenburgo skambesiu" ir būsime albume? Gal būt jūs jaučiate kažkokį spaudimą?

Nemeluosiu, jeigu pasakysiu, kad mes tikrai nesijaučiame vieninteliais šio skambesio atradėjais, kaip linkę teigti kai kurie kritikai. Jį atrado daugybė žmonių, o ne kažkokia viena grupė. Mes nesijaučiame įkalinti ar prirakinti prie šio skambesio. Kadangi mes neuždirbame jokių pinigų iš muzikos, mes galime daryti ką norime su savo dainomis. Prieš keletą metų mes gal ir jautėme šiojį tokį spaudimą, bet ne dabar. Jeigu mes norėsime išleisti albumą su pop-metal gabalais ar Machine Head macho-metal, mes tiesiog taip ir pasiūlysim. Jokių kompromisų! O dėl sekancio Dark Tranquillity albumo aš konkrečiai nieko ir pats dar nežinau. Mes dar net nepradėjome kurti naujų gabalų, todėl nėra aiški ir jų pakraipa. Laikas parodys. Man toks įspūdis, kad jis bus kokį 100 kartų intensyvesnis ir ekstremalesnis nei "The Mind's I".

Tu nori pasakyti, kad iš muzikos neuždirbate nei skatiko?

Tikriausiai susijuoktumėi, jeigu aš pasakyčiau, kad mums atsiperka kiekvienas albumas - taigi, aš ir nesakysiu! Jeigu rimtai, tai mums reikėtų parduoti bent 50 kartų daugiau albumo kopijų, kad galėtume iš to pragyventi.

Dark Tranquillity - ar šis pavadinimas turi tiesioginį ryšį

su jūsų muzika? Ką mes turėtume suprasti išgirdę "dark tranquillity" iš tavo lūpų?

Pavadinimas buvo paimtas iš vienos mūsų pirmųjų dainų "Void Of Tranquillity" ir jis neturi didelio ryšio nei su mūsų muzika, nei su tekstais.

Ar jūs patys manote esą tikrais black metalistais?

Taip, Dark Tranquillity yra pati tikriausia black metal grupė kokia tik gali būti... Atsiprašau? Mes NIEKADA, per visus aštuonerius egzistavimo metus, neturėjome nieko bendro su black metal. Išskyrus tai, kad leidžiamės Osmose įrašų kompanijoje. Nieko panašaus, kas galėtų būti black metal nėra nei mūsų tekstuose, nei mūsų muzikoje, nei mūsų imidže. Aš žinau, kad mūsų muzika patinka kai kuriems black metal mėgėjams dėl dramatinės atmosferos, bet tai ir viskas.

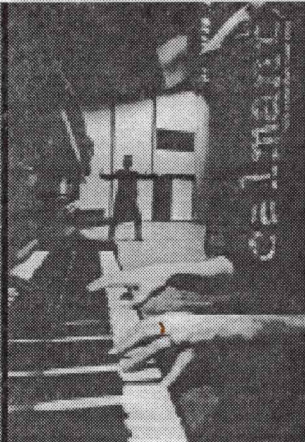
Ar aš galiu teigti, kad moteriško vokalo pasirodymas kai kuriuose visų albumų gabaluose jau tapo tradiciniu? Ar jūs niekada nepagalvojote, kad ji galėtų dainuoti pastoviai?

Iš dalies tu esi teisus, bet mažąsias asmeniškai moteriškas vokalas jau nebedomina. Yra galybė atmosferinių, ar pusiau atmosferinių grupių, kurios naudoja moterišką vokalą pastoviai, bet aš abejoju, ar tai būtų geras žingsnis mūsų grupei. Aš tikiuosi, kad sekančiame albume apskritai nebus moteriško vokalo, bent jau ne tradiciniu būdu, kaip buvo panaudotas mūsų pirmuose trijuose darbuose.

Ar nenori palinkėt nieko Lietuvos skaitytojams? Ir kada jie galės išvysti Dark Tranquillity gyvus, jeigu ne Lietuvoje, tai bent kur nors arti?

Ką gi, ačiū visiems kas sugebėjo perskaityti visa tai iki galo. Tiesą sakant, mes su malonumu sugrotume Lietuvoje, bet iki šiol dar negavome jokių pasiūlymų iš jūsų.

Hey, koncertų organizatoriai, suskuskite. Niklas po interviu prasitarė, kad rudens pabaigoje gali koncertuoti kažkur netoli Lietuvos ir todėl tai būtų labai gera proga užvažiuoti ir čia. Taigi, visi, ką tai suintrigavo, o kartu ir tie, kurie jaučia, kad turi ką pasakyti grupės lyderiui, gali kontaktuoti su Dark Tranquillity elektroniniu paštu: dark.tranquillity@molndal.mail.telia.com.

productions newsletter'į, besirūpinantį Lietuvos scena. Šis mažiau leidybinių resursų reikalaujantis informacijos piecė'as yra pakankamai informatyvus ir operatyvus, kuomet negali pasigirti didžiąja dauguma leidinių. Tikiuosi, nieko naujo nepasakysiu apie jo turinį - kas domisi, tas žino. Dangus tarsi išlaiko tą dvasią, kada metalistams nebuvo svetimas solidarumo jausmas, ir koncertai ar šiaip tusofkės buvo KAZKAS. Ir tai nėra stovėjimas nuošaly ir burbėjimas, kad scena merdi. Tai tarsi darantysis, tai, kas daroma, ir pats darymo procesas viename kūne, viename kame. Nė vienas kritikos žodis nėra cento vertas, jeigu jis buvo ištartas tik abejingo stebėtojo. Mano thanksai visiems, kas prisideda prie scenos gyvenimo. Jūsų, suprantama, niekas neprisimins, bet tai yra p'chui, nes jūs pavarot!

DANGUS NEWSLETTER. 14 numeris: Underground Dienos '97, hot news, Baltic Thunder, skelbimai, produkcijos katalogas, T-Shirtai, etc. 6 psl, A4, xeroxed. Dangus Productions, PO Box 982, 2300 Vilnius. E-mail: DangusPR@pub.osf.lt. Kaina 1 Lt

Kartu pastebiu, kad tarp lietuvių leidžiamų leidinių (ir ne tik!) egzistuoja toks reiškinys kaip "egzistavimas sau". Neretai jie vainikuojami geriausiai, vienok, už pastangas ar originalumą, bet vėly - kam to reikia? Kiek chebros tuo susidomi?

Pardavimu, kas atspindi realią paklausą, jie pasigirti tikrai negali.. Išimtis, turbūt, yra WOUNDED žurnalas, kuriam pirmajam pavyko pralaužti ledus į užsienį ir taip reprezentuoti Lietuvą kaip rytų (Azijos?) metalinės rinkos lyderę. Vis tik tai lyg donkichotiškųjų malūnų ėmimas... lyg amžinoji opozicija... lyg nuolatinis stovėjimas nuošalyje.. Tai opozicija ir man, ir tau, nes, kaip taisyklė, jie yra parašyti nelietuvių kalba, ir kaip skaičiau vienam pankų zine: "jie leidžiami ne tau ir ne man, o-kazkokiam Džonui ar Smitui..". Ar ne per aukštai pakelta kartelė tūlam skaitytojui? Nesunku prisiminti chebros veidus per koncertus prie prekystalių: "bet juk čia viskas angliškai..". Išvadų nebus.

WOUNDED. 7 numeris: Celtic Frost, Dunkel:heit, Exit-13, Moonspell, Old, Shadowdances, etc. Anglų kalba. 56 psl., A4, slidus popierius. c/o Minda "Plix" Lapinskas, PO Box 910, 2050 Vilnius. Fax: (3702) 763481 arba 764352. E-mail: fates@pub.osf.lt. Kaina 10 Lt

CALMANT. 5 numeris: Love In Reverse, Night In Gales, Sati, recenzijos. 24 psl., A4, spaustuvė. c/o Sailius Majauskas, Jaunimo 60-9, 4580 Alytus. Kaina 7Lt

Kitas reikalas užsieniečių. Daugybė stiprių žurnalų jų gimtąja kalba, išsamūs interviu bei kita info. Gausybė reklamos bei didelė skaitytojų auditorija sudaro sąlygas pasirodyti ir spalvotiems puslapiams, ir plakatams, ir į komplektą įeinančioms kompiliacijoms CD pavidalu.

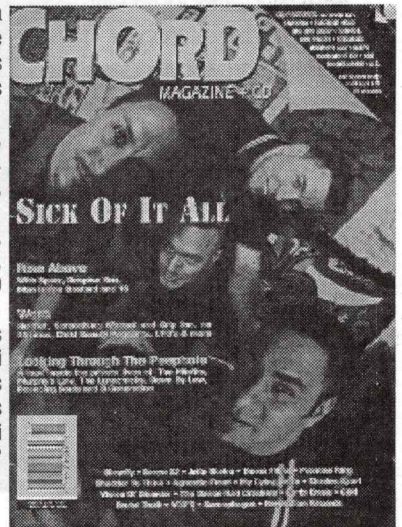
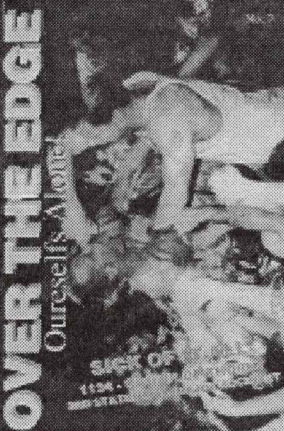
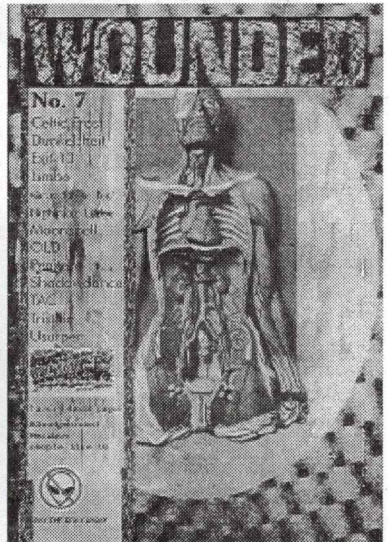
CHORD. 11 numeris: Sick of It All, Screw 32, Jello Biafra, My Dying Bride + tonos of hardcore + kompiliacinis CD. Anglų kalba. PO Box 1520, Cooper Station, New York, NY, 10267-1520. E-mail: toodhype@aol.com. Kaina 6\$

OVER THE EDGE. 7 numeris: Major Accident, Sick of It All, 1134, Crown of Thornz, apžvalgos, recenzijos, etc. 52 psl., A4. spaustuvė. Anglų kalba. c/o Marc, Oranienstr. 37, 1099 Berlin - Kreuzberg.

Nenoromis kyla mintis, kad tokios kokybės grynai alternatyvios muzikos leidinių dar teks ilgokai palaukti. Juolab, mes nykstanti tauta, vyrūčiai... Iš kitos pusės, jeigu vis tik leidybinės kompanijos susidomėtų mūsų neskaitlinga publika ir pradėtų leisti verstus leidinius a la Terrorizer ar Metal Hammer lietuviškai... Kaip jums tai patinka? Aš už. Na, o kol kas Kablo ieškok internete ir ... kioske!??

Jums šiandien nepaprasta diena... "Diena kaip diena", - pasakysite. Bet šalia ledų porcijos ar alaus butelio Jūsų dėmesį atkreipė neaiškios paskirties leidinyje pretenzingu pavadinimu. Žinokite, Jūs - Kablo taikiny, jo duona ir įkvėpimas. Beveik Ritos "Jūsų skrandis - mūsų biznis". Palaiminti tie, kas sugebėjo išlaviruoti tarp bulvarizmo ir "true underground". Pirmuoju atveju žurnalas turėtų galėtų akiai pataikauti prastam daugumos skoniui, o antruoju - rašyti apie žmones, kurie ir patys dar nežino, ko nori. Kablys visada bus žinomas tarp norinčių žinoti daugiau negu byloja aprašinėti senamiesčio skersgatviai.

Kartu kiekvienas undergroundinis muzikinis leidinys rizikuoja nesurasti savo skaitytojo ir egzistuoti dėl kažkokios deklaratyvios prasmės neva "aš esu - kam patiks, susiras..". Ne paslaptis, kad taip galima būtų apibūdinti daugumą tautinių muzikinių leidinių ("tiek jų ir tėra", - sakysite ir būsite teisūs..). Tuo tarpu Kabiui yra reikalingas ir atgalinis ryšys kaip paklausa ir susidomėjimo požymis. Noriu tikėti, kad tai aukštesnis laiptelis undergrounde, kada naujas numeris daromas ne dėl kompaktinių diskų, kurių po numerio išleidimo galima tikėtis iš muzikinių kompanijų. Čia galvą lenkiu prieš Dangus

Be abejo pati galingiausia ir labiausiai jaudinanti grupė iš Portugalijos yra Moonspell ir visiškai neperdėdamas galiu patikinti, kad tai yra būtent ta grupė, kuri metaliniame pasaulio žemėlapyje atrado Portugaliją. Grupė vystė savo unikalų tamsųjį, simfoniškai didingą stilių nuo 1992 metų, ir pasiekė neįtikėtinais giliomis atmosferomis su savo trimis albumais: mini-CD "Under The Moonspell", išleistu Adipocere Rec. kompanijoje, įspūdingu debiutu "Wolfheart" ir paskutiniu "Irreligious" išleistais Century Media tinklais. Dar aštuoniasdešimtaisiais, kai aš buvau juodas futbolo fanas, Portugalija buvo viena iš mylimiausių mano komandų, bet šį kartą aš nukreipiau ten savo aštrųjį plunksnakočių ir įsigudrinau iš idėjinio Moonspell lyderio ir vokalistų Langsuyar išplėsti keletą atsakymų. Beje, šis vyrukas neseniai universitete gavo filosofijos diplomą! Taigi, pradėkime nuo įprastų dalykų.

Kada iš tikro prasidėjo Moonspell istorija? Aš girdėjau, kad po "Wolfheart" išleidimo įvyko keletas sudėties pasikeitimų. Taigi, gal galėtumėi mus nušviesti apie tai ir pasakyti kokia Moonspell sudėtis yra dabar?

Paprastai mes nurodome 1992 metus kaip Moonspell pradžią, būtent

tada, kai mes pakeitėme savo pavadinimą į esamąjį, ir tapome šiek tiek rimtesniais ir ambicingesniais. 3 metus prieš tampant Moonspell mes grojome kaip grupė Morbid God, ir pradėdant 1989, kiekvienais metais mes turėdavome begalę problemų, nes buvome jauna ir nepatyrusi grupė ir įrašėme vos vieną gabalą "Serpent Angel", kuris pateko į geriausių Portugalijos metalo grupių rinktinę plokštelę. Vėliau viskas atsistojo į savo vietas ir sunkiai dirbant leidžiami albumai po truputėlį susilaukė pasisekimo. Ir štai mes dabar esame tarp turų ir įrašų sesijų. Visiškai netikėtai, antras didelis pasikeitimas mūsų istorijoje įvyko būtent po "Wolfheart" išleidimo. Mūsų gitaristai paliko grupę ir vietoje jų atėjo Ricardo, paversdamas grupę penkeriuke kuriai nieko netrūksta. Kad taptų aiškiau, pasakysiu, kad dabar Moonspell yra: aš pats dainuoju, Are groja bosu (mes abu esame vieninteliai nariai išlikę nuo 1989 metų), Mike'as muša būgnus (nuo 1992 m.), Passionis spauda klavišus ir

sempluoja (nuo vėlyvų 1993 m.) ir Ricardo kaip gitaristas (nuo 1995 m., keletas mėnesių prieš mūsų pirmąjį turą su Morbid Angel).

Well, seniau Moonspell buvo vadinama black metal grupe, bet jūs gan greitai peraugote įprastines mases. Man įdomu ar jūs iš tikro buvote tikra black metal banda, ar viską reikė tik patrauklus apibrėžimas? Ką jūs asmeniškai manote apie šį didžiulį black metal "bangą"?

Mes niekada neįsivaizdavome, kad turime kažkokius bendrus taškus ir net elementus, atėjusius iš black metal. Bathory ir Celtic Frost užima labai garbingas vietas tarp mūsų mėgstamiausių grupių, nes jie sugebėjo iškilti iš tos įprastinės masės, kurią tu minėjai, ir mes esame labai stipriai įtakoti jų kūrybos ir avangardizmo. Mes tikrai nekreipiame jokio dėmesio į etiketes, lipdomas prie grupių, mums svarbu, kiek šviežumo jie įneša į sceną, ir patikėk manim, šios dvi grupės tirkai inėšė jo nemažai. Taigi, man atrodo, kad žmonės klydo bandydami mums prilipdyti tokią pačią etiketę kaip įprastinėm juodoms black metal grupėm. Black metal etiketė yra per maža, kad mes joje sutilptumėme, nes mes stovime daugelio stilių kryžkelėje, tokių kaip metalas, gotika ir etnika. Šiandieninis black metal yra

MOONSPELL

labai geras pseudo muzikantų, pseudo kultūros, pseudo apsiskaičiusių vadų ir pranašų pavyzdys, kuris parodo į kokią siaurąprotį ir kvailį gali išsivystyti muzikantas. Net su keletu auksinių išimčių, taip aš matau šiandieninį black metal, tai tiesiog labai populiarī pozīcija šiomis dienomis, bet aš jaučiu, kad Moonspell'ais aš galiu pagrįsti savo požiūrio pagrindus. Aš pavargau nuo arogantiškų interviu ir tada pradėjau atsirinkinėti, kas yra tikrai vertinga. Muzika labai iškalbingai atspindi pačias asmenybes ir aš negaliu nustoti juokėsis, net jeigu ir pats esu taip vadinamoje "tamsioje" grupėje, nes visi pasiekė tokį lygį, kur tik jumoras gali išlaikyti savo natūralią logiką. Visa tai yra didelės maskaradas, ir aš esu taip toli nuo to, kad viską galiu aiškiai suprasti. Kas dėl Moonspell, tai mes laikomės kiek įmanoma toliau nuo šio beverčio paaugliško nenuoseklumo ir nemišykite mūsų muzikos su Black metal.

Kokie buvo pradiniai motyvai, pastūmėję jus link didingesnių ir labiau atmosferinių įtakų muzikoje?

Aš manau, kad atmosfera, pykčio išlėjimas ir "jausmas", kurį mes atspindime mūsų muzikoje, visada buvo esminė ir pirmąpradė Moonspell dalis. Be to, dar būdami Morbid God mes sten-

gėmės apibrėžti tą atmosferiškesnę medžiagą. Kadangi mes vis dar tikime, kad galime evoliucionuoti kaip individai muzikantai, kaip grupė ir kaip asmenybės, todėl lindimas gilyn ir gilyn į epines ir ekscentriškas instrumentuotes bei asmeninį imidžą mums gavosi labai natūraliai, nes mes visą laiką to siekėme. Pvz. kuriant praeitą albumą "Wolfheart" mes buvome labai susidomėję tokių filmų soundtrack'ais kaip John'o Morris'o "The Elephant Man", ar Keith Emerson "The Crow" ir "Inferno". Ir tai mus labai stipriai įtakoję, nes klausydamiesi šių gabalų mes mokėmės kaip paversti mūsų muziką kur kas vizualesnę, jeigu supranti ką noriu pasakyti. Taip ar kitaip, viskas išplaukia iš mūsų muzikinių pomėgių ir norų. Be abejojimo kartais mes turime daryti kompromisus, nes esame 5 žmonių, skirtingų skonių individų, grupė, ir kartais tai net perauga į konfliktus. Mes taip pat turime kompromisuoti ir su savo prodiuseriu, nes kartais atsitinka šiokių tokių techninių klaidų, kai gabalas puikiai skamba repeticijose, bet visiškai neveža įrašė ar pan. Mes meluotume, jei sakytume, kad nedarome kompromisų, nes kiekvienas juos daro, aš tikiu neabejotinai mūsų lygiu, kurio iki šiol nebuvo praradę, kuris yra esminis mūsų muzikoje, kad nedideli kompromisai, kuriuos mes darėme, buvo būtini ir tik praturtino muziką.

Kaip tu galėtumei pakomentuoti tai, kad Century Media yra sukaupusi visą moderniojo metalo grupių grietinėlę? Ir mane labai domina jūsų santykiai su Century Media. Ar jūs manote, kad kompanija yra visu 100% už jus ir traktuoja Moonspell taip pačiai kaip ir kitas sėkmingas grupes (Samael, Sentenced ir Tiamat)?

Visų pirma, pasižiūrėkime į šio sakinio kontekstą. Tu tikriausiai pacitavai tai iš kokios nors reklamos ar pan. (kažkas tam stiliuje. - M -), taigi tai

gal būt šiek tiek perdėta, bet bet kokiu atveju aš manau, kad tame yra nemažai tiesos, kadangi Century Media kontraktai yra paremti tuo, kiek grupė gali įnešti šviežumo į sceną, ir Century skylyje yra tikrai nemažai visų metalo atšakų novatoriškų grupių ir Tiamat su Samael yra labai geri pavyzdžiai. Nors mano nuomone Nevermore, The Gathering, Eyehategod, Morgoth ir kitos grupės yra taip pat neblogi pavyzdžiai kurie gali iliustruoti šį sakinį. Mūsų santykiai su Century Media einamuju metu yra optimaliausioje viršūnėje, nes jie yra labai patenkinti paskutiniais mūsų produktais. Mes sąžiningai uždirbome kiekvieną kompanijos mums rodomos pagarbos inčą, ir aš manau, kad dabar esame vieni iš Century prioritetų.

Pratęsiant kompanijų temą, ar tu manai kad tai turi didelę įtaką grupės augimui? Pvz. jeigu jūs būtumėte pasilikę pagrindinėje kompanijoje Adipocere, ar mes dabar būtume girdėję kitokius Moonspell?

Taip, ypatingai dėl to, kad mes buvome įpareigoti dirbti profesionaliame lygyje, kas greitino grupės evoliuciją, be to, kur kas daugiau šaltinių, kas liečia geras studijas, gerą aparatūrą, patyrusius prodiuserius ir t.t. ir visa kompanijos aplinka taip pat vienaip ar

MOONSPELL

MOONSPELL

kitaip mus įtakoja. Manau, kad mūsų muzika būtų buvusi kitokia, skambėtų mažiau kompaktiškai, arba viskas būtų stiproka perlenkta, jeigu būtume likę su Adipocere. Dabar mes esame kitoje pozicijoje, ir turime daugiau galimybių eksperimentuoti su savo stiliumi, o kompanija yra pakankamai galinga, kad galėtų pastovėti už mus ir galėtų paaiškinti, kas yra gerai ir kas blogai muzikos biznyje. Mes daug skolingi Adipocere, ir mes to nepamirštame, bet Century buvo pats didžiausias ir ambicingiausias žingsnis mūsų karjere, kadangi mes turėjome daug ką įrodyti, o tai reiškia progresavimą ir teisingus sprendimus.

Well, kadangi jūsų albumas "Wolfheart" visur susilaukė stulbinančių vertinimų, ar jūs neįsijautėte jokio spaudimo įrašindami "Irreligious"?

Natūralus spaudimas mums kaip muzikantams pakilti vienu laipteliu aukščiau ir padaryti kažką intymesnio ir personalesnio nei "Wolfheart". Be abejo, antras albumas yra labai pavojingas ir gąsdinantis žingsnis kiekvienai grupei, ypač jeigu pirmasis albumas buvo įvertintas kur kas geriau nei tikėtasi. Mes be abejo galėjome padaryti antrą Wolf dalį, bet mes nekenčiame kartotis kaip

grupė, ir mes tikrai neturime ką prarasti.

Ar tu įsivaizduoji savo kūrybą kaip kažkokią magiją ar pan.? Kai kurie muzikantai teigia, kad koncertų metu jų protas pasikeičia, o kaip tau? Ar tai nėra kažkas panašaus į ritualą? Jūs dar ruošiatės dabar padaryti kažkokį labai teatrinį koncertų šou. Gal kažką atskleisi apie tai?

Aš tai vadinu chemija, bet jeigu tu nutarsi, kad tai galima pavadinti kažkokia magija, aš visiškai su tuo sutiksiu, net jeigu, kaip gaila būtų, mes negalime visą laiką išlaikyti to metafizinio lygį, nes neįmanoma visą laiką išbūti tokiame užburto. Kartais tu jautiesi būtent taip, o kartais visiškai priešingai. Štai kodėl aš labai nustembu kai grupės teigia, kad pasirodymų metu pastoviai esu kažkokiam gracijos lygį ir nesugeba pasinaudoti didžiosios žmogaus antžmogiškumas. Burtininkų grupės dažniausiai atsiranda iš Norvegijos, ir kai tu jų klausaisi, jeigu esi pakankamai patyręs, nelieka nieko kito tik suprasti tai

kaip blogą juokelį. Aš nežinau ar mano protas koncerto metu pasikeičia, ar aš reinkarnuojuosi į žvėrį ar ošiu kartu su demonais. Kadangi bet kas grojamas gyvai gali sukelti ekstremaliausius jausmus, tu gali pajauti džiaugsmą ar nuobodumą, turtingumą ar rykumą, visa tai yra priklausoma. Aš tik galiu pasakyti, kad kartais jaučiuosi labai galingas, o visais kitais kartais labai mažas. Bet visada tikras. Mes stengiamės, kad mūsų šou taptų viso to, ką mes atstovaujame sankryža. Mums patinka teatralizuoti pasirodymai, nes mes jaučiame, kad muzika ir teatras yra labai artimi dalykai. Ne būtinai tai, ką mes dabar darome, bet mes mėgstame, kad viskas šou metu atrodytų ne taip abstrakčiai. Jei kas nors pamato Moonspell, jis ar ji būtinai tai atsimena. Mūsų apšvietimas koncerte būna labai paprastas, paprastai tamsios šviesos, projekcijos ekrane, extra elementai kai kuriuose gabaluose ir daugybė jėgos, kad priverstume chebrą pažiūrėti į mus kitaip.

Ar kurie nors Moonspell nariai dirba su kokiais nors šalutiniais projektais? Man atrodo, kad buvo kažkokia grupė Filii Nigrantium Infernallium, kuri buvo susijungusi su Moonspell. Papasakosi apie tai?

Jokių šalutinių mu-

MOONSPELL

zikinių projektų. Tai tiesiog neįmanoma. Kartais turo metu mes susimetame su kokia nors grupe, bet tik trumpam. Filii buvo labai senas ir keistas projektas. Kai kurie Moonspell nariai buvo įtraukti į jį, bet tik vienos demo kasetės įrašymui, ir tai tik kaip kvietiniai muzikantai. Jie vis dar egzistuoja, ir jiems kur kas geriau sekasi be mūsų.

Aš pastebėjau, kad jūs turite labai gerą skonį kas liečia grupės išorinį įvaizdį (galima tai pavadinti imidžu). Bet koku atveju, kada jūs supratote, kad išorinis grupės imidžas yra toks pat svarbus kaip ir pati muzika? Ar gali įsivaizduoti Moonspell scenoje vilkinčius šortus, beisbolo kepures ir Obituary maikutes?

Ačiū. Man atrodo, kad mes visada labai daug dėmesio tam skyrėme, ir abtūrėjome daugybę praradimų kol priėjome iki tokio mistinio įvaizdžio, kokį stengiamės išgauti dabar. Mes išbandėme kur kas absurdiškesnių išvaizdų, bet dabar jaučiamės puikiai taip, kaip atrodome nuotraukose, vietoje to, kad darytumėme dirbtines tipines blogio išraiškas. Ir kai aš turiu omenyje gerą atrodymą, aš neturiu omenyje besišypsancio gražaus veidelio. To niekada nebus.

Tu minėjai skirtingus Moonspell narių skonius. Ar tu gali juos mums nupasakoti? Ar yra kokia

nors grupė, kuri patinka jums visiems? Kokios vertybės muzikoje jums yra svarbiausios?

Nėra ką daug pasakoti šiuo klausimu, tik tiek, kad klausomės beveik visų, gyvų ar mirusių muzikos atmainų, nuo klasikos iki metalo, ambient ir techno. Kad pailiuot mūsų skirtingus skonius aš galiu pasakyti, kad be Bathory ir Celtic Frost tu gali priskaičiuoti ir Nick Cave ar Art Of Noise ar Radiohead kaip mano mėgstamiausias. Grupė, kurią mes garbiname visi yra dieviškieji Type O Negative, ir jie yra gyvas mūsų vertinamų dalykų skalės visumos pavyzdys, t.y. juose aš randu jėgą, geidulingumą, aistrą, atmosferą, jūmoro jausmą, ir visa kitą ko negaliu rasti niekur kitur.

Aš manau, kad kiekvienas turime grupę ar atlikėją, apie kurį negalime pasakyti, kad jis mums patinka?

Paprastai aš pripažįstu bet kokius skonius, bet man atrodo, kad tu tikiesi iš manęs išgirsti kažką ypatingai šūdino (jeps! -M-). OK, štai jie: David Coverdale, Eric Adams iš Manowar, Paul McCartney ir t.t.

Ar gaunate daug laiškų? Kas iš grupės juos atsakinėja? Ar jūs vis dar domitės pagrindine scena?

Yesssss... Tonas laiškų ir tai yra nepakartojamas jausmas. Aš esu atsakingas už visos grupės paštą ir esu būtent tas vyrukas, kurį galėtumėte pavadinti pagrindine grupės siela, kadangi aš labai nenudegiau dar keletą metų atgal pradėjęs mainytis kasetėmis ir t.t. Taigi, aš ir dabar su malonumu atsakinėju interviu pagrindinei spaudai ir mielai ją skaitau. Ne tai, kad aš kolekcionuoju visas demo kasetes, einu į kiekvieną koncertą ir išplatinu kiekvieną flyerį. Aš neturiu

pakankamai nei laiko nei potencijos tam, bet pagrindžio jėga man vis dar imponuoja ir aš nuoširdžiai tuo domiuosi. Ne tik metalu, bet ir kitais stiliais, literatūra, komiksais, menu ir t.t.

Aš manau, kad kiekvieno muzikanto didžiausia svajonė yra pragyventi iš muzikos. Ar tu įsivaizduoji tai taip pat? Kokie kiti tavo tikslai?

Tiesą sakant tai pradeda po truputėlį pildytis, ir nėra vienintelė besipildanti svajonė, nes aš supratau, kad pragyventi iš to kas tau patinka, reikia daug aukotis ir labai sunkiai dirbti. Kaina yra didelė, bet negaliu skųstis, nes aš pats nutariau eiti šiuo keliu. Bet koku atveju aš baiginėju filosofiją universitete ir tikiuosi gyventi toli nuo įtampos, kur nors kaime su mylima mergina. Skamba kaip pigi muilo opera, bet tai yra nuoširdu.

OK, laikas ištarti paskutinį žodį.

Ačiū tau už šį interviu ir už šviežios žinios nešimą šitoje uždaroje scenoje. Viso ko geriausio tau ir išskirtinai linkėjimai visiems Moonspell fanams Lietuvoje.

Visi, norintys
ką nors pasakyti
Langsuyar, gali
rašyti: Moonspell ▪
Box 6428 ▪ 2700
Brandoa ▪ Portugal

Viena svarbiausių naujienų yra ta, jog labai dideli dėmesį Pabaltijo metalo scenai pradėjo rodyti anglišką firmą "Neat Metal", kuri kadaise leido Venom ir Cronos albumus. Su "Neat Metal" ženklu turėtų pasirodyti Pocolus, Ha Lela, Zpoan Vtenz ir Laumė nauji albumai. Taip pat su angliškais derasi latviai Neglected Fields, beje savo debiutinį diską išleis Suomijoje.

Shadowdances siela Juodas niekaip nepalieka JAV ir dar ruošiasi emigruoti į Kanadą. Tuo tarpu gitaristai Lokys ir Raima trykšta noru groti ir nesustodami kuria naujus gabalus.

Debiutinį CD pagaliau turi išleisti Wejdas. Šie garsūs experimentatoriai ruošiasi pasirašyti kontraktą su amerikiečių firma "Red Stream", kurios išleistus CD Pabaltyje platina Dangus Productions, kaip beje ir kitų firmų: Century Media, Listenable, artimiausiu metu Earache, bei Misanthropy.

Tiems, kas žino, kokia muzika groja (?) Girnu Giesmės - ilgu pristatymu nereikia, o kas negirdėjo, paaiškint išties sunku.

Naujasis GG darbas "8 Nerimo Veidrodžiai" išleistas tik 50 egz. tiražu ir suguls kolekcionierių lentynose. Pirmąjį CD žada išleisti Vokietijos firma.

Dissimulation papildė savo sudėtiną naują nariu - pagrindiniu kitos Anykščių grupės muzikantu Pauliumi. Grįžus iš tarnybos bosistui/vokalistui Venomous, grupė galvoja atkalti stiprų melodingą albumą.

Tiems, kas pastoviai klausia apie "defkamsa" pranešame: du Death Comes... festivaliai, pagal seną tradiciją, turėtų įvykti lyginiais metais, t.y. 1998-aisiais. Šiemet rudenį taip pat planuojamas didelis metalo festivalis Vilniuje.

Dangaus padalinys Nova 96 Records nutarė išleisti akustinės muzikos grupės Pievos kasetę, kurioje puikiai iškūnyta rudens muzika.

Kai kuriais sekmadieniais LTV eterijoje, laidos Šurmas rėmuose, pasirodo laida akligalvių, kuri skirta netradicinei, alternatyviai ir ekstremaliai muzikai. Laidos gyvavimas daug priklausys nuo žiūrovų, tad nepatingėkite parašyti laiškelio į LTV.

Joniškyje atsidarė roko klubas Pikuolis.

Dangus atidarė savo platinimo biurus Tauragėje (Auridijus Butkus Senoji Pilis Club) ir Klaipėdoje (366214 Indrė • Debreceno 5 - 4a).

Vilniečiai black'eriai Menhyr išleis naują programą studijoje Porno Sound. Iš viso suvesta 11 kompozicijų, kurios labai skiriasi viena nuo kitos. Beje, atrodo, tai jau 8-oji Menhyr'ų demo...

Kita sostinės grupė Ars Morendi, grojanti doom metal, išleis 7 gabalų promo ir ieško, kur išleisti.

Velnio Nuotakos cover'ų kasetė bus realizuojama rudens pradžioje. Jau pareiškė norą dalyvauti Meressin, Shadowdances, Spellbound, Dr. Green, Invazija, Wejdas, Girnu Giesmės, VRR ir kiti.

Nauja Eirimės kasetė turėtų pasirodyti rudens pradžioje.

Vilniuje praėjo alternatyvios mados dienos, kuriose bene ekstremaliausia muzika pavarė Turbo Reanimacija, užkrovusi Užupi industrija. Renginyje buvo gražu, nors ne viskas atrodė alternatyvu. Svarbiausia, kad pigus alus.

Liepos gale Pocolus grojo Vokietijoje.

Smolder atkalina senus ir naujus gabalus su iš armijos grįžusiu gitaristu, kuris pakeitė laikina grupės muzikantą Bestijū. Grupė išleis specialų kūrinių naujam Dark Fire Dancing rinkiniui.

Ghostorm gitaristas Taraila pakeitė Vroclavo Kauboju, kuris nuo šiol užims radijo stoties

Laisvoji Banga programų direktoriaus pareigas.

Dissonance pasirašė sutartį su lenkų menedžeriu. Radijo stotyse jau pasirodė naujai išrašyta grupės daina.

Dar nėra iki galo aišku (todėl nesidžiaukit!), bet matyt rudenį Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje gros

Amorphis!!

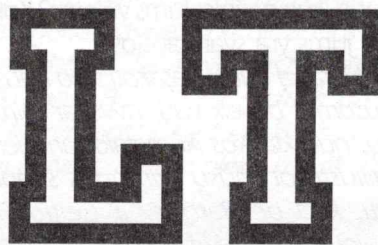
Kaune pradėjo judėti nauja grupė Disfory, kuriu muzika lyginama su senais Ruination išrašais. Tuoj žada išrašinėti debiutinę demo ir ieškoti savo skambesio.

Rainfall Productions (Kaunas) pakeitė pavadinimą į Anxdris Apus. Artimiausiuose planuose - išleisti Menhyr, Angis ir baltiško folkloro kasetes.

Greitai Dangaus tinklais bus galima išsigyti (ši karta tikrai) naują Century Media Records CD, tarp kuriu bus Tiamat, The Gathering, Sundown, etc. Preliminari vieno CD kaina - tik apie 55Lt.

Birželio 1 d. Tauragėje buvo atidarytas naujas roko klubas "Senoji Pilis". Koncerto "headliner'iai" ŽAS'sai sugrojo vos tris gabalus buvo apšaudyti dujiniu pistoletu. Nuo šiol čia galės koncertuoti visu stiliumi ir pakraipų grupės turinčios bent minimalių bendrumų su roku. Sezono pradžia - ruduo!

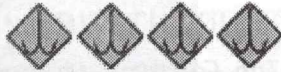
Vilniuje (Plokšelinės patalpose) atidaryta naudotu kompaktinių diskų parduotuvė. Kainos - nuo 15 iki 50 Lt. Muzika - nuo techno iki seno hard'o ar net metalo. Čia už tris Lt galima ir išsinuomotį patikusį diską parai, bet reikalingas piniginis užstatas.

EAST COAST ASSAULT II

(Too Damn Hype)

Amerikiečiams ši kompiliacija jau žinoma iš senesnių laikų, o mes dabar susipažinsime su nauju jos leidimu. Savo karjerą nuo East Coast Assault pradėjo tokios grupės kaip Life Of Agony, Me-rauder ir t.t. Dabar čia vėl surinktas būrelis nemažai žadančių, bet dar visiškai nežinomų grupių. Kas žino, gal po metų ar dviejų šių grupių video jau galėsime žiūrėti MTV bangomis...

Dviejų CD gaminytis yra net 145 minučių ilgumo, todėl pasiklausymo per akis. 17 grupių groja po 2-3, o kartais ir 4 dainas. Tiesa, čia galite išgirsti išimtinai tik Amerikos grupes. Jeigu senesni leidimai buvo labiau pankovi, tai šis yra totaliai metalovas ir hard-core. Grupės, kurias derėtų išskirti ir labiau jomis pasidomėti, galėtų būti Negative Mail Child, Enrage, Fast-break, Cutthroat, Commin' Correct ir Cease, bet apskritai tai visos grupės yra klausomos ir įdomios.

FORTE

- *Destructive* -
(Massacre)

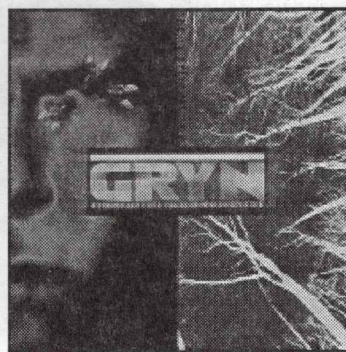
Vien pamačius albumo viršelį, gali tikėtis išgirsti bent jau Fear Factory stiprumo industrial/metal... Tą patį pagalvoji ir išgirdęs pačius pirmus akordus - sunkios kaip pragaras gitaros ir tikri fearfaktoriški, išskelti į patį priekį, mušamieji. Tolesnis gabalo eigos vystymasis šiek tiek sutrikdo ir nuvilia, nes išgirsti patį tikriausią amerikietišką thrash Dark

Angel stiliuje. Bet neilgam... greitai įsijauti ir jau linkčioji galva į ritmą, paveiktas industrializuotų thrash rifuocių. Tai tikriausiai pats moderniausias senovinis amerikietiškas thrash, koks bet kada buvo įrašytas. Netikėtai, bet labai tinkamai nuo greito senovinio thrash pereinama prie lėto sunkaus ritmo, įsijungia metalo apdirbimo staklės, gitaros pradeda cypyt - įtampa pasiekia aukščiausią tašką. Modernesni senukai turėtų būti sužavėti, nors tai ne ką blogesnė patirtis ir jaunajai kartai, norinčiai artimiau susipažinti su thrash praeitimi. Šiek tiek ilgesnis nei pusvalandžio albumas tikrai nepabosta, juo labiau, kad ekstremalus ir greitai gabalai pastoviai maišomi su ašarų spaudžiančiomis baladėmis. Jokios kompromituojančios ar skatinančios informacijos...

GRYN

- *The 16 Stitches* -

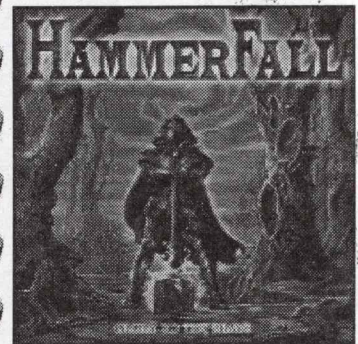
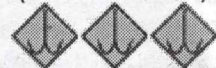
Vienas didžiausių 1997 metų atradimų yra šių amerikiečių antrasis darbas - 18 minučių mini albumas "The 16 Stitches". Būdamą visiškai nežinoma, nepasirašiusi jokio

kontrakto ir leisdamą albumus vis dar savo lėšomis, ši penkeriukė naujame EP pristato mums neįtikėtina jėgovą macho metal ir grunge mikstūrą. Nieko apie juos nežinodamas, galėtumei pagalvoti, kad Gryn jau seniai sėdi visų metalovų topų viršūnėse, o jų video transliuojama MTV ar VIVA bangomis kas 5 minutės. Patikėkit, jeigu jie dar ne Roadrunner ar Warner išrinktieji, tai labai greitai bus. Nekyla jokių abejonių, kad anksčiau ar vėliau ši grupė iškops į viršūnę.

Apie muziką... Naujos bangos panterinis thrash ir Machine Head macho metal sutinka Alice In Chains ir Pearl Jam grunge. Nuostabios instrumentuotės ir verčiantis iš kojų vokalas. Muzika, nuo kurios pašiurpsta oda ir išmuša šaltas prakaitas. Neparkojamas jausmas. Be abejo, nerekomenduotinas produktas visiems ir kiekvienam, bet žmonėms, kuriems ne vis vien macho metal, naujos bangos thrash ar grunge muzika - tai gali tapti neblogu atradimu.

HAMMER FALL

- *Glory To The Brave* -
(Nuclear Blast)

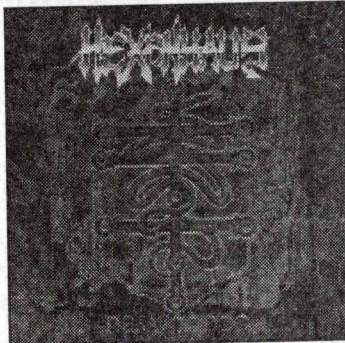
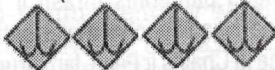
Prieš jūsų akis ir mūsų ausis heavy metal band`a Hammer Fall iš Švedijos. Albume "Glory To The Brave", kuris šiek tiek primena dabartinius Iron Maiden, dalyvauja jums jau žinomas grupės In Flames narys Jesper. Ir tas faktas nekelia jokių abejonių, nes kai kur tiesiog juste juntama In Flames dvasia. 9 gabalų albume švedukai dainuoja apie kardą valdančius

karius ir keliones tarp išmatavimų. Tai galima pasakyti vien pasižiūrėjus į albumo viršelį. Bet neišsigaskite, muzika tikrai neturi nieko bendro su Manowar. Tikriausiai tiksliausiai tai būtų galima apibūdinti kaip Iron Maiden ir In Flames samplaiką + senovinius himninius chorus. Nemažai gražių baladžių. Merginoms tai turėtų patikti, taip pat, kaip ir pudruoti muzikantų veideliai.

HEXENHAUS

- *Dejavoodoo* -
(Black Mark)

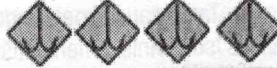
Iš pradžių nors akimirksniui žvilgterkim į šios penkeriukės praeitį. Grupė Hexenhaus buvo sukurta dar 1987 metais, bet išleidus tris albumus 1992 metais visi vyrukai išsiskirstė kas sau. Mike, Billy ir Marty subūrė savo chebrą Memento Mori, o Thomas prisidėjo prie gothic rock propoguojančių The Saviours. Tiesa, Mike kurį laiką užėmė pagrindinio gitaristo pareigas pas King Diamond, o vėliau pradėjo turuoti ir su Mercyful Fate. Palikęs šias komandas, su Candlemass nariu Leif Edling subūrė savo grupę Abstract Algebra. Dabar Hexenhaus vėl kartu ir jau spėjo balandžio mėn. išleisti naują savo debiutą "Dejavoodoo".

Muziką galima pavadinti totaliai techniniu power/progressive metal. Tai nereiškia, kad čia vien pratimai muzikantams - muzika labai emocionali ir vaizdinga. Jeigu kažką gali išgąsdinti operinis dainavimo stilius - geriau iš karto "išjunkite televizorių", nes vokalistas varo kaip tikras roko operos virtuožas. Muzika įrašyta

labai švariai, kad galėtume girdėti net menkiausią bet kokio instrumento variaciją. O jų tikrai daug. Visas albumas tiesiog viena didelė gitarų, būgnų, klavišų ar vokalo variacija. Keista, kaip rodant savo techninius sugebėjimus, galima išplėsti ir kažką emocinio. Ir, beje, šis power'is, kaip keista bebūtų, savyje neša tikrai nemažai įtūžio ir sunkumo, Bet ką aš čia šneku - kol pats neišgirsi, taip ir nepatikėsi.

HIPOCRISY

- *The Final Chapter* -
(Nuclear Blast)

Naujai bekylanti death metal žvaigždė Hipocrisy pristato jums savo paskutinį darbą "The Final Chapter". Jeigu atkreipėte dėmesį į albumo pavadinimą - jis pasirinktas ne atsitiktinai. Taip, tai tikrai paskutinis (visomis prasmėmis) grupės, per pastaruosius kelerius metus aplink save subūrusios neįsivaizduojamai didelį būrį fanų, albumas. Keista, aišku, kad grupė, kylanti karjeros laiptais tarsi su sparnais, nusprendžia daugiau nebegroti, bet grupės lyderis Peter Tagtgren tai pateisina tuo, kad jis groja dar ir grupėje Pain bei dirba su The Abyss studija ir paskutiniu metu atšalus likusių Hipocrisy narių entuziazmui, jis nebespėja skirti vienodai dėmesio visiems savo darbams. Bet nereikia nusivilti, nes Hipocrisy, nors ir paskutinį, bet dar kartą kartu su jumis. Taigi, albume 12 kompozicijų (apie 55 min.). Kalbant apie muziką, negalima teigti, kad tai visiškai švarus death metal. Juntama stipri black metal įtaka, kai kur ritmas sulėtinamas ir išrežiama visa melodingų rifų tirada, kai kur

suskamba akustinės gitaros ir pianinas, o kai kur pasiekiamas pats aukščiausias death metal įsiučio ir sunkumo laipsnis.

INCANTATION

- *The Forsaken Mourning Of Angelic Anguish* -
(Repulse)

leškok brutaliausio ir rasi nauja sudėtimi atgimusios Incantation mini albumą "The Forsaken Mourning Of Angelic Anguish". Teigiančios, kad yra pati brutaliausia pasaulio grupė, Incantation kontaktas su Nuclear Blast ir Relapse kažkodėl nebuvo pratęstas, bet praėjus 2 metams, brutalūzai atgimė nauja sudėtimi po Repulse sparneliu. Nebūdamas dideliu šios grupės fanu, negaliu palyginti naujo EP su ankstesniais grupės darbais, bet tikriausiai nenustebinsiu pasakydamas, kad tai yra pats įprasčiausias death metal, dažnai varomas beprotišku grind ritmu. Visa laimė, kad vokalas iškeltas pakankamai aukštai, tad bent galima atskirti jog tai ne gitara ir ne būgnai, ar dar blogiau - suplyšęs garsiakalbis. Tiesa, negalima teigti, kad tai pati blogiausia death/grind grupė pasaulyje. Pagirtina vien jau už idėjinio judėjimo palaikymą. Ir apskritai, kai kuriuose gabaluose galima sutikti pakankamai intriguojančių vietų, o kartais net pats nepajunti, kaip įsilinguoji "paritmiui". Šių metų pabaigai ir ateinančių pradžiai Incantation yra suplanavusi begalę koncertų, o paskui naują albumą... Tokiomis priemonėmis norima pažadinti snaudžančius brutal fanus...

Jūs turėtumėte nemažai pasidairyti, kad rastumėte didesnį atsiskyrimą už roko žvaigždę Geoff'ą iš Portishead.

Beieškant, visi keliai tikriausiai atvestų į mažą apsnūdusį miestelį, įsikūrusį ant uolėtos Vakarų Anglijos pakrantės netoli Bristol Channel.

Portishead'ė - miestelyje, kuris stovi XVII amžiaus kaimo vietoje - nėra nieko ypatingai

rekomenduotino. Drėgnas oras ir nuobodžios prielaukos... Nebent tai, kad netoliese yra Bristol'is - "Vartai Į Imperiją".

Tai yra miestas, kurį aplenkia laikas, kur žmonės nuoširdūs, darbingi ir truputėlį drovūs. Būtent tokie kaip ir Geoff'as. Kai jo tėvai išsiskyrė, jam buvo vos 13, ir Geoff'as su savo motina persikėlė čia. Motina pasiliko Portishead'ė, o Geoff'as pradėjo Bristol'yje uždarbiauti mušdamas būgnus vietinėje roko grupėje. Būdamas šešiolikos jis jau dirbo garso operatoriumi Coach House Studijoje, kur dabar Portishead'is įrašinėja savo albumus. Jo karjera prasidėjo būtent šioje studijoje, kai jis pirmą kartą gavo pasiūlymą įrašyti demo Neneh Cherry Homebrew albumui. Vėliau sekė Depeche Mode, Primal Scream, Paul Weller ir Gabrielle singlų remix'ai.

Nors grupė Portishead stovi tarptautinės sėkmės viršūnėje, Barrows'as pasilieka čia, kur pirmą kartą pralaužė ledus.

Geoff'as, būdamas 23-ejų, nedaug kuo skiriasi nuo trylikamečio, tik dabar jis plėšosi ir groja studijoje, o ne galinia-me vaikų kambaryje, kur dažniausiai grodavo keistus gabaliukus apie šį bei tą, susikurdamas visą eilę savųjų Frank-

enštainų. Jis plėšydavo kaimynams ausų būgnelius parodydamas, ką šis tylus vaikinukas sugeba iš tikrųjų. Geoff'as Barrow dar tebėra tylus vyrukas, tik tai, ką jis sugeba, dabar girdi visas pasaulis. Jis netrokšta dairytis po pasaulį, nemėgsta groti gyvai, nesiveržia į turus... Bet kokiu atveju klausytojams patinka tai, ką jie girdi. Ir tai akivaizdu, nes "Dummy", Portishead'ų debutinis albumas, 1994-ais tapo metų albumu, o jų antrasis singlas "Glory Box" pateko į Anglijos topų tryliką vietą. Pats Geoff Barrow yra doras, gilių įsitikinimų, bet kompleksuotas žmogus, todėl interviu metu jis nenoriai kalbėjo apie save, buvo susirūpinęs, ar aš turiu pakankamai daug informacijos tam, kad rašyčiau apie jį ir kantriai aiškino painius dalykus apie tai, kaip jis dirba su Portishead'įrašais.

Ar yra kažkoks ypatingas istorinis laikotarpis, kuris paveikė jūsų kūrybą? Ar jūs mąstote 1962-ųjų metų terminais ir nešiojate juodus kaklaraiščius, grandinėles, o gal kurdami dainas rūkote cigarus?

O, ne! Gal būt tai nuskambės keistai, bet, iš tikrųjų, mes ypatingai nieko apie tai net nežinome. Bent jau aš nežinau. Aš neypatingai domiuosi literatūra, filmais ar net kitų žmonių muzika. Viskas, ką mes dabar turime yra tik nedidelė dalis viso to, kas mums patinka. Nei vienas iš mūsų nėra didelis kokio nors dalyko žinovas. Mums tiesiog patinka koks nors filmas ar kokia nors muzika, bet mes nesame pamišę dėl mados ar pan. Idėja yra pats kūrinys. Ir aš manau, kad tai yra pamiršta, ir jau gana ilgai yra laikomasi kažkokių standartų. O man tai pasirodė labai, labai, labai nuobodu.

Ką tu turi omenyje sakydamas standartai?

Na pvz.: "Čia reikia uždėti standartinį būgnų ritmelį", arba "Davai čia įrašom šiuos klavišus - skambės panašiai kaip Hammond", arba "tai skamba kaip tikras piano", arba "reikia paimti gabaliuką iš čia".

Tai padarė technologija. Ji suteikė žmonėms galimybę tingėti. Kol viskas skamba švariai ir gražiai - idėja lieka užnugaryje. O skambesys yra operatoriaus darbas. Jeigu autorius ateina su nebaigta ar nekokia melodija,

arba atlikėjas nesugeba visiškai įgyvendinti autoriaus sumanymo - visa tai gali užglaistyti operatorius. Man tai atrodo baisu.

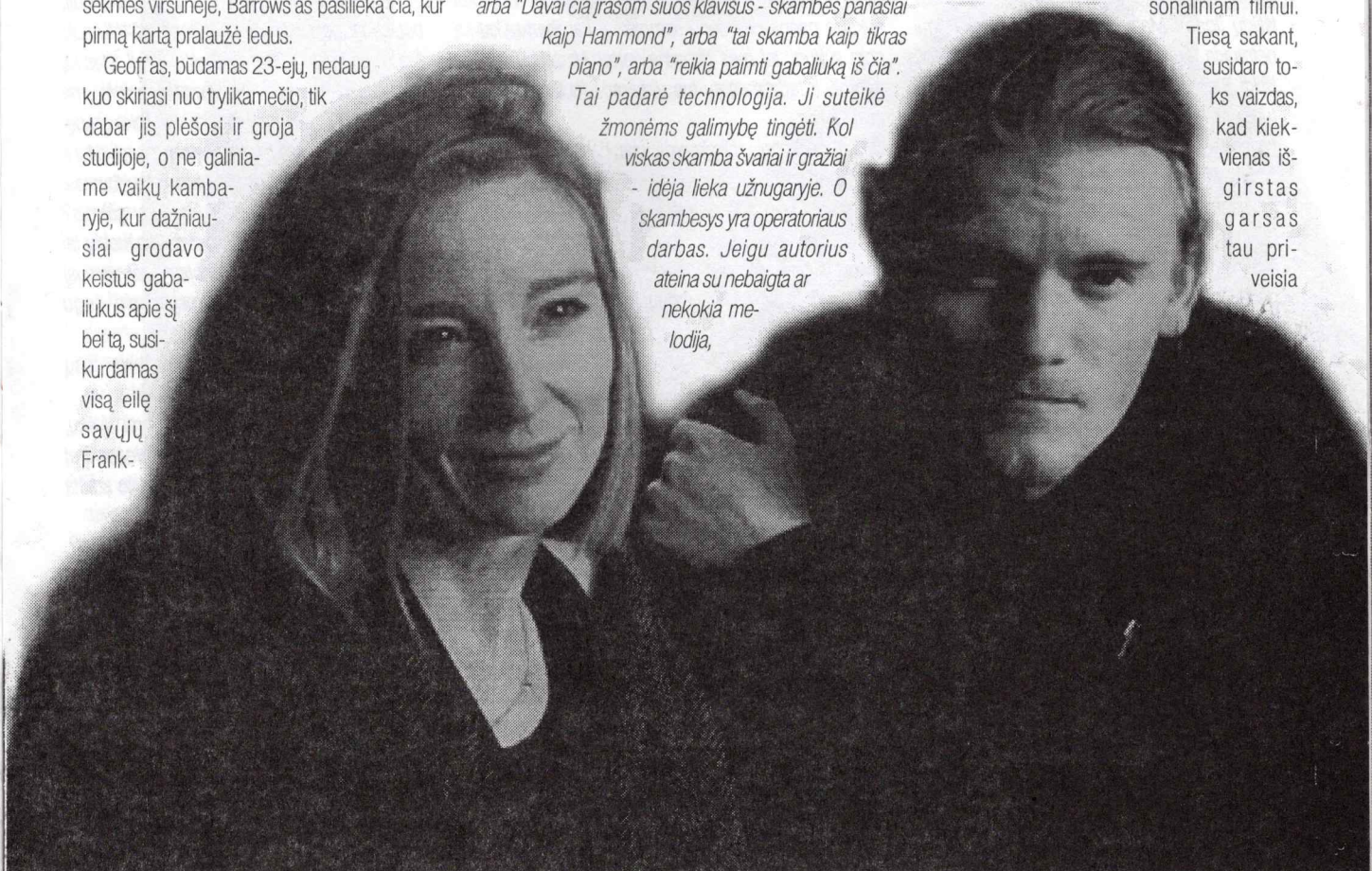
Mano manymu, jeigu daina yra gera - ji turi savotiško "cinko" net ir be visų gero įrašo prievalumų. Gal būt tai ir yra pagrindinis dalykas, kuris yra pamirštas šiandieninėje muzikoje. "Cinkelis". Jis ir sužadina visas emocijas muzikoje. Mano nuomone, Nirvana puikiai kūrė muziką, kuri turėjo "cinkelį". Daugelio rap'erių gabalai turi "cinkelį".

Taigi, kai daina užveda tave, tu žinai, kad ji gera?

Jo. Kai mano oda pašiuropsta, aš žinau, kad tai gera daina. Tiesa, tu nežinai ar tai pašiuropins odą kam nors dar, ar tik tau vienam. Bet tu visada tikiesi, kad kaip tik taip ir atsitiks. Būtent tai aš ir stengiuosi padaryti. Ir tai yra būtent ta priežastis, dėl ko aš nemėgstu švelnios muzikos.

Aš pastebėjau, kad Portishead yra anti-video... Pats žinai, kaip video sunaikino, tiesiog nužudė, radio žvaigždes todėl, kad video daugiau neleido tau, klausantis muzikos, susikurti savo vaizdų savo mintyse. Jie tau pateikia vienintelį vaizdą. Taigi, tavo dainoms nereikia video. Jie pateikia soundtrack'ą tavo personaliniam filmui.

Tiesą sakant, susidaro toks vaizdas, kad kiekvienas išgirstas garsas tau pri-veisia

galvoje nemažai vaizdų.

Jo. Aš tiksliai žinau ką tu turi galvoje. Ir būtent, norėčiau, kad mums nereikėtų jų daryti.

Žinai, taip nereikėtų sakyti, bet aš sutinku su tavimi.

Na paprasčiausiai nežiūrėk jo. Kai pamatai "Glory Box" video, nežiūrėk jo. Išmesk jį. Įsirašyk muziką ir paprasčiausiai išmesk jį. Prieš klipą išleidžiant į Status aš noriu jį gerokai apkarpyti. Ir net gi dabar aš Statams darau roko mix'ą.

Kaip aš suprantu, tu ir Beth nenorite būti žvaigždėmis. Ji niekada neduos interviu, o tu nenori, kad tave fotografuotų.

Ne. Aš nenoriu to. Aš suprantu, aš išvėliau į muzikos biznį pasauki, ir jie (leidybinių kompanijų) sako, kad tai yra būtina, bet aš tuo didžiai abejoju. Mes norėjome būti pirmą grupę, kuriai imidžas nėra pagrindas. Pagrindas yra muzika. Pats laikas imti ir viską pakeisti.

Ir tu, ir Beth, atrodo tunte kažką bendro.

Jo, viskas ką mes mėgstame - tai daryti muziką. Man nepatinka žurnalistine viso to reikalo puse. Aišku, malonu pasikalbėti su žmonėmis, kurie vertina tavo muziką, bet labiausiai mes mėgstame dirbti studijoje. Keista, bet niekada iki šiol apie tai net ir negalvojau.

Ar jūs niekada nesusirūpinote, kad rizikuojate savo pinigais darydami muziką, kuri visiškai nepanašė į tai, kas yra topuose? Ir ar jūs kada įsivaizdavote, kad šis albumas turės tokį komercinį pasisekimą.

Ne. Mes norėjome padaryti kažką tokio, kas išliktų ilgai. Matai, šiandieninė muzika ilgai netraukia. Toks vaizdas, kad muzika, kuri nori išlikti ilgesniam laikui tarpui, turi bent šiek tiek turėti to senovinio skambesio. Man tai yra ypatingai įdomu. Kai kažkas skamba senoviškai, žmonės visada mano, kad tai yra gerai. Tokia ir buvo mūsų idėja. Ir bet kokiu atveju aš labiau pasisinešęs į senovinį skambesį, nei į modernųjį skaitmeninį. Tiesiog mes galvojome, kad jeigu padarytumėme kažką, kas skambėtų tikrai labai senoviškai ir tai suteiktų tą įkarštį. Ar kažką panašaus, kas, žmonėms nieko nesuvokiant, sukeltų įvairiausių vaizdinių ir mintis. Supranti, ką turiu galvoje?

Taip, klausiu albumą. Kai klausiausi tavo dainų, mačiau visus tuos vaizdinius savo galvoje.

Mes tikrai daug dėmesio skiriame dainų kūrimui. Dainos. Tai ir yra pats svarbiausias dalykas - dainos. Aš manau tai ir yra tai, ko modernioje muzikoje labiausiai trūksta. Ne roko muzikai, ar panašiai, o būtent šokių muzikai. Jie paprasčiausiai atsikratė dainų.

Tu turi omenyje, kad ritmas ir yra tas pavyzdys?

Jo, bet nesuprask manęs klaidingai. Manau, kad šokių muzika yra nuostabu jeigu tu nori kur

nors išleisti ir pašokti. Tai visai neblogai. Bet ten nebūna jokios šokių muzikos, kuri įstrigtų žmonėms į galvas ir kad jie klausytųsi jos namuose. O mes tik apie tai ir galvojome. Mes tik ir siekėme, kad išliktume ilgesniam laikui, o ne tai minutei ar valandai.

Kada tu įsitrauket į garsų pasaulį? Turiu galvoje ar tu pradėjai bandyti kurti įrašus dar būdamas paauglys?

Taip. Tai buvo apie 80-tų vidurį. Aš tapau paaugliu ir išvėliau į ankstyvosios Amerikos hip-hop'ą ar šokių muziką. Mes čia tai vadiname electo. Dar aš grojau būgnais. Sekmadieniais grodavau tais laikais labai iššaukiančioje roko grupelėje, o visą likusią savaitės dalį DJ-javau. Vėliau mačiau grojimą ir pradėjau tik DJ-jauti (pagrindė savo kambaryje). Taip terliojaisi iki 18-kos, o tada pradėjau naudotis samplėnu. Taip nuo tada (dabar jau 5 metai) aš dirbu su idėjomis. Gal tik prieš 2 metus aš supratau ką iš tikrųjų aš noriu daryti.

Kai tu pirmą kartą pamatei Beth, ar pagalvojai, kad ji yra trūkstanta tavo ateities dalelė?

Ne, nevisai. Pagalvojau, kad jos balsas mažornis, bet nepagalvojau, kad galėtume padaryti ką nors kartu. Šiuo požiūriu - jos balsas buvo toli nuo to, ko mes norėjome. Nuo to, ką mes darėme. Ir jos balsas skambėjo truputėlį kitaip, negu skamba dabar. Mes kartu jį pakeitėme ar kažkas panašaus. Nuo tada, kai mes dirbame kartu, mes adaptavomės vienas prie kito.

Ar jūs su Beth iš karto sutapote vienas su kitu?

Taip. Bet iš tiesų yra 4 Portishead nariai, ne tik Beth ir aš. Dar yra Dave McDonald ir Andrian Uiley. Andrian'as yra puikus džiazistas. Jis taip pat groja bosine gitara ir mes kartu dirbame su muzikinėmis idėjomis. Iš tikrųjų, tai jis yra labiau muzikinis žmogus negu aš. Taigi kai reikalas priena prie senų samplėnų, kai man reikia ką nors sukurti, tai mes dirbame kartu. Aš sakau jam ką pagroti, ir tada mes su tuo dirbame. Jis taip pat geras prodiuseris.

Dar, jis vyresnis, ir jis žino daugiau dainų iš kurių galima sempluoti?

Būtent. Jis visada nori pavyti kažką neįprasto, tipo spy muziką ar kažką pan. Bet kadangi jis buvo džiazistas, niekas iš jo nepasipatino. Taigi, kada mes susitikome, buvo nuostabu, nes jis buvo tai, ko aš ieškojau.

Tu dirbi kaip hip-hop'o prodiuseris?

Kažkas panašaus. Pagrindė viskas ir slypi hip-hop'e, jei tu turi seną įrašą, sakykim James Bond'o, o tai mes vadiname "lužiu", kuris yra lyg ir intro, nes ten nebūna nei baskes, nei ritmo. Tai lyg ir šablonas; ant jo yra uždedamas ritmas, sukopojamas į mažas dalis ir sutvarkomas taip, kaip patinka chebrai, ar kažkas panašaus, o tada muzika yra įrašoma ant viršaus. Bet dabar mes jau nebesempluojame iš įrašų. Mes tiesiog nutarėme taip daugiau nedaryti.

Tai iš ko jūs sempluojate?

Ką mes pradėjome daryti, ir apie 70% padarėme paskutiniame albume - mes įgrojome patys, viską "sumetėme" į plokštelę ir iš jos semplavome.

Ar jūs darote dainų koverius?

Ne, iš tikrųjų tai, dainas mes rašome patys. Kam jūs lindote į tokius rūpesčius?

Reikalas tame, kad jeigu tu sempluoji įrašų ritmą, viskas vyksta kaip ir savaite vėliau, kas nors gali tuo pasinaudoti, pavogti tavo šviežutėlių garsą. Taigi mes darome tai savaip, nes taip mes išsaugome originalų garsą, o jeigu kas nors paleidžia į eterį tokį patį garsą kaip ir tu, iš kart sužinai, kad jie tai iš tavęs pavogė. Mes dar naudojame keletą samplėnų iš Isaac Hayes.

Ar tu pasakytumei, kad Portishead turi griežtai Britišką skambesį?

Mūsų muzika renkasi skambesį iš visur. Bet Amerikietiškos įtakos tui daugiau nei iš kur kitur.

Jeigu jūs ruošėtės perkonstruoti savo garsą, kuri dalis dabar yra Amerikietiškoji?

Nežinau. Sunku pasakyti. Bet man pagrindė yra įstrigęs hip-hop'as, Amerikietiškas hip-hop'as. Kaip A Tribe Called Quest. Vėliau sutikau tokius rimtų siekių vaikus kaip Isaac Hayes, ir tada sutikau puikius džiazistus, kurie įtakoja Adrianą. O tada dar susidūriau su tokiu žmogumi kaip Lalo Schifrin'as, kuris yra filmų scenarijų autorius dar iš 60-tųjų, ir tada Europos pusėje atradau tokias grupes kaip Can, Gong, ir orkestrinį, keistą detektyvinio filmo tipo garsą.

Ar tu ir sekanciam albume naudosi tuos seno detektyvinio filmo garsus?

Ne, nevisai taip.

Ar tavo kita nuotaika, ar turi kitą temą savo sekanciam projektui?

Ne, nevisai taip. Tikriausiai taip turėtų būti, bet pagal idėją, tai aš nesiruošiu eiti ieškoti naujų Portishead'ų. Man taip nederėtų daryti. Mes ką tik pradėjome savo karjerą, ir manau neturėtume daryti tokių didelių pokyčių. Kai turi roko grupę, jie groja gitara, ir jie turi gitaros skambesį, o tai ir yra jų skambesys. Kai išeina antrasis jų albumas, jie tęs groja gitara, supranti, ką turiu galvoje? Mes norime daryti tą patį, bet dėl kažkokių tai priežasčių (gal kad mes naudojame samplėnų) žmonės tikisi kažko progresyvesnio negu pirmasis albumas.

Taigi, tu galvoji, kad žmonės tikisi jūsų pasikeitimų kiekviename albume?

Manau, jie tikisi, bet tai nėra gerai. Aišku, savaime bus kažkoks natūralus progresas, bet aš nesiruošiu dėl to lėkti į kitą pasaulio kraštą kažko ieškoti.

Ar kada buvo kas nors, ką tu norėjai daryti?

Ne! Nieko, ko nepadariau. Mokykloje iš manęs buvo menka nauda. Norėjau būti dizaineris grafiškas, bet deja aš deltonikas. Niekada man neišėjo dirbti ir ofiso darbo, nes vos tik reikalai priedavo iki to, paaiškėdavo, kad aš visiškai negabus viskam, kas susiję su rašymu arba skaitymu.

Žmonės įvairiausiai būdais gauna in-

formacija. Tu tikriausiai ją gauni savaime, ji tave pasiekia per garsų terpę?

Na, dėkui, bet aš taip nemanau. Vienintelis dalykas, ką aš darau tikrai gerai yra tai, kad analizuoju daug muzikos. Kai klausausi, aš girdžiu, kaip jie tai įrašo.

Ar tu išvis kada nors klausaisi muzikos, jos neanalizuodamas?

Tikriausiai ne. Gal būt tik kai kurių repo tonų, bet labai retai. Kai reikalas priena prie garso, aš renkuosi tokius žmones kaip Lenny Kravitz'as. Daugelis žmonių nurašo jį, bet aš - ne. Aš manau jis yra neapsakomai talentingas prodiuseris.

Ar žinojai, jis sako, kad pirmieji jo įtakotojai buvo Kiss?

Kiss? Tu turbūt juokauji. Tai beprotybė. Reikalas tame, kad žmonės nurašo jį, dėl to, kad jis parišo su komercija. Bet yra milijonai grupių, tai darančių; jis yra protingas žmogus, kuris be didelių pastangų gali padaryti, kad viskas skambėtų originaliai. Ir reikalas tame, kad jis yra vienintelis, kuris turi tokį garą, kurio niekas neperprodiusavo jau 25 metus.

Taigi, jis, taip pat kaip ir tu, pasigavo garsus tam tikrame laikotarpyje?

Mes norime pasirodyti su kažkuo labiau originaliu, ne vien tik tai. Yra tiek daug žmonių, kurie kuria retro muziką. Bet dėl to, kad jie neišgauna teisingo garso, niekas negalvoja, kad jie ką nors iš to išplėšia.

Grįškim prie tavęs. Ar tu kada norėjai rašyti tekstus?

Ne, aš nesikišu į Beth tekstus.

Ar ji iš tikrųjų tokia prislėgta?

Neee, tikrai ne. Iš tikrųjų viskas vyksta taip: aš jai duodu repeticinį įrašą, ir ji rašo, kas jai ateina į galvą klausant to. O aš ypatingai ir nemėgstu rašyti linksmų gabalų. Taigi taip viskas ir išeina. Jeigu aš rašyčiau linksmą gabalą - viskas gautųsi mažumėlę kitaip.

Ar Beth yra labai rimta asmenybė?

Teisybę pasakius, aš nemanau, kad mes visi esame ypatingai linksmi. Bet dėl ko, šiuo momentu, būti linksmiems? Ypač mūsų šalyje, kur tokia visuomenės padėtis ir kur taip dirba valdžia. Viskas - tik vienas didelis pokštas. Iš tikrųjų tai anglai jau pasidavė. Kiekvieną mėnesį iš jų atimamos žmogiškosios teisės ir laisvės. Ir niekas nedrįsta prieš tai pakelti rankos.

Keičiant temą, kam teiki pirmenybę - ar sėdėti studijoje, ar daryti gyvus koncertus?

Man patinka sėdėti studijoje, bet gyvi koncertai yra kita pusė to, ką aš darau. Bet aš nekenčiu keliauti, negaliu to pakeisti. O jeigu šnekam apie tai, kad tik susitikti su žmonėmis iš kur nors kitur, kuriems patinka tavo muzika - visa tai yra gyvų koncertų didelis pliusas.

Tavo neapykanta kelioms, ar tai susiję su

nesugebėjimu valdyti aplinkybes, ar tu paprasčiausiai nekenti lėktuvų.

Man paprasčiausiai nepatinka palikti viską. Palikti savo draugę, savo butą, savo katę; visur apsauga, ir, teisybę pasakius, nenoriu būti kažkur, kur nenoriu būti. Jeigu atvirai, tai man visiškai neįdomu pamatyti pasaulį. Aš tikrai gana laimingas ten, kur esu.

Ar jūs kada nors iš vis darėte turus? Po Europą ir UK?

Ne, nedarėme. Iš tikrųjų tai mes negrojome niekur. Mes ypatingai ir nemėgstame gyvų pasirodymų, nes tada mes turime daug daugiau pasistengti, kad sukurtume panašią atmosferą. O kartais mes labai, labai susmauname. Ir man tai nepatinka. Reikalas tame, kad man patinka viskas, ką galima kontroliuoti. Viskas, ką mes iš savęs išspaudžiame, yra kontroliuojama. O kai tu groji gyvai, jokio panašaus jausmo nėra. Tai visiškai nekontroliuojama. Tu turi apie 15% kontrolės, todėl pražūtis persekioja visą laiką.

Gal būt jūsų įrašų kompanija pyksta, kad jūs nenorite daryti gyvų šou?

Tame ir reikalas muzikinėje industrijoje. Ir mano galvai tai nesuprantama. Kodėl taip turi būti? Kas tai sugalvojo? Aš suprantu, kad gal būt Amerikoje mūsų dar nežino, bet turėtų būti geresnė išeitis.

Ar yra kas nors, kuo tu buvai praeitame laikotarpyje?

Nežinau, kas nors labai nuobodaus.

Baik. Aš perfrazuosiu. Ar yra kažkoks istorijos periodas, kurio liudytoju norėtumei būti?

Kartais aš pagalvoju, kad tikrai būtų labai, labai čiotka ten sugrįžti.

Kur sugrįžti? Kada? Į kokį laiką?

(Jis ignoruoja mane ir tęsia toliau) Kodėl aš turėčiau tau sakyti?

Aš pradėdau neįaukiai jaustis.

Tu grįžtumei su dabartinėmis savo žiniomis.

Turi galvoje, kaip Connecticut Yankee Karaliaus Arturo laikais. Kas nors panašaus į laiko mašiną?

Man patinka ta mintis, kad jeigu aš grįščiau pas Karalių Artūrą, tai žinočiau, kad pasaulis nesugrius. Gyvendamas dabar, aš nežinau ar pasaulis vieną gražią dieną nesusprogs tiesiai prieš mano akis.

Nori pasakyti, kad jeigu grįžtumei atgal, tai žinotum, kad ten nebus pasaulinės katastrofos?

Iš istorijos žinau - aš būčiau gyvenęs, ir, jeigu būčiau gyvenęs labai, labai ilgai Karaliaus Arturo dienomis, vis tiek nebū-

čiau pamatęs sprogstančio pasaulio, todėl, kad to niekada nebuvo. Iš istorijos žinau, kad to nebuvo. Bet dabar mes to nežinome, gal kada ir atsitiks.

Žinai, aš turiu teoriją. Apie 60-uosius bombos baimė buvo stipriausia... Tai būtent tas laikas, į kurį orientuota jūsų muzika...

Keista. Aš asmeniškai tikiu, kad mes turėsime kur kas nemalonesnių problemų dar prieš 2000-uosius.

Tikiuosi, kad tu klysti...

Taigi, aš irgi.

Ar tu laikai save religingu?

Ne, visai ne. Mažiau, nei bet kas. Bet aš nekreipčiau visko į religiją. Ji nieko nepalengvins. Bet tu nesikreipi į muziką?

Yeah, aš asmeniškai manau, kad tikrai bus visokių keistų dalykų. Bus kur kas daugiau, nei istorija. Aišku, mes tikimės, kad to neatsitiks, kad žmonės pridirbs dar labai, labai šlykščių dalykų.

Nemanai, kad gąsdinimai ateis nuo Rusijos?

Tame ir reikalas, kad ne. Manau daug visko dedasi ir patys beprotiškiausi dalykai vyksta dabar. Asmeniškai man nerimą kelia Kinija. Šiemet, kai Hong Kong'as prisijungė prie Kinijos, aš tikiuosi, kad jie supras, jog turi pakankamai pinigų, kad nedaryti nieko kvailo. Ir tikiuosi, kad jie nebandys atsiimti savo žemių iš Rusijos.

Mes šiek tiek įsisiūbavome... Gal jau laikas būtų baigt mūsų pokalbį?

Man taip atrodo, kad jį jau seniai reikėjo baigti.

PAVADINIMAS BE PAVADINIMO

Beveik nenukrypdami nuo savo planų, Švedijos rap/ metal monstroi CLAWFINGER rugpjūčio pabaigoje, galų gale, baigė įrašinėti naująjį albumą, kuris jau rugsėjo pabaigoje turėtų sugulti į viso pasaulio muzikos parduotuvių lentynas. Išleidusi du stulbinančio pasisekimo susilaukusius albumus "Deaf Dumb Blind" ir "Use Your Brain", grupė beveik 2 metus praleido visiškoje tyloje ir nežinomybėje. Tiesa, buvo ir koncertų, ir festivalių, bet lietuviams garbės išvysti šią grupę gyvai taip ir neteko, todėl ir žinios apie ją mūsų nepasiekė jokiais kanalais. Dabar, Clawfinger vėl okupuoja viso pasaulio muzikinės spaudos puslapius, žadėdami begalę netikėtumų, kurie lauks jų fanų, įsigijusių naująjį produktą. Grupės lyderis vokalistas Zak Nikolas Tell nepasididžiavo pasikalbėti ir su Kablo korespondentais...

Turbūt pats aktualiausias klausimas, dominantis

datų ruošimu, albumo viršeliu, gabalų pavadinimais, nuotraukų darymu, interviu atsakinėjimais ir naujos medžiagos repetavimu!!". Prisiminus paskutinį pokalbį su Zak dar pavasarį, kai jis sakė, kad grupė viena koja jau studijoje, jis skuba paaiškinti, kodėl įrašas buvo baigtas tik liepos pabaigoje. "Sudėti visą medžiagą į viena užima labai daug laiko! Yra daugybė kašnelių, gabalėlių, kuriuos reikia sujungti į viena, pradedant dainų rašymu ir baigiant jų organizavimu! Vien teisingo ritmo, teisingų gitarų ir gerų eilių suradimas užima begalę laiko, todėl aš manau, kad šį albumą mes ruošėme maždaug metus laiko, ir gabalai pastoviai keitėsi. Kai kurie gabalai buvo sukurti tiesiog studijoje, nes idėjos mums gimsta visą laiką, o gimusias idėjas būtina išbandyti! Albumo pagaminimas užima būtent tiek laiko, kiek tu pats nori, kad tai užimtų, bet visas šio darbo menas yra gebėjimas laiku sustoti ir pasakyti "okey, šie gabalai jau pakankamai geri, todėl galim eiti į studiją ir juos įrašyti", vietoje to,

claw finger

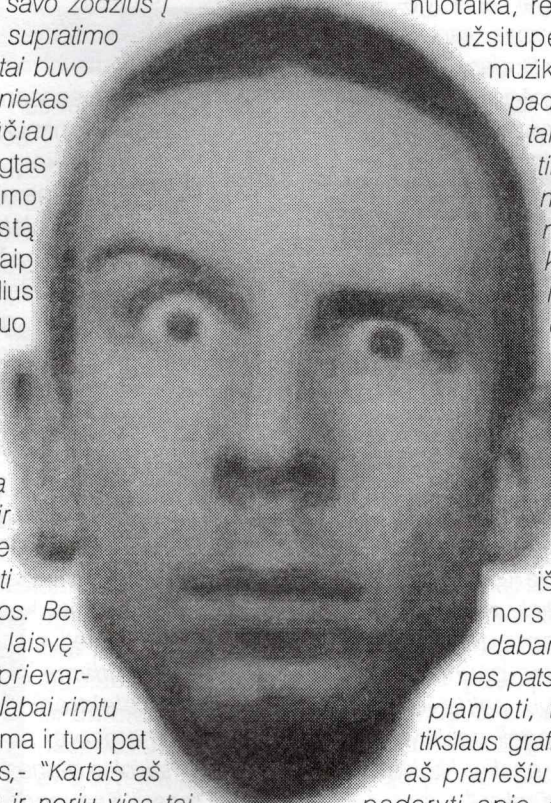

tieki mažus, tieki didelius - kada galėsime įsigyti naująjį albumą parduotuvėje? "Jeigu viskas klostysis taip gerai kaip iki šiol - albumas parduotuvėse pasirodys jau rugsėjo 29 dieną, bet tokiuose reikaluose niekada niekuo negali būti užtikrintas, kol pats nenuėini į parduotuvę ir nepamatai ten stovinčio savo albumo", - pradeda Zak trumpai ir aiškiai, ir toliau pratęsia apie tai, ką veikė pastarosiomis dienomis. - "Įrašinėti baigėme liepos 28 dieną ir visą likusį laiką buvome užsiėmę gabalų mišravimu, video klipų planavimu, turų

kad praleisti 7 metus kiekvienam albumui, kaip kai kurios grupės mėgsta daryti!". Išsiaiškinius pirminius faktus, pasinerkime į subtilesnių smulkmenų, susijusių su naujuoju albumu, vandenį. Ir pirmasis taikynys - albumo pavadinimas. "Mes nesugebėjome rasti jokie kompromiso", - pradeda regsti painių sakinių grupės frontmenas, - "todėl nutarėme, kad vietoje to, kad turėti pavadinimą tik dėl to, kad turėti pavadinimą, mes leisime prabilti

muzikai pačiai ir suteikti žmonėms galimybę padaryti savo išvadas vietoje to, kad paaiškintume jiems viską iki paskutinės smulkmenos". Taigi, albumo pavadinimas be pavadinimo... Ir kad padaryti kažkokias išvadas apie tai, ką paprastai mums nusako albumo pavadinimas, tenka aiškintis kokios temos vyrauja naujų dainų eilėse. Zak`as stengiasi kantriai ir nuoširdžiai paaiškinti tai, kas, jo manymu, yra painu net pačiam Nikolai Tell. "Manau, kad dauguma eilių šiame albume yra susijusios su asmeniniu žlugimu, ne būtinai mano asmeniniu žlugimu, bet su tuo jausmu, kuris apima, kai pajauti, kad tavo gyvenimas griūva. Tada tu tampi sumautu bepročiu ir galutinai sužlugdai savo gyvenimą. Galbūt čia yra daugiau humoro, aš nežinau, bet aš rimtai stengiausi perkelti savo žodžius į kitą plokštumą. Aš neturiu žalio supratimo ar tai man pasisekė ar ne, bet tai buvo būtinas žingsnis man, nes kitaip niekas nebūtų buvę gerai ir aš būčiau nukreizėjęs". Paaiškėja, kad žengtas drastiškesnis žingsnis eilių kūrimo terpėje, ir tai sužadina liguistą smalsumo protrūkį: ar muzika taip pat pasikeitusi, ar dainavimo stilius vis dar išliko tas pats, galų gale, kuo galėtų pasireikšti numanomi pokyčiai? "Visą laiką viskas keičiasi. Tiek muzikiniu, tiek emociniu, tiek ir fiziniu atžvilgiais, todėl nereikia norėti, kad mūsų muzika taptų kažkokiu konservantu ir visiškai nekistų. Naujose dainose aš pabandžiau daugiau dainuoti ir taip atsirado daugiau melodijos. Be to, šį kartą aš susiteikiau sau laisvę rašyti eiles apie bet ką, neprievartauodamas savęs visą laiką būti labai rimtu ir politišku". - Čia trumpam nutylama ir tuoj pat seka pateisinamasis pratęsimas, - "Kartais aš nesijaučiu labai rimtu ar piktu ir noriu visa tai išreikšti savo eilėse taip pat". Ir vis tik, tokie sprendimai nedaromi eksromptu, vienos akimirkos intervale, todėl dažnam muzikantui tai gali tapti didele dilema - keisti ar nekeisti?!? Kaip ši idėja gimė Zak`o galvoje? "Aš tiesiog pajaučiau, kad atėjo laikas išbandyti savo balsą kitokiais būdais ir kai kuriems vyrakams iš grupės tai labai patiko, todėl mes padarėme keletą dainų, ir keletą net įkišome į albumą. Nors kitų taip pat neištrynėme iš galvų ir tikimės realizuoti jas vėliau. Tai tiesiog krūva muzikos kuri mums patinka ir nesvarbu kaip jūs tai pavadinsite hard/heavy/rap/metal/ballad/techno ar dar kaip nors kitaip". Kad sukurtų mūsų galvose išgrynintą naujos Clawfinger muzikos modelį, suteiktų galimybę bent preliminariai pajusti skirtumą tarp ankstesniųjų darbų ir šio "noungeimo", Nikolai bando konkretizuoti tai, ko mums derėtų tikėtis iš naujų dainų: "Jūs galite tikėtis visko po truputį, nuo labai kieto iki labai švelnaus. Aš manau, kad vienintelis skirtumas yra tas, jog mes ypatingai nesistengėme būti labai sunkiais, nes, bet kokiu atveju, gera daina yra gera daina, nesvarbu kokios rūšies ji yra. Vienintelė sektina

taisyklė yra - jokių taisyklių!". Galų gale, perpratus visas eilių ir muzikos subtilybes, nederėtų pamiršti ir materialesnių, bet nemažiau aktualių klausimų apie įrašų kompanijas, video klipus ir koncertus. Leidybinės kompanijos pastovumas pasirodė bene vienintelis stabilus faktorius, sugebėjęs išsilaikyti Clawfinger permainų metais. "Mūsų motinine kompanija vis dar išlieka puiki alternatyvios muzikos kompanija MVG, ir šalia šios kompanijos, Europoje mūsų licenzinį albumą išleis Warner, kuri taip pat yra puiki. O tai reiškia, kad mes galime visiškai kontroliuoti savo grupę ir dar gauti paramą iš vietinės įrašų kompanijos". Kalbant apie video medžiagą... Eteryje pasklinda šiek tiek maištingesnė nuotaika, revoliucionuojantis Zak išlaisvina užsitupėjusias mintis apie nedėkingą muzikantų atžvilgiu TV. "Be abejo mes padarysime keletą klipų. Klipas yra tarsi reklama grupei, ir be jo mes tikrai nesusilauktume tiek dėmesio. Fuck it, tai velniškai čiuplia, nes aš manau, kad muzika yra tai ko reikia klausytis, o ne žiūrėti, bet MTV ir kitų shitty muzikinių kanalų dėka vaikai išmoko kaip muziką žiūrėti, vietoje to, kad jos klausytųsi. Ir jiems pabosta klausytis vos per keletą minučių. Jie tenori išvysti grupę, kuri jėgavai atrodo!!". Kiek tan kus bus Clawfinger turne grafikas? Ar Lietuvos fanai gali tikėtis išvysti Clawfinger Lietuvoje, ar kur nors netoliese? "Aš atsiprašau, bet dabar nieko tikslaus negaliu atsakyti, nes pats nežinau. Mes dar tik pradėjome planuoti, taigi mes patys dar neturime tikslaus grafiko, bet kai tik aš sužinosiu pats, aš pranešiu tai jums visiems. Mes tikimės padaryti apie 40 koncertų Europoje ir tada pabandysime kažką suorganizuoti Azijoje ir Amerikoje".

"AGRESYVU, SALDU AR BEPROTIŠKA.."

Naujo albumo išleidimo faktas, be abejo, neatima iš mūsų laisvės pasidomėti ir kasdieniškesiais dalykus, kurie tikriausiai nebus nei naujiena, nei suteiks informacijos apie naują albumą, bet taps vertinga informacija kiekvienam muzikos eruditui, siekiančiam savyje sukaupti kuo didesnę žinių apie muzikantus bazę. Neretas jau tikriausiai pastebėjo, kad albumo vinjetėse, tarp grupės narių niekada neregistruoja būgnininko ir bosisto pavardės. Jų vieta, įrašė dalyvavusių svečių skiltyje. Todėl neretam tikriausiai iškilo mintis, kad Clawfinger apskritai neturi pastovaus būgnininko ir bosisto bei koncertų metu groja su fonograma?!? Pats Nikolai su tuo nesutinka. "Mes turime pastovų būgnininką ir bosistą kai ateina laikas koncertuoti ir visus koncertus mes grojame tik gyvai. Jie tiesiog nėra grupės nariai ir niekuo neprisideda kuriant muziką ar pan. Vieninteliai kartai kai mes grojome su fonograma

buvo nesupratingoms TV laidoms, kurios bijo mūsų klaidų ar nesusipratimų su keiksmožodžiais, bet paprastai mes NIEKADA negrojame su įrašu!!" Ar jie viso labo grupelė muzikantų, kartu susirenkančių tik groti, ar iš tiesų gerų draugų būrelis? "Be abejo mes esame labai geri draugai. Mes neretai išeiname kur nors kartu pasilinksinti, bet dažniausiai laisvalaikio stengiamės būti kuo toliau vienas nuo kito, nes visą tą laiką, kai mes turuojame, kuriame gabalus, repetuojame ar filmuojame video klipus - esame kartu. Esame tokie artimi, kokiais tik galima tapti nevedant vienas kito",- bando sąmojauti Zak, ir tikriausiai dar besišypsodamas tęsia mintį,- "mes nekenčiame vienas kito, pykstamės ir vos po kelių valandų vėl esame geriausi draugai pasaulyje.

Tai jėga, kai gali pasipykti, žinodamas, kad viskas vėl sustos į savo vietas, "tai tik daro mus stipresnius" kaip jie patys mėgsta sakyti". Daugelio savo tikslo nepasiekiančių grupių pagrindinė užduotis yra išsiaiškinti grupės, pasiekusios tiek daug, muzikos ir eilių derinimo formulę, kuri padeda sukurti muziką, tiesiogiai atitinkančią eilių problematiką ir atvirščiai. Dažnas tokių atakų objektas Zak`as neslėpdamas prisipažįsta,- "Aš pats norėčiau žinoti šios paslapties formulę, bet aš nežinau... Vienintelis dalykas, ką aš žinau tvirtai, yra tai, kad mano pyktis yra tikras pyktis ir kad mano energija yra tikra energija, o tai tikriausiai ir yra ta idealaus teksto ir muzikos derėjimo priežastis. Čia nėra jokių išankstinių planų, jokio falšo, mes tiesiog darome tai ką darome, ir gaunasi būtent tai kas gaunasi, nesvarbu ar tai gaunasi agresyvu, saldu, ar beprotiška. Niekada iš anksto negali pasakyti "Dabar aš kursiu tokią dainą, o paskui kitokią". Viskas turi išplaukti savaime, natūraliai."

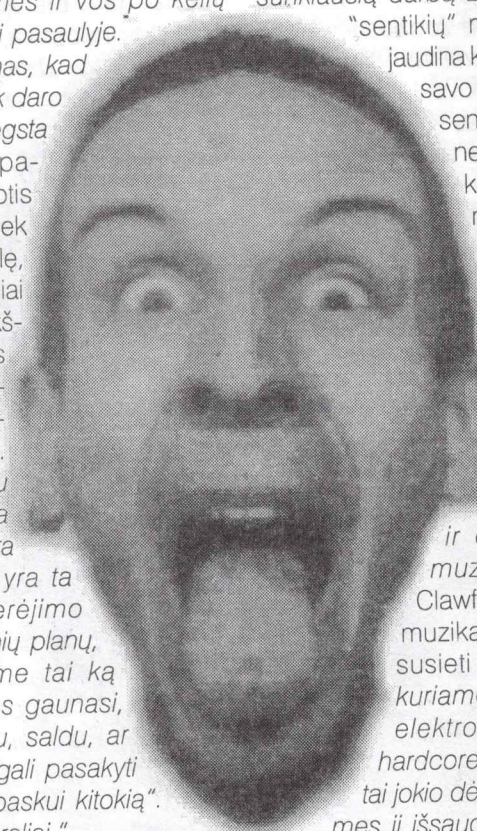
"MUZIKA YRA LAISVĖ"

Pasijautę laisvais ir turtingais, daugelis žmonių (?!) pasijaučia esą visiškai nepriklausomais nuo sistemos ir įsivaizduoja esą patys valdo visą savo gyvenimą. Jie tarsi pakyla virš kasdienybės, prisiskiria sau išrinktųjų statusą. Ar Zak`ą galime apibūdinti kaip tokios kastos atstovą? Ar jis tikrai toks laisvas nuo visų įsipareigojimų kaip gali pasirodyti iš pirmo žvilgsnio? "Well, taip, aš valdau savo gyvenimą, bet jis priklauso ir nuo sistemos, kadangi aš vis tik turiu dalyvauti kasdieniniame gyvenime, ir man reikalingi visi daiktai, kurie yra būtini, kad išgyvenčiau. Taigi, man tai patinka ar ne, dalis mano gyvenimo pagal nutylėjimą priklauso sistemai. Nėra jokių šansų atsiriboti nuo sistemos, nebent tu išsikraustysi į niekur, kur galėsi pasistatyti savo nuosavą namą, augintis savo nuosavą maistą ir gamintis savo nuosavus rūbus, kas viso labo tėra apgailėtinas eskeipizmas. Net jeigu tu ir galvosi, kad esi laisvas, sistema vis tiek bus kartu su tavimi nes

tu pats ją susikursi aplink save, ir, kad ją pakeistumei, turėsi būti jos viduje". Net nesijausdamas gali visiškai radikaliai keisti savo gyvenimą, jis tikriausiai tikisi kažką pakeisti savo muzika? Koks gi tikslas yra siektinas ją kuriant? "Aš netikiu, kad muzika pati savaime gali ką nors ar kažką pakeisti, bet aš tikrai tikiu, kad muzikos jėga gali priversti žmogų patį pasikeisti savo gyvenimą, į blogą ar į gerą pusę. Aš tikiu, kad kiekvienas turi savo mylimą grupę, ar bent keletą dainų, kurios jam padėjo, kai buvo labai blogai, taigi, viskas, ką aš noriu pasakyti yra tai, kad muzika gali suteikti tikėjimo ir optimizmo, kad mes galėtume išlaikyti savo gyvenimo troškimą, bet patį sunkiausią darbą žmogus turi nuveikti pats!" Daugelį

"sentikių" muzikantų (ir jų gerbėjų, be abejo) jaudina klausimas, ar naujasis elektro judėjimas savo masiškumu neužgrius ir pogrindžio, senesnių stilių bei jų atmainų, ir galų gale nenukonkuruos jų. Šiuo atveju, Zak`as, kaip tikras hip-hop fanas, visiškai nesijaudina. "Well, iš tikrųjų nauja elektroninė era pradeda valdyti. Tik pažiūrėk į Prodigy, The Chemical Brothers, Daft Punk ir visas kitas grupes topuose, kurių nebuvo nei kvapo dar prieš tris, keturis metus".- padaro įžangą vokalistas, ir toliau atsako į rūpimą klausimą,- "Aš nemanau, kad rapas išnyks. Jis jau išlaikė daugiau nei 25 metus ir dauguma šių dienų elektroninės muzikos remiasi hip-hop ritmika." Ar Clawfinger nebandys ateityje įnešti į savo muziką kažko naujoviško, ką galima būtų susieti su ta pačia elektronika? "Kai mes kuriame muziką, mes nesistengiame būti elektroniniai, metaliniai, rap, techno ar hardcore, mes tiesiog kuriame nekreipdami į tai jokio dėmesio, ir jeigu gabalas gaunasi geras, mes jį išsaugome, jei blogas - viso gero. Muzika

yra laisvė, o ne bandymas eiti ko nors ar kieno nors keliu..." Neatsiejamas naujos elektroninės eros komponentas yra ir internetas - gįslotas naujos kartos kultūros dievukas... "Internetas yra didžiausias visų laikų informacijos išteklius, bet kartu ir didžiausias bei siaubingiausias laiko naikintuvas, kokį man apskritai teko patirti. Man patinka begalinių atradimų galimybė tinkluose, bet aš nekenčiu spąstų ir visų pamišusių tuščiagalvių, kurie naudojami tuo rasistinėms propagandoms, vaikų pornografijai ir visiems kitiems šūdams skleisti! Jeigu tu žinai ko ieškai - tai puikus dalykas, kitais atvejais geriau būti atsargiems, nes galima įklimpti į labai gilų mėšlo gabalą". Ne vienąs pradeda realiai suvokti naikinantį civilizacijos progresą, ir visiškai realią galimybę patiems patirti viso to padarinius, todėl vis aktualesniu ir aktualesniu klausimu tampa "gyvosios gamtos"problema. Tarp Žemės žmogelių masine tampa negyvenamos nuo teršalų žemės vizija, jos baimė... "Aš to bijau nemažiau už tave. Galima tiesiog apsišikti kaip aš to bijau, nes mes esame būtent tie, kurie patirsime

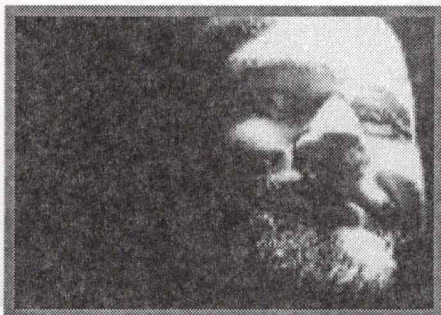

senelių kartos šūdinų darbų padarinius. Aš jaučiuosi visiškai bejėgis, nes žala jau padaryta", - jis atrodo šiek tiek nusivylęs", - "man keista, kad mes niekada nepasimokome iš praeities problemų, tokių kaip Černobylis ir panašių. Kol tai neša pinigus, atrodo verta apgavinėti save patį ir visus kitus, bet juk tu negali kvėpuoti, valgyti ir gerti pinigų!"

FUCK IT...

Zak Nikolas Tell visiškai nesivaržantis scenoje, atviras iki paskutinės smulkmenos TV ir radijo laidose, niekada nebijantis ištėkšti visa teisybę tiesiai į akis, kokia graudi ar žeidžianti ji bebūtų. Visada fiziškai puikiai atrodantis, visada linksmas ir napaprastai gyvybingas. Koks jis yra savo kasdieniame, laisvalaikio gyvenime? Paklaustas apie tai, kiek svarbus jam yra asmeninis jo imidžas, fizinė puikybė ar pan., jis kone įsižeidė, kad kas nors gali pagalvoti, jog jis "mala šūda" per dienas tik ir tegalvodamas kaip čia apsirengus ar pasikirpus plaukus, kad parduotų daugiau CD. "Viskas, ko aš noriu, tai groti muziką, kuri man patinka ir dėvėti tokius rūbus, kurie yra man patogūs, bei linksmintis su draugais kuriems aš patinku toks koks esu. Aš visiškai nesiruošiu tapti remiamas kokios nors kietos rūbų kompanijos. Aš nesiruošiu klausytis visos hip muzikos vien dėl to, kad ji yra hip, aš

nesiruošiu pritapinėti prie minios ir jaustis kietas jiems įtikdamas, aš net nesiruošiu bandyti atrodyti kaip kas nors kitas, ar vaizduoti save koku nors kitoku. Yra pakankamai sunku

išlikti tokiu koks esi nekreipiant dėmesio į tai ką kiti žmonės gali apie tave pagalvoti.... Fuck it, visa tai liečia tik muziką ir nieko daugiau!" O jeigu kompanijos, siūlančios tau savo rūbus ir pinigus apranga yra būtent tai ko tau reikia, būtent tai su kuo tu jautiesi patogiausiai? "Aš iš esmės nesijaučiu kokios nors didelės kompanijos prostitute. Aš dėviu tai ką aš noriu dėvėti ir tada kada noriu dėvėti, todėl, kad aš tada jaučiuosi patogiai apsirengęs būtent taip, o ne todėl, kad kažkoks super garsus vardas man tai liepia. Fuck it, aš niekada nekrisiu taip žemai... Tai net neįdomu". O jeigu kokia nors stambi kompanija pasiūlytų panaudoti Clawfinger muziką tarkim... skalbimo miltelių reklamoje, ir už tai sumokėtų apvalią sumelę? "Aš nesutikčiau reklamuoti kažkokių skalbimo miltelių, net jei pinigai ir būtų stebuklingi. Tai neturi nieko bendro su mūsų muzika ar mūsų asmenybėmis, todėl tai didelis smirdantis mėšlo kalnas. Mes buvome gavę

keletą pasiūlymų iš stambių kompanijų, bet tai niekada neįvyks. Kodėl jie niekada neduoda rūbų, skalbimo miltelių ar batų tiems, kurie negali jų nusipirkti, vietoje to, kad moka didžiules sumas godžioms, egocentiškoms "roko žvaigždėms"? Grupės nariai turi pakankamai pinigų, kad galėtų nusipirkti visus šitus šūdus patys, todėl visur kaišiojančios savo skudurus kompanijos gali mums pabučiuoti į subines... Atsiprašau". Negali pykti... Koks yra Zak narkotikų ir alkoholio atžvilgiu? "Vienintelis narkotikas kokį aš bet kada bandžiau yra alkoholis ir jis yra man pakankamai geras! Aš bandžiau keletą kartų padiskutuoti narkotikų tema, bet pats niekada jų nebandžiau, nes visos diskusijos privesdavo prie siaubingų pasekmių supratimo, todėl aš net nesiruošiu atskleidinėti jums kažkokio stebuklingo recepto ar pan. Kai kurie žmonės griebiasi narkotikų, ir pasijaučia puikiai, kai kurie žmonės griebiasi narkotikų ir tai juos nužudo. Aš galiu pasakyti tik viena, kad narkotikas niekada

neras atsakymo tavo gyvenimo problemoms ir niekada jo neišgelbės, tiesiog laikinas pabėgimas nuo tikrovės, blogų santykių ar depresijos! Taigi, jeigu griebiesi narkotikų dėl vienos iš šių priežasčių, tu, žmogau, vaikštai ledu. Kuo aukščiau tu įsliuogi į tai, tuo žemiau krenti.. Taigi, kontroliuok savo gyvenimą pats, žmogau, būtent!!! Ir dar asmeniškėnis klausimas, kuris skambėtų maždaug taip: papasakok kažką apie save, savo asmeninį gyvenimą, atostogas ir t.t. "Aš turiu savo asmeninį gyvenimą, aš turiu draugę ir galybę draugų, kuriems rūpiu tikrai aš pats kaip žmogus, o ne kaip grupės narys. Aš gyvenu būte pačiame Stockholm'o centre ir be abejo aš atostogauju (iki šiol, dabar, ir paskui)". - Eterį vėl užpildo juokas, - "Aš elgiuosi kaip ir visi normalūs žmonės - prisigeriu su graugais penktadienį, nuomojuosi visus naujausius filmus, diskutuoju su jais apie muziką, perku naujus CD, valgau maistą, plaukiuju banglente, dievinu ir kultivuoju kalnų dviračių sportą, einu pasivaikščioti ir darau visus kitus normalius dalykus. Vienintelė problema yra ta, kad aš neturiu pakankamai laiko, kad nuveikčiau viską, ką norėtusi nuveikti. Grupė atima didžiąją dalį mūsų laiko, bet tai manau nedidelė kaina už tai, ką mes užgyvename ir patiriame grupės dėka". Jeigu kam nors įdomu kokias knygas skaito grupės galva, toliau seka keletas pavyzdžių. "Aš teikiu pirmenybę tokioms

knygoms, kurios yra apie realius žmones, padariusius realius darbus realiaame gyvenime. Tikra Frank Zappa knyga yra rekomenduotinas dalykas kiekvie-

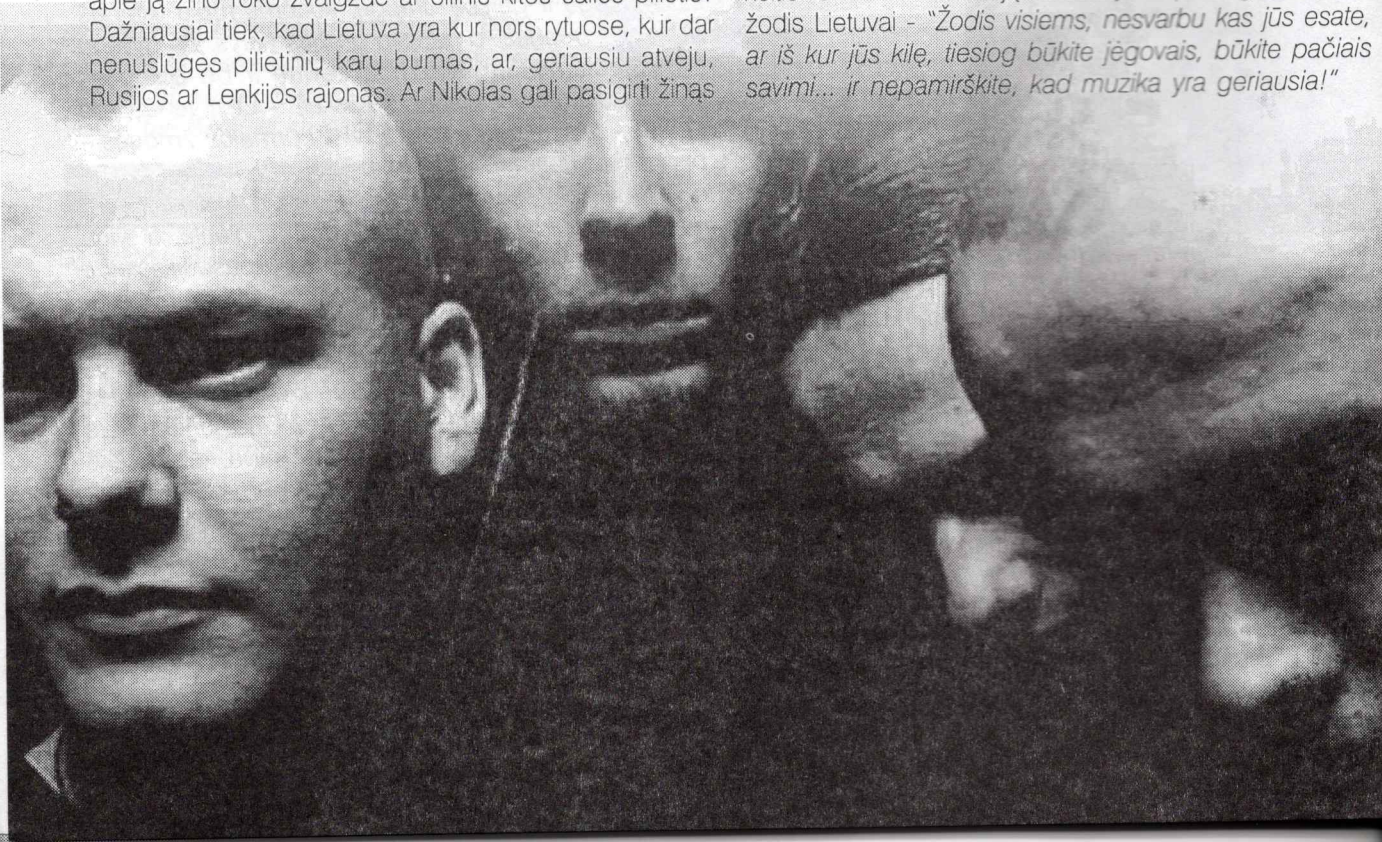

claw finger

nam, kas norėtų sužinoti, kas per vienas Frank`as buvo iš tikrųjų. Yra puiki knyga apie Vincentą Van Gogą, kuri vadinasi "Jis, kuris mylėjo gyvenimą". Visiškai neseniai perskaičiau knygą apie Quentiną Tarantino gyvenimą, ir atrodo, kad ji irgi yra nebloga. Yra nesuskaičiuojama galybė gerų knygų, kurias reikėtų, ar bent norėtųsi perskaityti". Kas liečia jo gimtąjį Stockholmą ir visus malonumus, kurie mūsų lauktų ten nuvykus...- "Aš nesu Stockholm`o ekskursijų vadovas ar pan., taigi aš rieturiu žalio supratimo apie tai, ką jums čia veikti", - Nikolas pradeda visiškai rimtai!?,- "Na gerai, čia yra begalė visokio veikimo, nuo roko klubų, iki knygynų, iki kavinių, iki kelionių laivais, iki įrašų parduotuvių, iki aukštos klasės naktinių klubų. Aš tiesiog negaliu nieko jums nurodyti, tik patarti laikytis kuo atokiau nuo brangių išpindėjusių klubų, nes jie čiulpią. Gerai praleiskite laiką su chebra besitirindami po vietinės reikšmės kabakus, aplankykite mažas nepriklausomas (ir, be abejo, pigias) naudotų CD parduotuves, praleiskite dieną parke su draugais, alumi, ir nešiojama mage besišnekučiuodami apie gyvenimą, išsinuomokit dviratį ar išsimaudykit jūroje, ar darykite bet ką, kas suteiktų jums bent šiek tiek malonumo, nesvarbu kokiame mieste ar šalyje bebūtumėte". Žinia, kad Lietuva paprastai pasaulyje žinoma tik sporto komentatoriams ir kalbotyrininkams... Kiek apie ją žino roko žvaigždė ar eilinis kitos šalies pilietis? Dažniausiai tiek, kad Lietuva yra kur nors rytuose, kur dar nenuslūgęs pilietinių karų bumai, ar, geriausiu atveju, Rusijos ar Lenkijos rajonas. Ar Nikolas gali pasigirti žinais

daugiau negu visi kiti?- "Aš žinau apie Frank Zappa paminklą sostinėje Vilniuje, nes esu didelis jo fanas, bet išskyrus tai, man didelė gėda pasakyti, kad nežinau visiškai nieko apie jūsų šalį ir kultūrą. Būkit geri, papasakokite man apie ją (mano E-mail: mailbox@clawfinger.se)". Zak yra ganėtinai atviras savo fanams ir visada mieliai su jais bendrauja, tad jeigu operuojate bent minimaliomis anglų kalbos žiniomis ir turite kažką papasakoti apie LT, tuojau pat sėskite prie kompo ir užverskite jį savo tekstiniais failiukais.

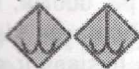
Jeigu skaitėte Kablį nuo pradžios iki pabaigos, negalėjote neįsiminti Marilyn Manson minties apie tai, kad pasaulį turi valdyti visokiausių pakraipų menininkai, nes jie vieninteliai supranta gyvenimo vertybes ir vieninteliai įprasmina mūsų gyvenimą. Zak`ui ši citata atrodo patiko.- "Yeah, tai pats geriausias dalykas kokį aš girdėjau sakant Marilyn Manson!!!... ir pilnai su juo sutinku.",- ir toliau Nikolas interpretuoja mintį suteikdamas jai dar socialinę išraišką,- "Reikalas tame, kad kiekvienas yra kažkokios rūšies menininkas - dailininkas, muzikantas ir t.t., bet ne visi dar tai supranta, taigi, tai reiškia, kad visi turi valdyti pasaulį kartu! Yeah, taika, meilė ir vienybė, susikurkime gėlių epochą iki 2000-ųjų!!! Rytoj mes grosime koncerte su Marilyn Manson Vokietijoje, kurį užbaigs Metallica, taigi man jau reikėtų eiti į lovytę šiek tiek pamiegoti, nes keltis reiks vos už dviejų valandų". Ir pabaigai - Zak`o žodis Lietuvai - "Žodis visiems, nesvarbu kas jūs esate, ar iš kur jūs kilę, tiesiog būkite jėgovais, būkite pačiais savimi... ir nepamirškite, kad muzika yra geriausia!"

INTESTINE BAALISM

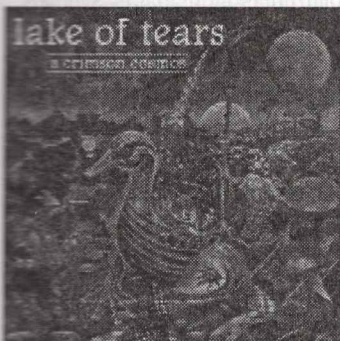
- *An Anatomy Of The Beast* -
(Repulse)

Svarbiausia iššifruoti grupės logotipą, o paskui jau viskas kaip sviestu patepta.... Nors niekada ir nepagalvotumei, kad mažieji siaurausiai gali būti tokie pikti ir brutaliūs. Ar bandėte kada nors įsivaizduoti ilgaplaukį japoniuką, kratantį savo galvą ir kriokiantį žvėries balsu? Aš irgi ne. Bet nebūkime tokie priekabūs, juo labiau, kad muzika nėra tokia bloga. Tai death metal, ir visai europietiškas, gal net truputėlį švediškas. Kažkas tarpinio tarp senojo ir naujos bangos švediško death metal. Tiesa, senojo įtaka kur kas stipresnė. Bet yra ir melodingesnių atkarpų, kartais lėtesnių, o kartais išsiveržia ilga ir puikiai sukomponuota soliuotė.

LAKE OF TEARS

- *A Crimson Cosmos* -
(Black Mark)

Yeah, tai tų pačių Lake Of Tears, kurie jums jau žinomi iš "Headstones" laikų, naujasis albumas "A

Crimson Cosmos". Black Mark jau spėjo apskelbti, kad daugiau nei tikėtina, jog šis albumas taps geriausiu 1997-ųjų albumu. Negaliu prieštarauti. Tikra teisybė, kad ši trejukė, padedama dar kelių muzikantų (tarp jų ir Magnus Sahlgren iš Tiamat), padarė tikrą stebuklą. Tai pati nuostabiausia gothic, rock ir psichodelikos mišturė, kokią tik galima įsivaizduoti. Visi 9 albumo gabalai yra vienodai geri ir visi labai lengvai įstringantys, bet sunkiai ištrinami iš galvos. Fantastinis albumas tiesiogine to žodžio prasme. Pradedant viršeliu ir baigiant eilėmis bei muzika - jaučiama labai stipri fantasy įtaka. Verta paminėti, kad dainos buvo įrašinėjamos toje pačioje Soundtrade studijoje, kurioje seniau įrašinėdavo ABBA. Jeigu jūs negirdėjote senesnių Lake Of Tears darbų - muziką galima būtų šiek tiek palyginti su Cemetery ar Paradise Lost, bet tik truputėlį. Panašumas tas, kad čia taip pat grojamas melodingas gothic metal, taip pat dainuojama, o ne kriokiama, bet čia yra ir kai kas daugiau. Visų pirma, skambesys yra visiškai originalus bet kokių grupių ar stilių atžvilgiu, o antra, kad, be gotiško niūrumo ir metalinio sunkumo, įnešta nemažai psichodelinio sąmyšio ar panašiai. Daug suteikia a la Doors klavišai, kurie dera čia kaip niekur kitur (be abejo, nekalbant apie pačius The Doors). Pataikyta tiesiai į obuoliuką!

NINEFINGER

- *Ninefingered* -
(Too Damn Hype)

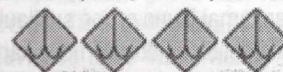

Keistas, hieroglifais išraižytas viršelis iš karto įspėja, kad viduje

kažkas neįprasto. Ir tai tikra teisybė. Corrosion Of Conformity ir Brutal Truth narių projektas atskleidžia pačius keisčiausius muzikantų įnorių. Čia nėra visiškai nieko panašaus nei į vieną, nei į antrą grupę - tiesiog absoliuti garsų anomalija, įkūnyta džeržgiančiose gitarose, būgnuose, ir efektų iškraipytame, labai tyliai įrašytame vokale. Jeigu nežinotume, kad groja pakankamai garsūs ir patyrę muzikantai, galima būtų pagalvoti, kad albumas įrašinėtas neprofesionalioje namų studijoje, keliems vaikinams sugalvojus padurnuoti. Net Motley Crue dainos cover versija nelabai primena muziką. Ligotų žmonių ligota muzika!??

OBERON

- *Oberon* -
(Prophecy)

Tamsi, bet labai graži vieno žmogaus kuriama gotika. Šis debiutinis albumas buvo išleistas jau seniau, Regress Rec. kanalais, bet pasirašius kontraktą su Prophecy, medžiaga buvo truputėlį pako-reguota ir išleista nauju leidimu.

Kaip vieno žmogaus darbas, albumas atrodo tiesiog neįtikėtina. Naudojant galybę įvairiausių instrumentų sukuriama labai niūri, bet maloni gotiška melancholija. Kartais tai gali priminti teatrinės tragedijos soundtrack'ą. Atrodo, kad groja visas orkestras. Pirma mintis, kuri šovė į galvą išgirdus vokalą, buvo Depeche Mode. Vėliau pasirodė, kad tik balso tembras šiek tiek panašus. Vokalas, dainuoja tradiciškai gotiškai ir su ryškiu vokišku akcentu. Sunku su kažkuo palyginti, tiek

muziką, tiek ir dainavimą.

PSYCHO DRAMA

- Bent -
(Massacre)

Viena iš daugiausiai žadančių JAV progressive grupių naujokių (bent jau taip įsitikinusi metalova JAV spauda) - Psycho Drama, galų gale, išleido savo naujajį albumą. Pakankamai jauna grupė susilaukė labai didelio susidomėjimo iš karto po debiutinės demo išleidimo, ir metų begyje pasirašė kontraktą su Massacre Rec., kurie demo turinį iš karto išleido albumo pavidalu. Negalima teigti, kad ši grupė kažkokia išskirtinė progressive terpėje, bet turi įnešusi šiek tiek naujovių - pvz. truputėlis industrinio skambesio kai kuriose dainose ir šiek tiek daugiau elementarumo instrumentuotėse, kas nelabai populiari tarp progressive kūrėjų. Gitaros kartais skamba panašiai į naujos bangos thrash, tad įsikišęs visus power ir progressive standartus atitinkantis vokalas suskamba labai silpnai ir aiškiai sujaukia įsivyravusią atmosferą. Dar vienas taškas jų nenaudai - gabalų vienodumas. Net ir labai norėdamas, niekada neatsiminsi, kuri daina yra kuri. Visos skamba vienodai, o kartais net prasideda ta pačia "stafke" kuria prasidėjo ir prieš tai ejęs gabalas. Susidaro toks vaizdas, kad 46 minutes klausaisi vieno vienintelio gabalo, kuris yra ne iš įdomiausių.

SAVIOUR SERVANT

- Saviour Servant -
(Dominion)

Debiutinis Niujorko power metal berniukų albumas. Neblogas apipavidalinimas, bet muzika, iš pačio pirmo žvilgsnio, visiškai neturi jėgos. Toks įspūdis, kad grojama visai be mušamųjų, arba įrašinėta visiškai be bosų. Klausant muzikos ir nekreipiant dėmesio į įrašą, tai tikras senovinis power metal, turintis šiek tiek (labai labai mažai) naujovių. Apskritai skamba pakankamai nuobodžiai, nes nekelia jokių emocijų... net nepasitenkinimo ar pasipiktinimo. Tiesiog yra nei blogas, nei geras, nei klausomas, nei neįdomus, nei neįdomus. Keletas labiau įsimintinų baladžių ir viskas.

SKYCLAD

- The Answer Machine -
(Massacre)

Rugsėjo 1d. (mokinukų dienos proga!?) išleistas Anglijos folkloristų Skyclad naujasis albumas. Atrodo, kad Skyclad neliko nepastebėti jau po šešto ir septinto albumų "Irrational Anthems" (tapusio geriausiu Metal Hammer mėnesio albumu) ir "Qui Avant-Garde" (gavusio 10 balų Rock Hard

kritikų įvertinimą), tad pristatinėt šios grupės manau tikrai neverta. Skyclad kultivuojamas folk-metal tampa vienu originaliausių ir populiariausių šių stilių propaguojančių grupių tarpe. Juolab, kad naujajame albume be klasikinės, akustinės, bosinės ir elektrinės gitarų, smuiko, klavišų bei būgnų, atsiranda ir toki instrumentai, kaip violončelė, vargonai, fleita, bandža, švilpynė, akordionas, dūdmaišis, ir moteriškas vokalas (retkarčiais). Jeigu norite palyginimo - kas žino grupę Airija iš Alytaus, pabandykite įsivaizduoti jų muziką šiek tiek sumetalizuotą, geriau įrašytą ir kur kas turtingesnę instrumentų atžvilgiu. Tikriausiai gautumėte kažką panašaus. Kai kuriuose gabaluose įnešta čigoniškų smuiko motyvų, kai kuriuose klasikinio angliško folkloro, kai kuriuose tikros metalinės gotikos... kai kurie gabalai liūdni, o kai kurie linksni, primenantys soundtrack' us iš filmų apie Robin Hood'ą ar Karaliaus Arturo laikų Anglijos gyvenimą.

SONIC TERRA

- Nail The Gods -

Polituotas industrial iš Švedijos. Pradedant tuo, kad apipavidalinimas atliktas labai neskoningai, prisiminkime Sprite reklamą, kurioje teigiama, kad įvaizdis dar ne viskas... Tikra tiesa. Tik nesi-tikėkite, kad pulsium kiek įmanydamas girti šią grupę.

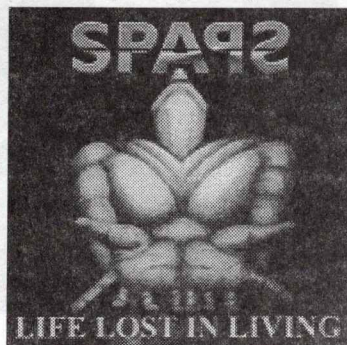
16 minučių EP savyje talpina 5 nebloggerai atlikto niūriojo a la Godflesh industrial gabalus. Man asmeniškai labai patiko pirmame gabale fone žviegančios kiaulės. Atsižvelgiant į tai, kad jų muzika

orientuota į politinius dalykus, Sonic Terra sukuriama nuotaika labai neblogai iliustruotų Džordžo Orvelo "1984-iejį".

SPAPS

- *Life Lost In Living* -

4 dainų Švedijos thrash`eriu debiutas, išleistas jų pačių lėšomis.

Visai įdomiai sumaketuotas ir neblogai išleistas, vertas kiekvieno besidominčio neatrastomis grupėmis dėmesio. Muziką galima būtų pavadinti power thrash ar pan., jei suprantate ką noriu pasakyti. Šiuolaikinis skambesys maišomas su kiek senesnio tipo heavy metal ir thrash rifotėmis, bei palydimas gražaus dainuojančio vokalo. Balsas kažkuria prasme primena ankstyvuosius Testament darbus. Tai tikriausiai jo dainavimo stilius. Kartais suskamba akustinės gitaros, kartais eterį užlieja nesuskaičiuojama galybė efektų ir pan. Trumpiau tariant - klasikinis power/thrash/progressive metal.

STIGMATA

- *Hymns For An Unknown God* -
(Too Damn Hype)

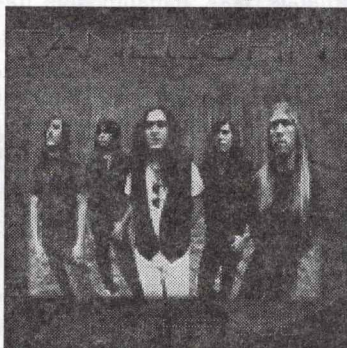
Tai visiškai naujos Niujorko grupės debiutas, kuri prieš šį albumą buvo išleidusi tik poros gabalų bendrą su Merauder EP. Keista, bet Niujorkiečiai pasirodo moka varyti ne tik hard-core, o ir šiek tiek lėtesnį ir siaubovesnį metaliuką. Įsivaizduokite puikios kokybės įrašą, naujovišką gitarų bei būgnų skambesį ir senovinio black metal tipo aidintį vokalą. Kartais atmintyje

iškyla senų Exodus ar Celtic Frost gabalai, ypatingai kai seno tipo rifuotes palydi himniniai choralai. Nors iš esmės Stigmata su šiomis grupėmis nieko bendro neturi. Vienintelis tinkamas palyginimas galėtų būti amerikiečiai thrash`eriai Dark Angel, kurių varomas thrash buvo iš dalies panašus į "Hymns For An Unknown God".

TANELORN

- *The Other Side* -
(Dominion)

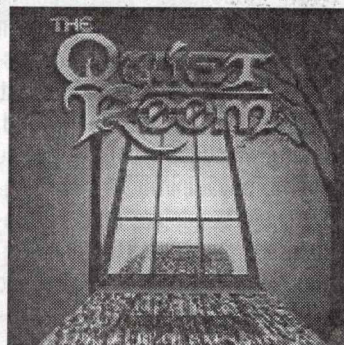

Ne visai naujas (~96m. pabaigos) 5 dainų mini albumas, kurį mums pristato nemirtinga progressive/power muzikos kompanija Dominion Records iš Štatų. Kaip ir reikėtų tikėtis, tai tikras progressive muzonas, ir ne pats blogiausias, kokį man teko girdėti pastaruju metu. Ne ypatingai emocionalus, daugiau ramus, dažnai naudojantis akustines gitaras, skirtas nusiramimui ir atsipalaidavimui. Daug plaukiojančių soluočių ir ramaus, šiek tiek prikimusiu balsu, migdančio dainavimo. Kiekvieną vakarą vietoj lopšinės. Nors yra keletas ir agresyvesnių vietų, iš esmės jo pa-

vadinti energingu negalima. Dainos irgi ne pačios trumpiausios - kiekviena bent po 5 minutes.

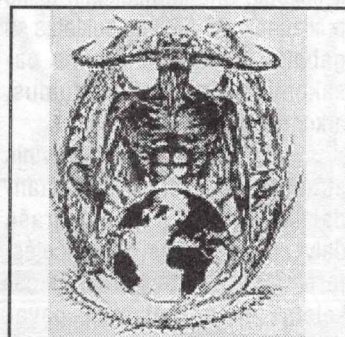
THE QUIET ROOM

- *Introspect* -
(Dominion)

Šiek tiek naujesnis, ekstremalesnis ir kokybiškesnis produktas. Tai jau trečias šios šešeriukės, išstudijavusios savo instrumentų subtilybės visuose įmanomuose JAV universitetuose, albumas. Bandant apibrėžti jų muziką, galima būtų pasakyti, kad tai yra progressive/gothic metal. Taip pavadinti verčia naujoviško gitaros skambesio, progresyvinio dainavimo stiliaus ir gotiškų klavišų derinys. Kartais klavišai tampa panašūs į J.M.Jarre ir bendras vaizdas šiek tiek primena fantastinius rusų filmus... Kartais net pasiekiamas tam tikras psichodelinis laipsnis. O šiaip, labai ilgos ir techniškos soliotės. 45 min. ilgumo albume yra 10 dainų.

THE WORLD DOMINATION II

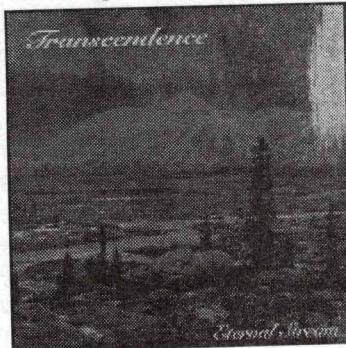
Dviejų dalių Osmose Records

pristatomoji kompiliacija - viena dalis balta, kita juoda. Koks skirtumas tarp baltosios pusės ir juodosios, atsekti nepavyko, nebent tiek, kad tarp nemirtingų black metal monstrų Marduk, Necromantia, Immortal, Enslaved, Absu ir kt. "baltųjų" pusėje įmaišytos ir tokios kaip Vital Remains ar Dark Tranquillity. Antra, juodoji dalis savyje talpina išskirtinai tik black metal grupes ir orientuota į mažiau žinomas, naujas komandas. Čia galime rasti Impaled Nazarene, Bewitched, Raim, Mystifier ir dar 11 mažiau žinomų pavadinimų. Iš viso kompiliacijoje sutalpinta apie 18 juodžiausių Osmose Rec. grupių. Kiekvieno black metal maniako laukia begalė atradimų.

TRANSCENDENCE

- *Eternal Stream* -
(Gaia)

Trijų dalių opera iš Štatu. Tiksliau sakant, pirma iš trejų numatomų operos dalių. Šie fantastai susikūrė visą išgalvotą pasaulį į kurį nukreipia savo dainas. Beje, šis albumas, kaip tikroje operoje yra suskirstytas į įžangą, keturias dalis ir epilogą. Prie kompaktinio disko priklauso ir 20 A4 lapų bukletas su gabalus paaiškinančiomis pasakomis apie visokiu druidus, arkonus, galybe piešinių ir t.t.

Muzika - progresyvinis atmosferinis metalas. Be standartinė gitarų ir būgnų įrašė dalyvauja ir fleitos, violončelės, fortepionas, sintezatorius ir dar keletas nesuprantamais pavadinimais įvardintų instrumentų. Dainuojama trimis balsais - agre-

syviu vyrišku, melodingu vyrišku ir moters sopranu.

VITAL REMAINS
- *Forever Underground* -
(Osmose)

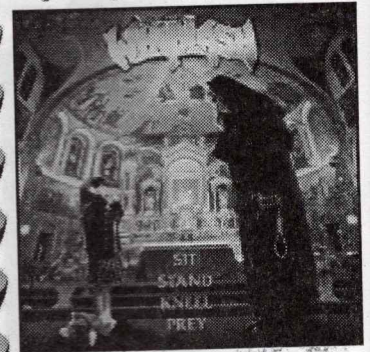

Yeah, štai kur tikrasis death metal, mirties ir kančios muzika, išreiškianti visą pyktį pačia brutaliausia forma. Albumo pavadinimas labai tiksliai apibūdina naujus Vital Remains gabalus. Tai tikras pagrindžio gimdyvis, šlykštus ir atstumiantis, brutalus ir agresyvus - pats tikriausias death metal. Okay, pabandykime pasiaiškinti kiek konkrečiau. 42 min. albumas talpina viso labo 6 dainas, o tai reiškia, kad nauji gabalai gerokai pailgėję. Kiekvienas jų užima maždaug po 7 minutes, bet klausosi labai lengvai, nes jie yra pakankamai įvairūs ir įdomūs. Nemažai gerų soluočių. Šalia tradicinio tipo death metal rifuočių, neišnykęs ir grinding kalimas. Be to, nemažai lėtesnių vietų, kurios suteikia dar daugiau sunkumo. Kartais tai galima palyginti su senaisiais Morbid Angel, bet iš esmės viskas skamba šiek tiek stipriau ir įdomiau. Dar vienas pavyzdys, kuris man atrodo tinkamas paminėti, yra Illdisposed. Susidaro toks įspūdis, jog Vital Remains yra bene vienintelė išlikusi grupė, sugebanti taip gerai pateikti senalaidį death metal, kuris jau įrašytas į raundonąją knygą. Besiklausant triuškinančių albumo dainų užplūsta seni jausmai, atsiminimai, ir apima tokia senų laikų nostalgija, kad netikėtai pradedi raustis po apdulėjusią lentyną su

senais death metal įrašais...

WHIPLASH

- *Sit Stand Kneel Prey* -
(Massacre)

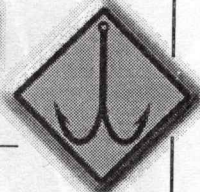
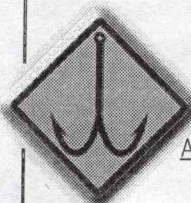
Dar vienas rugsėjo 1 dienos gaminytis, senųjų thrash'erių Whiplash atgimimas su visiškai nauju albumu "Sit Stand Kneel Prey". Grupė, kuri dar 1996 metais surinkdavo pilnas sales, parodžiusi kas yra modernus skambesys, šiomis dienomis tikisi surinkti aplink save ne mažesnę fanų būrį, grodama modernųjį thrash a la Megadeth. Ir tikrai, kai kurie gabalai tiesiog identiškai Megadeth "Rust In Peace" ar "Countdown To Extinction". Tiek vokalo, tiek ir muzikos atžvilgiu. Taip ir įsivaizduoji perkreiptą Dave šypsenėlę ir ištrykstančias seiles su kiekvienu "p" ar "t" garsu. Tiesa, negalima teigti, kad Whiplash yra absoliuti Megadeth kopija. Grupė padarė įnašą ir iš savo pusės. Pvz. daugiau melodijos ir visiškai kitokios suoluotės (nors ir ne prastesnės). Be to, kai kurie gabalai daugiau kvepia alternatyva ar grunge, nei metalu. Sunkiausi Alice In Chains gabalai galėtų tapti puikiu pavyzdžiu. Iš minėtų faktų, galima pasakyti, kad albumą prodiusavo tas pats Steve Evetts, kuris dirba su Pro-Pain. Pabandžius apibendrinti visą albumo medžiagą, galima pasakyti, kad tai yra dar viena puiki thrash/grunge/power ir t.t. grupė, kuri turi realių galimybių ir patikti, ir nepatikti šių dienų klausytojui. Man patiko...

KABLIO KONKURSO LAIMĖTOJAI

Dalius Lapinskas iš Vilniaus (Savior Servant "Savior Servant" CD), Gediminas Paulauskas iš Kauno (Tortharry "When The Memories Are Free" CD), Airidas Kazlauskas iš Klaipėdos (V/A "Scream From Italy" CD), Gintas Grabauskas iš Kelmės (Naked Whipper "Painstreaks" CD), Rolas Grigaravičius iš Alytaus (Mass Psychosis "Necroporno" CD), Daina Venskevičiūtė iš Vilniaus (Inner Thought "Perspectives" CD), Audrius Narkūnas iš Utenos (Dementor "Kill The Thought On Christ" CD), Mindaugas Šalaševičius iš Marijampolės (Broken Edge "The New Century" CD), Audrius Minkevičius iš Šiaulių (Naked Whipper "Painstreaks" CD), Remigijus Vaivada iš Kauno (Mass Psychosis "Necroporno" CD), Monika Juzonytė iš Vilniaus (Tortharry "Then The Memories Are Free" CD), Arkadij Major iš Kauno (Goat "Sacred Pilgrim" CD), Laimonas Butkus iš Kauno (V/A "Die Hard" CD), Vilius Makuska iš Vilniaus (V/A "Repulsive Assault" CD), Rasa Balčiūnaitė iš Skirsnemunės (Homicide "Self Determined Breed" MC), Mindaugas Buknys iš Mažeikių, Vytautas Tautkus iš Krekenavos, Kąjus Krasnopiorovas iš Ukmergės, Povilas Bingelis iš Kauno, Darius Žūlys iš Utenos, Jonas Bidva iš Kauno, Marius Mancevičius iš Vilniaus, Saulius Sasnauskas iš Varėnos, Edvinas Matušaitis iš Kauno ir Saulius Majauskas iš Alytaus (Parricide plakatai).

KONKURSAS

Vardas, Pavardė _____

Adresas, Tel. Nr. _____

Portishead vokalistės vardas? _____	Kada LTV bangomis rodoma laida akligaTVis? _____
Naujas Girls Under Glass albumas? _____	Naujo Dissonance singlo pavadinimas? _____
Spellbound būgnininko vardas? _____	Dark Tranquillity "The Mind 's l" įrašymo metai? _____
Naujo Clawfinger albumo pavadinimas? _____	97 kovo mėn. Kablo numerio apimtis? _____
Nuclear Blast sukaktis? _____	Moonspell susikūrimo metai? _____
Kada buvo įrašytas Samael "Passage"? _____	Marilyn Manson vokalistas _____
Jonathan ò iš Korn sūnaus vardas? _____	Tėveli, o kas..... _____

KABLIO KONKURSAS • P.O.BOX 3041 • 2026 VILNIUS

Kablų Net Industry

Location: <http://www.amadeus.mii.lt/kablus/>

ORIGINAL METALINIAI PRODUKTAI ŽEMIAUSIOMIS KAINOMIS !
 ■ kompaktiniai diskai ■ demo kasetės ■ požemio spauda
 Siųskite sau adresuotą voką su pašto ženklu: c/o Saulius Majauskas, Jaunimo 60 - 9, 4580 Alytus

Šiandien, kai pirma sužinom apie kokio nors Alžyro diktatoriaus atėjimą į valdžią, o tik po to apie rytoj vyksiantį koncertą ar parodą gretimoje gatvėje, pasaulis susitraukė į tašką, o ne iki taško, tai bent iki kažkokios virtualios erdvės, kurios tolimiausius taškus rodo gali pasiekti savo ranka (savo čiuptuvais?). Televizija, įvairiausi fax'ai - informatoriai, peidžeriai ir mobiliakai - jie suras tave kur tu bebūtumei, kur tu besislėptumei. Aišku viena - įėjimui antipatijos mūsų amžiaus industriniam veidui, esi vienas iš informacijos vartotojų bei priklausai (pačia griežčiausia prasme) informacinei visuomenei.

Niekas nepaneigs ir tų dviejų stebuklingų mygtukų ON / OFF egzistavimo. Juk pasakyta: "jūsų teisė rinktis.." Dar R. Bredberio herojus pasigedęs antrojo iš jų tarsi iškrito iš tos visuotinio pasiekiamumo erdvės, susilaukęs gana griežtos reakcijos. Kiek šį vakar piliečių nežiūrės vakaro žinių prisiminę apie nebaigtą skaityti knygą?

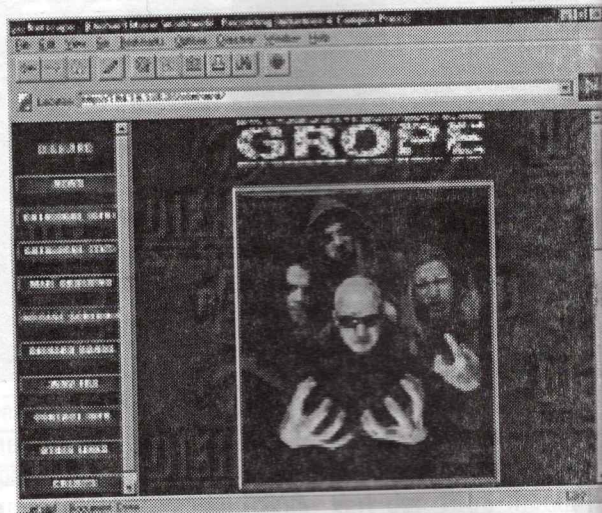
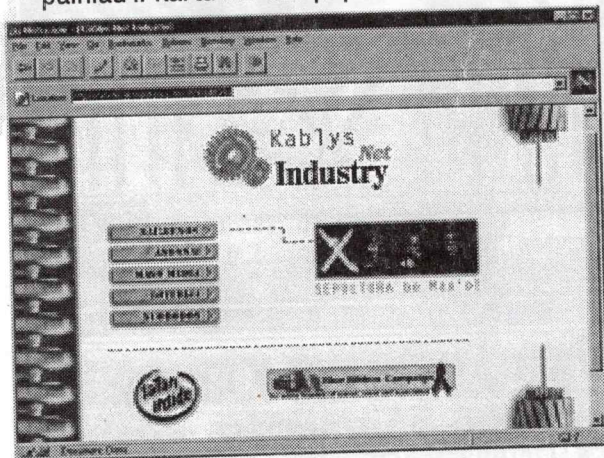
Elektroninė patranka kasdien nutaikyta į kiekvieną iš mūsų ir yra pavergusi mus kur kas daugiau nei bet kokia iki šiol istorijai žinoma agresorė. Tas penktasis (ir pats geriausias) šeimos narys kalba mums, ir kas baisiausia, kalba už mus. Sunku nepastebėti - jis ir galvoja už mus. Vartotojiškasis žmogus per massmedia pasiekė tokį tariamos visai žinystės lygmenį, kad jis be kažkokių sąžinės graužimų kitų nuopelnus pasisavina lyg savo užsipelnytus. Pasaulio centras jau nėra kažkur - jis aksominiame fotelyje, distanciniame maigeklyje ir "Estrella" pakelyje už tris dvidešimt.

Dievas mirė. Ką galėtų pridurti šiandieninis Nyčė? Galbūt nebūtų toks fatališkas - pseudodieviškumo funkcijas perėmė massmedia. Tik ar išliks "klausk, ir bus atsakyta"? Ir kiek tūlas pilietis iš tikro NORI žinoti? Taigi

"tėveli, o kas yra internetas?"

Kas nežino, kad STIMOROL kažkodėl reikia ieškoti internete.. Skambios frazės plius truputis mistikos. Įdomu, ką pagyvenęs žmogus pagalvoja ant spaudos kiosko pamatęs pavyzdžiui užrašą didelėmis raidėmis: "http://www.itvr.lt"? Tai lyg ir nėra kalba apie nitratinčius agurkus ar vis blogėjantį (?) gyvenimą. Tai kur kas painiau ir kartu kur kas paprasčiau. Prisimenate "jaunoji karta renkasi pepsi"? Tad ir pasauliniame voratinklyje

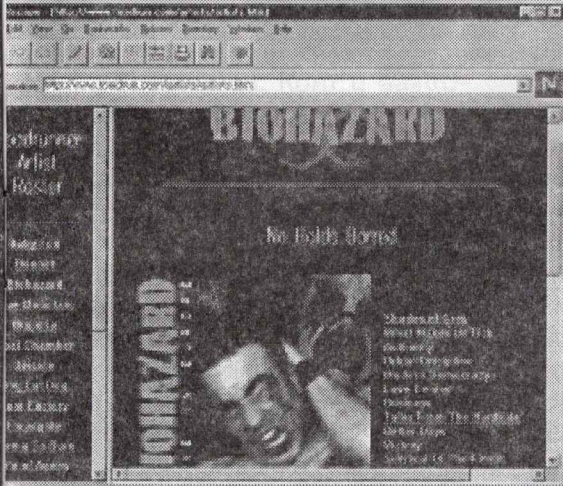
(skamba neblogai!) dominuoja ta pati jaunoji karta. Jai tai jau nebe naujiena. Prisimenu, kad žmogus yra ant naujos rūšies atsiradimo slenksčio. Internetas tik patvirtina žmonijos progresą (regresą?). Tai milijonai informaciją suteikiančių kompiuterių visame pasaulyje. Tai galimybė gauti reikiamą informaciją nepriklausomai nuo atstumų. Tereikia tą info mokėti rasti ir ja naudotis. Tiek nedaug ir kartu

ties daug. Kas suteikia informaciją? Visi, kas nori, kad ji būtų pasiekiamą. Tai lyg didelė "paroda", kur visi gali parodyti, ką turi parodyti, pasakyti, ką turi pasakyti. Praktiškai jokios cenzūros, jokios kontrolės. Gali siuntinėti ant keturių raižčių ką nori ir kaip nori. Visa laimė, kad tokių "didvyrių" yra mažuma. Kažkas yra pasakęs, kad internetas - tai didelis sąvartynas, kur kartais pavyksta rasti

kažką tikrai naudingą. Gryna tiesa. Nuo profaniškumo niekas nėra apsaugotas. Ypatingai mūsų amžiuje.

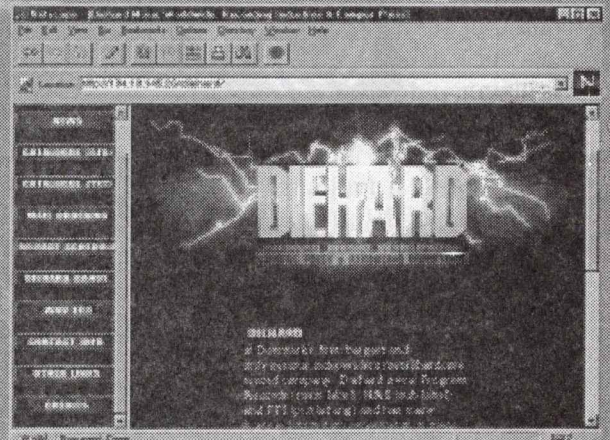
Bet tai yra šansas prabilti į pasaulį. Tai visų svarbiausia. Tai yra pirminė priežastis ir pirminis tikslas. Dvidešimt keturias valandas per parą. "Ei, bičiuli, ar turi savo asmeninį puslapį internete?". Tai lyg priedas prie asmeninės savigarbos, ir lyg XX amžiaus tuštybės pasireiškimo viršūnė. Bet kartu tai ir laisvė veikti, galimybė prabilti į pasaulį su visom iš to išplaukiančiom.....

Okay. Muzikinė industrija irgi atranda internetą. Naujienos plus kita info, muzikiniai failai ir reklama (undergraudininkai kažkodėl tai vadina promocija..) - kiekvienas gali rasti daug įdomių dalykų. Pamenat skandalą dėl dar tuo metu neišleisto U2 gabalo internete? Reakcija buvo momentinė. Pas mus NE VISI turi kompus, tad šioji massmedia rūšis dar nėra tokia įtakinga ir gabi. Grupės norėtų pakliūti TEN, bet nevisada tam turi galimybes. Sielvartauti tikrai nereikia. Kol kas mes turime daug įtaigesnės massmedia, pvz. TV. Klijuok sau afišas ir varyk neblogą muzoną - kaipmat išgarsėsi. Kas žino tik web'o dėka išgarsėjusią grupę? Aš nežinau. Be to, argi ne fainiau skaityti tikrą lietuvišką muzikinį žurnalą (reklama Kabliui!), o ne spoksoiti į kompo ekraną? Bet. Nereikia pamiršti, kad internetas panaikina atstumus, todėl ieškant info apie užsienio grupes jis yra nepamainomas. Elektroninis paštas yra greitas ir kur kas mažiau kainuoja.

Taigi ką galima realiai rasti web'e? Kiekviena rimtesnė leidybinė kompanija turi savo puslapius, kuriuose dažniausiai būna rašytinė informacija, grafiniai vaizdai, pvz. grupių nuotraukos, ištraukos iš audio gabalų bei videoklipų, etc.. Taip pat yra begalė grupių fanų, kurie savo favoritams sukuria taip vadinamus neoficialiuosius puslapius. Na, tarkim man patinka grupė 33% Kiaulių Pakelūi į Vatikaną. Tada aš susirenku kuo daugiau medžiagos apie šiąją bandą ir patalpinu vienam iš daugelio interneto kompiuterių, kad koks tai Džonas iš Njū Džersio ar Duijokaukė iš Estonijos galėtų pasiskaityt apie 33% KPIV bei paspoksot į jų brytas galvas. Štai ir viskas. (čia visi techniniai dalykai, aišku, yra iškirpti..... - smile!) Tarp kitko lietuviškas pankrokas yra ant

<http://www.cust.lt/~albertas/report.html#sReport>

O šiaip tai, vaikučiai pabiručiai, venkite interneto, nes "kartą paragavęs.....". Amerikoje ir kituose labiau industrializuotuose (o kokš žodis!) kraštuose piliečiai dėl interneto pamiršta savo šeimas, darbus ir t.t. ir pan. Kaip sakė klasikas, "kam man žaidimai, jeigu yra internetas?"

KoЯn

NR0X

Phoenix`as: Korn`ų gastro-
linio autobuso šešėlyje 110
laipsnių karščio. Lieknasis vo-
kalistas Jonathan Davis, tarsi
gyvas vanduo, blaškosi po visą
ekipažą nerviška tampydamas
visas įmanomas galūnes; tuo
tarpu būgnininkas David`as
ramiai sėdi kėdėje autobuso
priekyje ir tyliai dejuoja, "Išjunkit
tą prakeiktą A.C. Šitame autobuse
ir taip velniškai karšta!"

Lauke, už keleto tuzino pėdų,
Desert Sky Amphiteatre scenoje
groja Souls At Zero, po kurių
seks Lucy`s Fur Coat, Ugly Kid
Joe ir Goo Goo Dolls. Korn
užbaigs šį radijo stoties KUPD
festą. 16 000 vietų aikštė sau-
sakimša, nes koncertas nemokamas.

Atpalaiduojančiai ramiam
autobuse, iš stereo sistemos
trimituojant "Best Of Blondie"
kompaktui, Jonathan ir David
aptarinėja beprotišką "bė-
gimą į kalną", prasidėjusį iš
karto po grupės debiutinio
albumo išleidimo kompa-
nijos Immortal/Epic Records
tinklais. Jau daugiau nei
metai, kai grupė, lydima
bosisto Field ir gitaristų Brian
Welch bei James "Munk"
Munkey varo kaip tikras turų
mechanizmas, ant scenos
sutikdama tokias įvairias
bandas kaip Primus, Biohaz-
ard ir Megadeth. Ir tai atsi-
perka - jų albumas sparčiai
kyla pardavimo topuose.

24 metų dainorius lėtai
atsisėda ir išsišiepia. "Aš
maniau, kad turavimas bus
nesibaigiantis balių balius -
pilnas jaunų mergičkų, tie-
siog fantazija. Bet nieko

panašaus į tai, ką aš įsivaizdavau.
Tai dar geriau. Jeigu viskas būtų
buvę taip kaip aš įsivaizdavau, aš
jau būčiau lavonas."

Tamsiai alyvinių plaukų bū-
gnininkas įsiterpia, "Daugiau negu
begalinis balius - tai pasisekimo ir
įvertinimo jausmas. Tipo kai jautiesi
patenkintas savimi. Kaip ir atpildas.
Yeah, čia yra mergičkų, yeah. Bet ir
dar daugiau. Mes norime išspausti
nejmanomą iš šito įrašo. Aš dėju, kad
Billboard rašo jog mes topuose, mes
norime paversti šitą albumą Auksiniu, ir
pasidaryti savo nuosavą turnė po
Štatus."

"Kiekvieno trečiadienio rytą mes
skambiname mūsų menedžeriams, kad
patikrintų pardavimo skaičius", - tęsia
Jonathan. "Mūsų menedžeriai yra tokie
pat pašėlę ofise, kaip ir mes ant scenos!
Jie tokie susijaudinę ir užsikabinę už šio
reikalo!"

Koks yra Jonathan`as, beveik kiek-
vienas gali susidaryti nuomonę iš jo
rašomų dainų. Pas Korn`us, įniršio
žodžiai, skirti paprastai narkotikų
problemoms, išsiveržia pirmiausia,
palydint juos industrinėmis ultra-
sunkiomis rifuotėmis. Kitaip nei kom-
panijos draugai Rage Against The Ma-
chine - absoliučiai be jokio politizavimo.
Kaip vėliau paaiškėjo, kartais, už
scenos ribų, Jonathan`as atrodo
visiška priešprieša tam ką mes matome
scenoje. Kaip žmogus - jis linksmas,

atsipalaidavęs, atviras ir
jautrus, entuziastingai nu-
siteikęs dėl savo vaiko, kuris jam
ir jo draugei gali gimti kiekvieną
minutę.

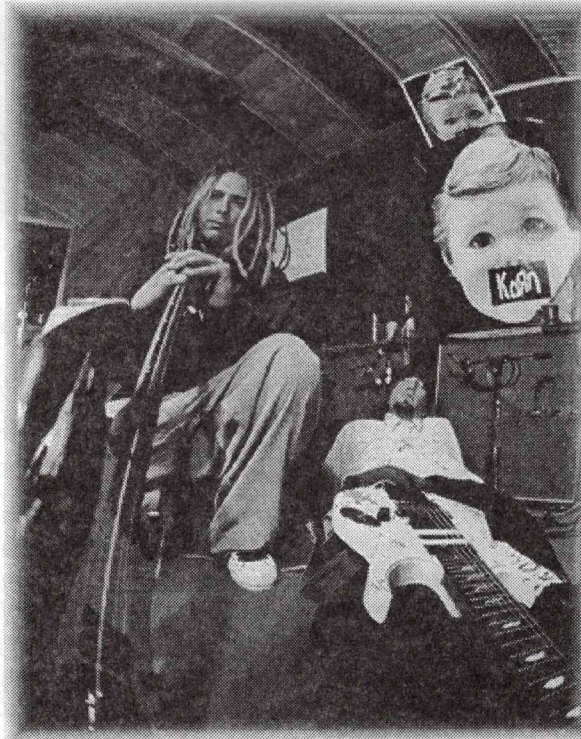
"Matai šitą?," - jis sako, ro-
dydamas į gaviklį prisegtą prie
jo diržo. "Šis daiktelis man
praneš kai gims mano vaikelis.
Jei tuo momentu aš būsiu ant
scenos, aš tiesiog pasakysiu:
chebra, šiuo momentu gimsta
mano vaikelis, viso gero! Mano
astrologė pasakė, kad tai bus
mergaitė. Aš ją dažnai sapnuoju
(mano mergaitę), ir tai, velniai
griebty, spaudžia man širdį."

David`as paguldo savo galvą
ant kėdės nutaisydamas ironiškai
susijaudinusią išraišką.
"Jis neturiu jokio supratimo apie
tai, kas jo laukia", - sumurma apie
besiartinančią gimdymo grėsmę.

Bet Jonathan`as nekreip-
damas dėmesio tęsia toliau. -
"Jeigu tai bus berniukas - bus
jėga. Bet jeigu tai bus mergaitė,
jos vardas bus Sallam - tai reiškia
taiką. O jos antras vardas bus De-
mentia, kas reiškia pamišimą".

(red.p. - Jonathan`ui gimė
sūnus. Jo vardas Nathan House-
man Davis)

Galbūt, kažkada tai peraus į
laimingą šeimą?!? Tiesą sakant,
Jonathan`as jautėsi klystęs jau
nuo vaikystės. Augdamas
Bakersfield`e (kur užaugo ir
likę Korn nariai), Jonathan
pajuto reikšmingą norą at-
siskirti nuo kur kas siauresnių
minčių žmonių, augančių
agrikultūrinėje visuomenėje,
ir daugelis šių demonų yra
"nukryžiuotų" Korn`ų mu-
zikoje. Dainoje "Faget", kuri
buvo viena iš pirmųjų Jona-
than`o karjeroje su Korn`ais,
jis plūsta žmonių neišma-
nėliškumą ir nesusipratimą
savyje, dar vaikystėje pra-
vardžiuojant jį keistuoliu ir
skystuoliu, už jo niekinimą
mokykloje rodant iniciatyvą ir
demonstruojant savo akto-
rinį sugebėjimą. "Aš bu-
vau pats didžiausias pas-
tumdėlis", - priduria jis.

Teisybė, jis yra toks, kurį drąsiai galima vadinti "keistuoliu", su HIV tatuiruote ant kairės rankos (jis sako, kad tatuiruotė yra "Čiulpkit jūs visi man..." už tai, kad kažkada pravardžiavo jį nuorūka, šeštu, etc.), ir prieš Korn`us ilgą laiką dirbusį lavoninės patalogijos ekspertu. "Vieną kartą mano mama man išaiškino, kad ji nėra patenkinta tokiu koks aš esu", - linksmi priduria vokalistas, neatrodydamas, kad per daug

reikia jai paskambinti!"; - entuziastingai sako David`as, prieš pradėdamas rimtai. - "Gyvenant kelyje 7 mėnesius be jokių pertraukų mes po truputį tampame ligoniais. Mes varom tiesiai į pragarą", - jis tęsia, žiūrėdamas į Jonathan`ą. Nesvarbu, visi kiti parapetiški klausimai, kaip vergovės mechanizmas ir aids užsikrėtimas sexo metu, taip pat yra atspindėti vokalistų tekstuose.

Tai ką gi turėjo omenyje jo motina, sakydama, - "toks, koks jis yra".

"Ji didžiuojasi, globoja mane, bet nesupranta mano mąstysenos. Ji yra

išsigimėlis dulkindavo lavonus. Tas vyrukas, jis tikras iškrypėlis. Kiekvieną kartą kai aš atveždavau į lavoninę naujų kūnų, jis visada (cypiančiu balseliu) "Sveikas Jonathan`ai, kaip tau sekasi? Kaip tau sekasi? Ateik čia..." Ir jis pastoviai liesdavo mane."

Okay. Vokalistas gerbia tiek žmogaus gyvenimą, tiek ir mirtį, ir yra didelis karmos ir reinkarnacijos tikėtojas, bet jis dar ir, hm, skausmo mėgėjas. Iki kokios ribos?

dėl to jaudintųsi.

Ir koks gi jis yra? Įtikinti besišypsantį Jonathan`ą, kad subėgiotų į savo gultą ir atsineštų truputėlį hard-core pornografijos įsigytos Amsterdame (tarp kurios ir puikus žurnaliūkštis su gyvulių orgijomis), ilgai netrunka. Jo greiti, įgudę pirštai iš karto atverčia pirmą puslapį. "Žmogau, kaip tu gali čiulpti Ponio organą?!", - jis sako garbintojo balsu. - "Jeigu aš turėčiau jos telefono numerį, mes galėtume paskambinti ir paklausti. Mums

tipo - Ką gi aš tokio padariau, kad toks esi? Kas atsitiko mano sūnui?"

Praktiškai, Jonathan`as yra nepretenzingas, šiltas ir atviras apie viską - nuo sexo, iki kitų grupių, iki skrodimų.

"Skrodimai yra jėga. Tai kaip narkotikas. Ar tu žinai kokia jėga yra kai tu išverti žmogaus vidurius lauk perpjudamas jam pilvą, nesvarbu jis gyvas ar miręs? Ar tu žinai kiek žmonių norėtų tai padaryti, bet jiems trukdo grotos? Aš galiu bet ką išskrosti mažiau nei per 5 minutes, nuo šiknaskylės iki gerklės."

"Atsimeni Mitch`ą iš Oildale`ės?", - jis sakė, atsisukdamas į David`ą. - "Tas

"Kiek tik įmanoma."

Ką, tavo nuomone, tai gali pasakyti apie tave?

"Aš mėgstu būti nepastebimas, nereikšmingas, menkas..."

Kodėl?

"Man atrodo, kad aš save baudžiu. Man atrodo, kad aš save baudžiu kiekvieną dieną. Aš net nežinau... Paskutiniu metu nustojau save giliau analizuoti. Aš tiesiog mėgstu skausmą", - galų gale nusprendžia jis ir pradeda juoktis.

"Būti nuplaktam! Štai kur, velniai griebtu, tikras skausmas. Aš buvau priplaktas su Judas Priest sagtimi, tai buvo vienas iš geriausių - whaakkk!"

Tai tas pats žmogus, kuris teigia, kad Duran Duran yra viena jo geriausių visų laikų grupių (taip, atrodo, kad šį kartą jis rimtai), ir kuris mėgsta, kai jo draugė aprenčia jį moteriškais rūbais. Dar pusę vienuolikos šią naktį, jis scenoje su savo numylėta scenine Adidas apranga. Viršutinė dalis numesta šalin, kad nemaišytų jam kriokti visa išjudinančias eilutes iš "Blind" ir "Faget".

Aerosmith maikutę vilkintis vaikinukas netoli scenos atsakymui į Jonathan`o tekstus, šaukia savo nuosavus žodžius, - "Gali pačiulpti mano organą ir taip pats pasitenkinti!" Ir kai pasirodymas artinasi prie pabaigos, šiukšlinoje amfiteatro aikštėje užsidega galybė laužų, kadangi įniršę vaikeliai krūvom verčia susikaupusias šiukšles ir koncerto metu pamestus ar paliktus rūbus į ugnį.

Vėliau, po koncerto, vokalistas tampa užkulisių linksmybių siela, šmaikštus ir judrus, Korn`ų persirengimo kambarėlyje, išsidirbinėja su keliais draugais iš kitų grupių, tokiais kaip Mark Chausee ir Jay Jay iš Fight, bei Joe Whitfield iš Ugly Kid Joe, kurį moko kaip padaryti pentagramą sukryžiuvus abiejų rankų pirštus. Žolytė ir alus pilasi kaip iš gausybės rago ir balius pačiame savo įkarštyje. Bendrakeleivis iš turo autobuso ateina, kad pasakytų Jonathan`ui, kad, - "yra dvi keturiolikmetės mergičkos, kurios nori su tavimi susitikti". Jonathan`as atrodo patenkintas, truputėlį susidrovėjęs, bet neatrodo, kad tai jį ypatingai domintų. Be jokio entuziazmo, švelniai pasako, - "būsiu už minutės".

Po šio turnė, atrodo, kad Korn turės apie ką parašyti. Jeigu debiutinis įrašas buvo apie kylantį skausmą ir pyktį bandant

išsiveržti iš savos sistemos, apie ką bus antrasis? Jonathan`as pabrėžia, kad niekada apie tai daug negalvojo. "Žmonės stumia šūdą, ir šitame daikčiuke (pirmame albume) aš savyje turėjau sukaukęs velniškai daug šūdo, kurį aš norėjau iš ten išneždinti, ir mūsų prodiuseris, Ross Robinson, ištraukė visa tai iš manęs."

"Ross`as yra labai paprastas, kristalinės dvasios žmogus, ir tai pajauti dirbadamas su juo. Jis yra būtent to tipo žmogus, kuris gali iš tavęs visa tai ištraukti", - pritaria David.

"Su Ross`u aš jaučiausi labai saugus", - tęsia Jonathan`as. - "Įrašą padaryti buvo labai sunku. (Ateinantį kartą) muzikine prasme tai vienas dalykas, bet kas liečia tekstus - viskas bus visiškai kitaip".

Galbūt jis rašys apie tai, kaip Korn`ai buvo suplakti su hunington Beach, Kalifornijos scena, kuri gimdo Offspring tipo grupes - beje, Korn groja drauge jau septynerius metus, pradedant dar su senuoju vokalistu, kuris prieš keletą metų buvo atleistas be jokių ceremonijų. "Visi klausia to paties. "Ką jūs manote apie naują muzikos judėjimą, kuris čia pradeda vyrauti" - jie sako".

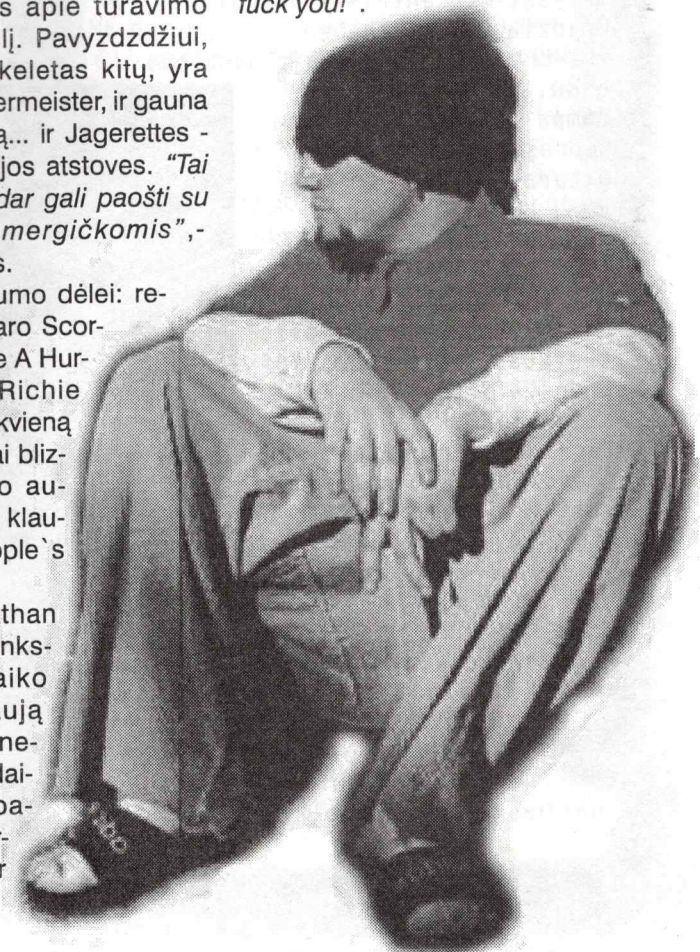
O gal Korn rašys apie turavimo linksmumą ir jaudulį. Pavyzdžiui, grupė, kaip ir dar keletas kitų, yra sponsoriuojama Jagermeister, ir gauna nemokamą autobusą... ir Jagerettes - patrauklias kompanijos atstoves. "Tai jėga. Tu prisigeri ir dar gali paošti su keliomis fainomis mergičkomis", - juokiasi Jonathan`as.

Verta žinoti įdomumo dėlei: repetacijose Korn`ai daro Scorpions "Rock You Like A Hurricane" ir Lionel Richie "Hello" koverius. Kiekvieną rytą David`as kantriai blizgina savo dantis, o autobuse jie pastoviai klausėsi "The Village People`s Greatest Hits..."

Nuo dabar Jonathan gyvena per daug linksmai, kad turėtų laiko pagalvoti apie naują Korn albumą. Dar neparašyta nei viena daina? Jonathan`as pakrato savo ilgus karčius. Jokių citatų ar

frazių kurias vieną dieną jis galėtų panaudoti? Vokalistas nusijuokia, - "Aš ne toks, kaip jūsų sumautas "normalus pilietis". Aš nekenčiu tokio šūdo kaip.. (švilpauja laimingai skambančią melodiją). Aš mėgstu kurti ekspromptu. Tai kur kas linksčiau."

"Albume "Korn" aš daug rašiau apie narkotikus, sumautus amfetaminus", - jis prisipažįsta. - "Bet cinką kurti tekstams aš gaunu iš muzikos. Paskutiniu metu buvo nemažai temų apie vaikus. Aš padariau šiek tiek šūdo apie Mr. Rogers (Štatų vaikų TV personažą). Aš velniškai jo nekenčiu!" - būsimas tėvas tęsia savo priekaištus, užbaigdamas, - "Kai aš buvau mažas vaikas, Mr. Rogers visą laiką varė tokį šūdą kaip "tu turi būti malonus ir sąžiningas, kad būtumei geras žmogus". Būdamas labai patikliu vaiku, aš sumautai pasirinkau šitą kelią ir tapau patyčių objektu. Taip nieko ir nepasiekiau su tuo, ką jis dėstė. Aš tik pastoviai plaukiojau šūde! So, fuck you!"

Šiandien nuėjusi į "kablį" (geležinį), pagavau kablį ir nulūžau beskaitydama "kablį". liūdna istorija...

dabar bažvelkime į viską blai- viomis akimis. ką gi mums atgabeno gerieji (kai nusisukę į sieną miega ir nagų į save neriečia) paštininkai iš tolimųjų kraštų, iš už jūrų marių. ant stalo guli krūvelė visiškai naujų, žvilgančių, spalvotų CD.

faktiškai užtenka pažiūrėti į viršelius, kad suprastum, kokie triukšmai glūdi užšifruoti tame plastmasės gabale.

štai du pastelinių spalvų viršeliai su kažkokiomis abstrakcijomis - nei HC, nei punkrock čia nebus - greičiausiai koks nors alternative rokelis. pirmas jų amerikoni JOAN OF ARC su savo debiutiniu albumu "a portable model of" (Jade Tree). paklausiusi taip ir nesupratau apie kokį modelį veblena šie keturi ištykę, ekscentriški paaugliai. Pradžią gelbsti nebent įdomesni elektrotembra, o šiaip gana nuobodu. po to situacija tampa iš viso nevaldoma - beprasmiški brazdinimai gitara, kažkoks triukšmas, kitaip tariant sensitive artists išlaužinėja menus. šiam stiliui būdingi baltųjų eilių tipo tekstai. pvz.: "keletas šaltų plaktukų/ krepšys pilnas nukirptų plaukų/sakyk daug kartų fuck/doriano grėjaus šešėliai". nors štatuose tai jau gana populiari

antipop (juokingas derinys) grupė, nežinau kam vargti su JOAN OF ARC, jei smagiau klausytis PAVEMENT ir SONIC YOUTH.

amerikėnai THE PROMISE RING "the horse latitudes" (Jade Tree) groja tradicinį college rock, kurio taip nekenčia Beavis su Butt-head'u. kažkokia internacjonalinė grupė, pažvelkit į pavardes:

Gnewikow, vonBohlen, Beschta, Didier. su tekstais vėl kažkokie nesusipratimai: gabalas vadinasi "aš niekada netikėjau rusais", o tekstas yra toks: "taip, aš valgau, bet vis tiek svoris mažėja/

lyg aš galėčiau nualpti, nualpti ir išnykti". kaip jums patinka? šiaip albumas daugiau lėtas, nei greitas. gitaros tarsi užglušintos ir niekaip negali išsi-veržti į paviršių, o vokalas labai jau pri- mena lietuvišką, ibo kaip dažniausiai pas mumi būna, vokalas netrukdo, bet ir "netempia" viršun. kai kurias dainas

visai smagu būtų klausyti važiuojant automobiliu. šiuo

atveju aš mieliau pasirinkčiau DINOSAUR JR., nors tai ir ne pats tiksliausias palyginimas.

dabar iš gana šviesių vandenių pasinersime šiek tiek giliau, kur viešpatauja tamsiosios jėgos. tikri gotikos mėgėjai, be abejo, žino grupę SOFIA RUN, o būtent jos produktas "intimacy" (Dark Frenzy Records), išleistas praėjusiais

metais ir yra dabar mano rankose. tai antrasis šios niujorko grupės darbas. galbūt vadinti tai gotika būtų ir per skambu (iš viso, kas ta gotika?..),

bet jei the CURE susitarsime apibūdinti šiuo žodžiu, tai jis tiks ir SOFIA RUN (kažkaip man mintyse vis sukasi Sophia Loren). kur yra vien instrumentalai, šias grupes galima netgi supainioti - tokia ryški the

CURE įtaka, ypač jų albumų "faith" ar "the top". o ten kur užgroja

skripkelė nejučia prisimeni ir vilniečius SKYLĖ. kad ir kaip tai vadintume, tai gana rami ir depresyvi muzika, kai kurių žmonių vadinama tiesiog dark alternative. nepaisant panašumo į "kiurus" ir kvailių abejonių dėl stiliaus, šis SOFIA RUN albumas yra

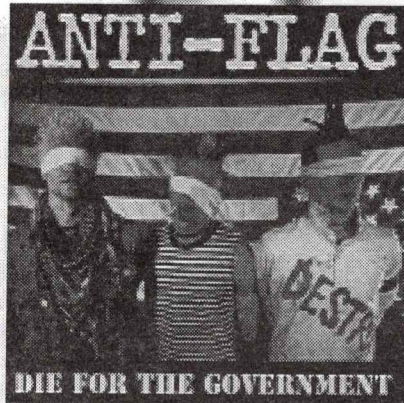

vieningas ir įdomus. vienas iš mano šių metų atradimų.

kvailas viršelis gali atbaidyti pirkėją, prajuokinti jį, gal net ir sunervinti. austrijokų TRYLOK albumo "contrast" (Zoth Ommog/Music Research) viršelis sužadina susidomėjimą grupe, kurios albumo viršelis toks beprasmiškas. blia, tokios kosminės abstrakcijos primena visokius nupirdusius YES, STYX, etc. tik pašovus CD į grotuvą iš garsiakalbių pasigirdo tipiškas monotoniškas teutoniškosios dark wave bumpsėjimas. prifotografuota visokių stounhendžų, senovinių tiltų, pilių - nostalgija praeičiai, kai germanai su kalavijais prievarta bruko dievo žodį. gal dėl to jie ir patys ch***lina nuo tokios muzikos, o mums baltams ji kažkaip neveža.

daug galingesnę tamsiosios elektronikos dozę suleidžia į ausis GIRLS UNDER GLASS produktas "fire-walker"(Nuclear Blast). rimta firma šūdo nemala ir stengiasi palaikyti savo lygį. "merginos po stiklu" atranda visai įdomių skambesio tembrų, kuriuos kloja ant ekspresyvių spalvingų ritmų. noromis nenoromis prisimeni tokios muzikos žygūno T.Reznor'o kūrybą. ne, GIRLS UNDER GLASS jo neperspjauna, nes niekaip neišsivaduoja iš teutoniškosios dark wave gniaužtų, nors ir pažengę toliau nei TRYLOK.

na, o dabar sukluskite pankai! šiandien, kai visi pasinęšę į taip vadinamą happycore ar kitaip skate-core, kurį propaguoja NOFX, LAG WAGON, KILLENCOLIN, GOOD RIDDANCE ir kiti GREEN DAY priešakyje, ANTI-FLAG iš Pitsburgo lieka ištikimi tradiciniam pankrokui. šiais metais išleidę albumą "die for the government" (New Red Ar

chives) trys imidžovi ir skiauterėti pankeriai siūlo jums kupiną protesto (kartais kiek tiesmukiško) ir energijos albumą. nukirsdami saitus su punk77 ideologija ("all you punkers with your

No Future dreams follow Johny Rotten and all our persent beliefs, following society be what they want you to be Drunk and Quiet "there's No Future for me") jie vis dėlto įsileidžia savo kūrybon to linkmojo pankroko atgarsius, tačiau tekstai tiesiog persisunkę pankiška ideologija. savo poziciją apie (prieš) dabartinį pankroko judėjimo populiarumą ANTI-

FLAG išsako gabaluose "punk by the book", "davey destroyed punk scene". "summer squatter go home". tik viena nedidelė problema: visa tai jau išrėkta ir išgkota prieš gerą desietką metų. Produktas tikram 100% pankui.

na, o tuo tarpu amerikoni LIFE-TIME dar vieni šiuolaikiniai linkmieji pankai, bandantys šokti pagal happycore dūdelę. 23 minutės - 12 gabalų. kokiam nors progressive/atmospheric ar šiaip METALLICA gerbėjui turbūt plaukai pasišiauštų - kas čia per gabalai po 2 minutes?! LIFETIME albumas "jersey's best dancers" (Jade Tree) - dar vienas per daug neišsiskiriantis albumas palyginti trumpoje happycore gyvavimo istorijoje. tas pats pašėlęs tempas, gražios melodijos,

karts nuo karto pasiveržiantis jausmingumas (kaip sako jau miėti pieštiniai balvonai: "a song for chicks"). madingi vaikinai, madinga muzika, bet nepasakysiu, kad blogai.

ne paslaptis, kad happycore virusas pasklides po visą pasaulį (net mūsų TURBO RE-ANIMACIJA išmeta vieną kitą šio

stiliaus hitelį), taigi, nenuostabu, kad ir švedijoje vikingų ainiai nusimetę savo šaltumą ir didvyriškumą groja ne vien tik metalą. SATANIC SURFERS su CD "666 motor inn" (Burning Heart Records)

ir žaviais raudonais velniukais su banglentėmis ir apverstais kryžiais smagiai čiuožia happycore bangomis. savo debiutinį albumą "hero of our time" šie bičiai pardavė daugiau nei

35.000 egz. tiražu, o šitą kompaktą Japonijoje išleis netgi tokia respektabili firma kaip JVC. pavasarį SATANIC SURFERS koncertavo Europoje (pas mumi, į Europos centrą, kaip visada neužsuko) ir

susilaukė didelio pasisekimo, kai kas juos vadina melodingojo pankroko lyderiais europoje. įdomu, kad grupės gerklė yra ne gitaristas ir net ne bosistas, o būgnininkas.

(pertrauka - gali nueiti į virtuvę pasidaryti sumuštiaką ar surūkyti cigaretę)

grįžtam su dar vienais jankiais SWEETBELLY FREAKDOWN ir jų pirmuoju albumu tuo pačiu pavadinimu (Jade Tree). ką gi, vaikinai iš Washington D.C. ir tai tikrai jaučiasi. būtent šiame regione gimė tai, kas vadinama emocore, o visą šio stiliaus tusovkę pradėjo garsiausi jo atstovai FUGAZI. jų įkurtoje studijoje "dischord"

leidžiami tuntai tokių grupių. prie specifinio skambesio dar prisidėjo

ir S.F. bendradarbiavimas su JAWBOX chebra. kaip teigia muzikantai, jų misija "to destroy popular music as it is now known". anksčiau ši grupė vadinosi SWITZ ir yra išleidę vieną albumą. šiek tiek daugiau nei 20 min. visai neblogo emocore.

jei prisiminsime kalbas apie viršelius, tai S.F. yra vienintelė

grupė, kurios albumo viršelis neįšduoda, ką ji groja - jį puošia gražūs komiksai.

"jump, jump, motherfuckers!" turime dar vienus švedukus, tik šį kartą šiek tiek sunkesnius - 59

TIMES THE PAIN su jų antruoju albumu "twenty percent of my hand" (Burning Heart Rec.).

tiesa, kiek pasenęs dalykas, išleistas pačioje '96 pabaigoje. albumas buvo įrašinėtas ir jį prodiusavo tas pats Dan Swano (EDGE OF SANITY, MILLENCOLIN) bandęs kažką išlaužti iš vilniečių GHOSTORM. švedų albumas puikiai parodo, kad iš šūdo vaško daug neprispausi. 59 TIMES THE

PAIN perspjauna "goštormus" visais kriterijais: skambesiu, idėjomis, tekstais. tiesa, šiek tiek kitoks stilius, bet vis tiek... kvartetas varo hardkorą, bet ne dabar madingą

NYCH, o labiau tradicinį sunkų ir greitą, panašų į SICK OF IT ALL ar AGNOSTIC FRONT. ši grupė vienas iš

šios švedų firmos arkliukų ir ją taip pat išleis JVC Japan. šių metų

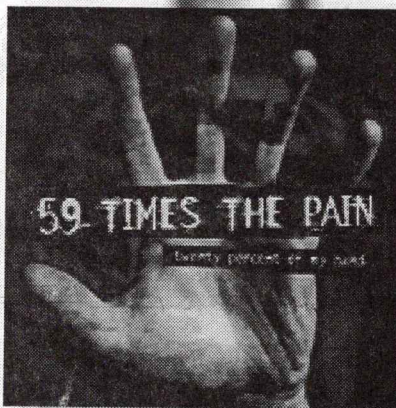
pradžioje 59 TIMES THE PAIN apšildė BIOHAZARD jų skandinavijos turo metu. tekstuose nagrinėjamos socialinės, psichologinės

temos. "you can't change me. no way. cause my ideals and values are from heart.

you can't keep us apart". iš karto po skandinavų CD grotuvą vėl okupavo jankiai

OLD SCHOOL 101 su debiutiniu EP (Resurrection A.D. Rec.). vėl gana tradicinis HC, bet kažkodėl neveža. monotoniškas brū-

žinimas gitaromis, kalimas būgnais ir kriokimas. firma išleidusi šį produktą, teigia, kad OS 101 palaiko tikrąją HC dvasią ir šiaip yra puiki grupė, tačiau tai tik reklaminiai šūkių, nes net 16 min. EP prailgsta beklusnat, o tai jau negeras ženklas. "kilę iš darbininkų klasės, OS 101 palaiko

tokias vertybes kaip šeima, pagarba ir sunkus darbas". ŪS 101 will spread True Meaning of Hard-Core to the kids of the world"- ar ne per daug pompastikos šiuose žodžiuose? ateitis parodys, o dabartis sako ką kitą...

na, ir pabaigai grįžkime į Europą, vėl į tą pačią Švediją, kurios krantai matosi maudantis Baltijos jūroje ir kur galima nuplaukti užsėdus ant automobilio padangos, pasiėmus kelis baksus ir buterbrodų. viršelis ir grupės pavadinimas RAISED FIST (išskeltas kumštis) aiškiai byloja apie tai, ką išgirsime. tačiau šiek tiek apsigauanu - vietoj tikėyosi išgirsti New York style HC, išgirstu tradicinį, galingą ir greitą HC. minialbumas "stronger than ever" (Burning Heart Rec.) išleistas praėjusių metų viduryje, tačiau neturi didelės reikšmės, nes Lietuvos mastais tai vistiek yra gana šviežias produktas. šių metų gegužy RAISED FIST išleido savo pirmąjį full-lenght albumą. nieko naujo, tik šiek tiek primirštas senas geras hardkoras, toks, koks jis turėtų būti - aštrus, sunkus ir greitas pankrokas, o ne ryškus flirtavimas su metalu ir repu. dabar klausau priešpaskutinę, devintąją RAISED FIST kompoziciją ir ji man, turiu pripažinti, skamba gana nuobodžiai, galbūt ši gana ilga klausymosi sesija gerokai išstampė ausy būgnelius ir nebesugebu priimti visų vibracijų, o gal čia tiesiog ir švedukai groja šiek tiek monotoniškai... viskas.

ačių už dėmesį, tikiuosi su jumis susitikti ir kituose "kablio" numeriuose, nes pasiklaudyti ir jums pasiūlyti tikrai yra ką.

visus pageidavimus, pastebėjimus, kritiką/pagyrimus, siuntinius su uogienėmis ir raugintais agurkais siųskite į redakciją arba tiesiai man:

namas@pub.osf.lt

su pagarba Laura "100% Angel"

CD IŠ ANTRŲ RANKŲ

Vilniuje, Tilto 15 (Plokštelinėje)
atidarytas naudotų CD
pardavimo ir nuomos skyrius

Čia rasite ir seno roko, ir hardo, ir "geležinės", ir naujausios šokių ar eksperimentinės muzikos

Disko nuomos parai kaina - 3 Lt
(reikalingas piniginis užstatas)

REVIEW TIME CLAYMANN'S UNDERWORLD

Lietuviškoji Bjork - SATT iš pajūrio. Jos nuodirdžios mintys apie save, šokių muzikos kultūrą ir Dievą

Ar death metal tikrai jau nebegyvas? Vokiečiai NIGHT IN GALES mano kitaip, kiekvienam įdomūs jų svarstymai šia tema

Kylantys futuristinio rock šviesuliai iš Amerikos žemyno LOVE IN REVERSE. Šie vyrukai turi ką papasakoti

žymių ir mažiau Lietuvos bei užjūrio undergroundo žmogystų mintys apie techno ir "gyvos" muzikos praeitį ir dabartį. O Kas mūsų laukia?

Daugybė svarbesnių praeito pusmečio under muzikos ir spaudos recenzijų. Nuo punk ir techno iki metalo

Angliškai parašytas ir puikiai išverstas žurnalas žmonėms plačiai žveigiantems pasauliui ir muzikai

DON'T DRINK DRIVE

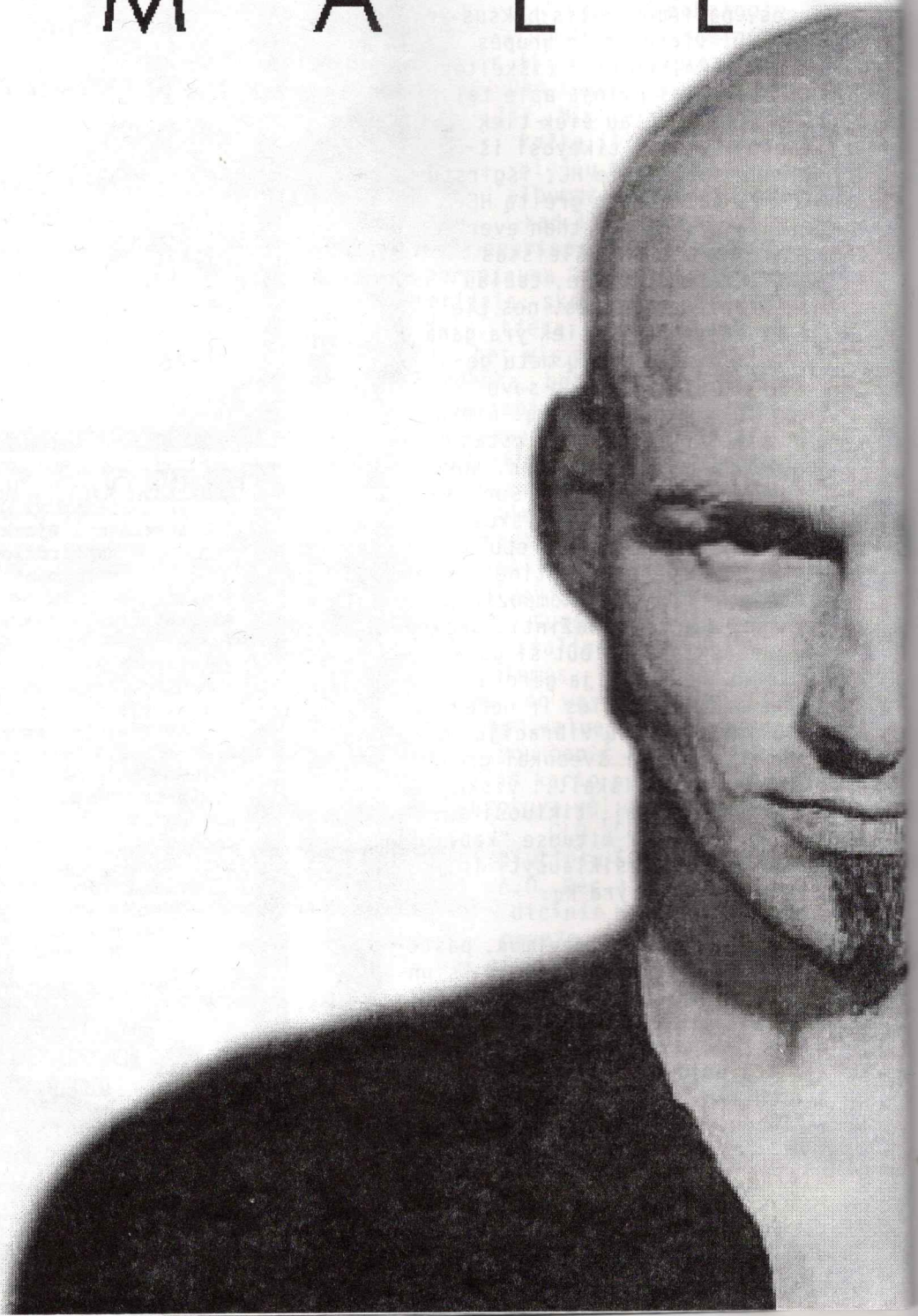
Norintys išsigyti šį leidinį, siųskite 7 Lt pašto perlaida ar gerai paslėptus pinigus voke šiuo adresu:

Saulius Majauskas
Jaunimo 60 - 9
4580 Alytus

©-2001 Saulius Majauskas: www.osf.lt

S A M A E L

Samael'uose yra kažkas mistiško, ir grupės nariai aiškiai stengiasi išlaikyti šią mistiką, kad nesunaikintų impresionistinio jų meno poveikio. Kadangi piešinys nutapytas vien tamsiausiomis spalvomis, Samael gali pasiekti tą melancholijos laipsnį, kurio negali pasiekti tie, kurie viso labo bėgioja paskui madą. Nuo primityvaus debiutinio "Worship Him", išleisto Osmose, Samael parodė įspūdingą vystymąsi su kiekvienu albumu, baigiant pačiu įspūdingiausiu paskutiniame albume "Passage". Nors ir bevilydamas, kad muzika pati kalbėtų už save, gitaristas/vokalistas Vorph, dar galutinai nepasveikęs nuo gripo, pasišnekėjo su Debbie ir atskleidė mums keletą įdomesnių savo minčių.

Jūsų būgnininkas Xy, palikęs būgnų lazdeles, dabar groja klavišais, ir grupė naudoja elektrinius būgnus. Kaip visa tai įvyko?

Mes turėjome klavišistą, bet jis paliko grupę. Taigi, mes turėjome rasti kažkokią išeičių, ir jis (Xy) užsiėmė klavišų tvarkymu. Kai jis užropavo klavišus, mes turėjome išspresti problemą su būgnais, ir taip gavosi, kad mes pasirinkome elektrinius būgnus.

Koncertuose jūs grojate su tikrais būgnais?

Ne, mes grojame tik su elektroniniais būgnais. Jūs juk žinote kaip viskas būna... kai jis (Xy) negroja klavišais, jis turi šalia susistatęs visą perkusiją. Taigi, jis visada turi ką veikti.

Jūs taip pat papildėte sudėtį antru gitaristu. Kodėl jūs nutarėte taip padaryti?

Todėl, kad skambesys įgauna daugiau jėgos, ypatingai koncertuose. Be to, man buvo per didelis spaudimas veikti kaip vokalistui ir vieninteliui gitaristui. Šalia viso to, šį kartą naudojant dvi gitaras, gaunasi jėgiška harmonija, taigi, mes turėjome kaip nors tai atgaminti koncertuose.

Ar tu prisidėjai rašant muziką naujam albumui?

Ne. Aš tik rašau eiles.

Bet seniau tu kurdavai ir muziką?

Taip, bet po "Ceremony Of Opposites" mes tipo pasidalinome darbais. Taigi, dabar, aš tik rašau eiles. Man atrodo, kad taip viskas gaunasi labai neblogai. Tai nereiškia, kad taip tęsis amžinai, bet einamuju momentu aš esu labai patenkintas rezultatais.

Aš dar neskaičiau tavo eilių, ir net nežinau ar tu sutiksi apie jas šnekėti, bet gal būt yra kas nors, ką tu norėtumei pasakyti pats?

Ne (juokiasi).

Davai, pasakyk...

Well, eilės pačios save paaiškina. Kadangi jos jau parašytos, jos neprivalo būti aiškinamos ar panašiai. Jeigu aš ką nors pasakyčiau, aš sugadinčiau dainas. Aš jaučiu, kad tai yra savęs išreiškimo priemonė, taigi, jeigu tu išreiški jomis dar ką nors, ką tu darei, tai visas prieš tai tavo atliktas darbas praras prasmę.

Grįžtant prie "Worship Him" laiku, tas albumas atskleidinėjo kur kas religingesnes temas, kai tuo tarpu šis yra visiškai priešingybė.

Galimas daiktas, kad "Passage" yra pats mistiškiausias mūsų albumas. Jis mažiau susijęs su religinėmis temomis, nes tai manęs

jau nebedomina. Aš norėčiau sutvirtinti ryšius tarp abiejų temų, bet manau, kad šis albumas yra kur kas mistiškesnis negu koks nors kitoks.

Analizuojant dabar, ką tu manai apie senus Samael darbus?

Aš apie tai negalvoju. Reikalas tame, kad mes darėme tai ką norėjome ir kada norėjome, ir su kiekvienu albumu mūsų norai keitėsi. Tai nėra nieko, dėl ko jūs galėtumėtės?

Ne. Yra kai kurios dainos kurias mes išsaugojome ir vis dar dirbame su jomis, o visos kitos priklauso praeičiai.

Kada jūs įrašėte "Passage"?

Atrodo, kad 1996 m. kovo mėn. Mes turėjome pasiruošimo laikotarpį, prieš tai, kai Waldemar Sorychta (prodiuseris ir kartu Grip Inc. narys) atėjo ir kartu su mumis peržiūrėjo visus garsus ir gabalus. Taip buvo kur kas lengviau, ypač dabar, kai pas mus tiek daug programuojamos medžiagos, kurią mes įrašėme prieš tai. Visa kita mes normaliai atlikome studijoje, kaip ir ankstesniuose įrašuose.

Su Waldemar'u jūs dirbote ir anksčiau?

Taip, jis mums kaip brolis. Jis prodiusavo visus mūsų darbus, išskyrus "Worship Him".

Ar jis kažką įneša, kas papildytų grupės darbą?

Jis tarsi dar vienas grupės narys. Ir tai yra svarbu, nes kai muzika yra užbaigta, jis gali pažiūrėti į viską iš šalies, ko mes patys negalime. Aš nežinau kaip tai paaiškinti, bet tai tarsi dar viena pora ausų.

Ar jūs ir ateityje dirbsite su juo?

Aš nieko nežinau apie ateitį, bet apskritai tai mes labai patenkinti, kad dirbome su juo ruošdami šį albumą. Man atrodo, kad dabar reikėtų padaryti pertraukėlę, nes kai kurie albumo gabalai, atrodo, turi milžinišką potencialą. Aš noriu palaukti ir pažiūrėti, kas iš to bus.

Jūs sugebėjote išlikti ištikimi savo šaknims ir tuo pačiu metu stiprokai evoliucionuoti. Dėl to aš manau, kad "Passage" yra labai tinkamas pavadinimas šiam albumui. Ar tai gavosi sąmoningai?

Mes negalvojame apie pavadinimą kaip apie reklamos formą. Tai tiesiog iškilo kartu su viršelio idėja. Aš pamaniau, kad tai dera, nes Mėnulis yra matomas kaip kelias daugelyje religijų. Tai lyg mistinis kelias į geresnes vietas. Technologiškai, yra begalė žmonių, kurie tiki jog vieną dieną Mėnulį bus galima paversti kažkuo panašiu į Žemę. Taigi, Mėnulis dar kartą suveiktų kaip pasažas. Iš abiejų nuomonių pusių, man atrodo, kad tai įdomi mintis.

Kaip tu gali palyginti Samael priėmimą Europos publikos ir Štatų publikos?

Tiesą sakant, aš nematau jokių skirtumų. Vienintelis skirtumas yra tas, kad kai mes grojame Štatuose, žmonės mus mato pirmą kartą ir visiškai nežino mūsų muzikos. Europoje, priešingai, žmonės, kurie eina į mūsų koncertus, žino mus jau kuris laikas, ir yra matę mūsų koncertus jau kelis kartus. Tada, atmosfera šiek tiek skiriasi. Bet ne, aš nemanau kad yra kažkokie dideli skirtumai.

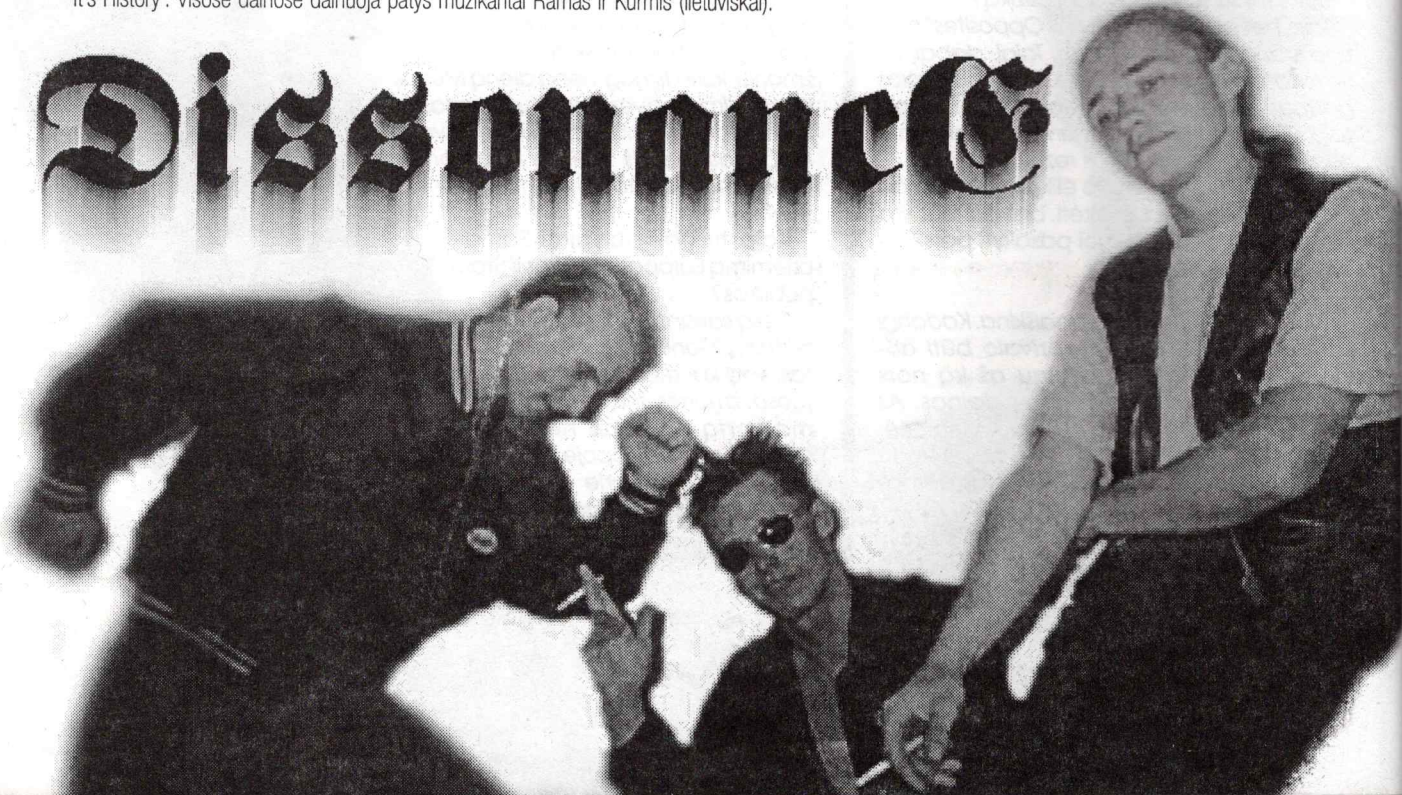

Ore sklando gandai, kad Dissonance dar gyvi. O gal jau gyvi?!? Pavasarį grupė papildė savo diskografijos sąrašą dar viena kasete "Now It's History", ir jau šį rudenį žada išleisti pilną albumą... Kas klausosi LR3 laidos "Radiogama", jau galėjo išgirsti vieną naują kompoziciją, kuri turėtų apibrėžti tai, kas ruošama naujam albumui. Be abejonės tai jau ne senieji "dūmeriai", dar prieš keletą metų groję kiekviename koncerte ir surinkdavę galybę publikos. Dabar jie pasinėrę į gilų pogrindį ir savo kelią į viršūnę pradeda nauja sudėtimi ir nauju kompozicijų stiliumi. "Now It's History" kasetėje jau negirdimas Liucifos balsas... Ten negirdimas joks balsas, taip pačiai kaip ir naujojo albumo prezentacinėje dainoje. Kaip teigia grupės lyderis Ramūnas, tai gali tapti nauja Dissonance vizitine kortele, t.y. grupė ir toliau gali groti be vokalo. Tiesa, muzika, nepasikeitė taip jau stipriai idėjiniu atžvilgiu. Pasikeitė techniniai parametrai, grojimo stilius, bet tą tamsioji melancholija, kuri žavėjo Lietuvos klausytoją prieš keletą metų, ryški kaip niekada. Pasikeitė priemonės, bet tikslas liko tas pats. Pažinodamas senesnes Dissonance dainas, ne kiekvienas galėtų pasakyti, kad tai ta pati grupė, vos išgirdęs muziką, bet nespėjęs įsigilinti į ją. Ar grupės nariai irgi pasikeitė? Kokie jie yra dabar? Dissonance mielai pasikalbėjo su Kablo žurnalistais ir atskleidė šį tą apie naujo įrašo planus bei dar visai neseniai išleistą kasetę "Now It's History".

Iš grupės, pasitraukė ne tik vokalistas Liucifa, bet ir gitaristas Arnas. "Kai mes įrašėm šią kasetę, jis pasakė, kad daugiau nebegros su Dissonance. Mes su juo nesusipykom, kaip ir su Liucifa, bet jis tiesiog norėjo grot kitokią muziką", - paaiškina padėtį pats Ramūnas. Kasetės prezentaciniame koncerte Liucifa vis tik dar dainavo, nors dainų rašymo ir įrašymo procese nedalyvavo. Deja, dabar jis pasitraukė iš grupės galutinai, o pakaitalas iki šiol nesurastas. Nejaugi sekančio albumo dainos bus bevokalinės? "Vokalas turėtų būti, bet greičiausiai tai bus ne Liucifa. O gali būti ir taip, kad bus vėl be vokalo. Arba gali būti vokalo minimumas", - teigia Ramūnas. "Ne, bus vokalas. Neaišku kaip ten bus, bet vokalas bus", - jį papildė gitaristas Kurmis. Toliau Ramūnas sukonkrečiau informaciją apie tai, kada žadamos įrašyti naujos dainos. "Planuojama ankstyvą rudenį. Matai, gali būti ir taip, kad mes ateinam į studiją, sakom kad norim įsirašinėti, o studija užsakoja jau dviems mėnesiams į priekį. Tada ir įrašas aišku nusikels dviems mėnesiams. Bent jau singlą tikrai įrašysim ankstyvą rudenį, o albumas gali būti ir lapkričio mėn." "Now It's History" išleido firma Planets, kuri nežinoma ne tik kad eliniam piliečiui, bet ir melomanui, užsispyrusiai besidominčiam tais dalykais. Viską paaiškina Ramūnas, - "Ta firma buvo įkurta būtent tam, kad išleistų Dissonance kasetę. Tam tikri žmonės parėmė pinigais ir viskuom, nes mes neturėjome kur ją išleisti. Mes neturėjome jokių kontraktų, nes tiesiog jų net ir neieškojom. Žodžiu, mums padėjo draugai." Metallica savo laikų išleido albumą visiškai juodu viršeliu... Dissonance išleido savąjį visiškai baltu. Kokia idėja slypi už viso to? "Tiesiog mes nesugalvojom jokie piešinio viršeliui", - prisipažįsta lyderis, - "todėl pagalvojom, kad baltas irgi daug ką pasako. Tu gali ant viršelio nusipaišyti ką tik nori. Būtų iš viso jėga, jeigu kiekvienas paklausęs muzikos nusipaišytų savo viršelį, tokį, koks jo manymu yra tinkamiausias šiai muzikai. Tada kiekvienas turėtų originalią kasetę. Ir toki žmonės, kurie taip padarys, gali atsiųsti mums tą viršelį, tai mes dar ir parašus sudėsime. Gali piešt ką tik nori, bet svarbu, kad būtų spalvoti piešiniai." Praplėšęs kasetę, ne vienas nustemba dėkle be kasetės radęs ir kažkokį maišelį. Kas tai per dalykas, kam jis skirtas? Pasirodo, kad tai yra... kvepalai. "Ši idėja kilo man, bet čia visiškai ne komercinė idėja. Matai, žmogus nusiperka kasetę, išsipakuoja ir pradeda ją klausyti, o kol groja muzika, jis gali ją pakvėpinti. Pati idėja buvo, kad kvėpėtų viršelis, pats popierius. Tu išpakuoji kasetę ir ji kvepia kokiais nors gerais kvepalais. Esmė ne tame, kad kvepalais, bet kad kvapu. Na, ir mes susiradom tokią firmą, kuri mums davė tuos kvepalus. Man jie irgi labai patinka, tokie skanūs. Kilo problemos tik kaip iškvėpinti tą popieriuką, ir kadangi mums tai neišėjo, tai mes įdėjom į kasetę mažą kvepalų maišelį. Tu gali jį praplėšti ir gali išsipilti tuos kvepalus ant kasetės ar ant savęs. Ir dar taip išėjo, kad ta firma mus dar ir parėmė šiek tiek finansiškai. Taigi, tapo pakankamai originalu, ir mes netgi užpatentavome šią idėją, ir jeigu net sekančiam albumui mums niekas neduos kvepalų - jis vis tiek kvėpės." Su kasetės leidimu tikrai pasistengta. Ar tai atsiliepė jos perkamumui? Ramūnas, atrodo, yra visiškai patenkintas esamais rezultatais, - "Yra išleistas 100 egz. tiražas ir jis jau eina į pabaigą. Lietuvoj nupirko 40, užsienyje gal 40 kasečių ir dar kažkiek išdalinom." Gal būt tai ir ne patys didžiausi skaičiai, bet belieka tikėtis, kad naujajame albume Dissonance dar sėkmingiau įkūnys savo atgimimą ir įtikins pirkėjus, kad muzika tikrai verta pinigų.

Einamuju momentu jau yra aišku, kad Dissonance tik ką įrašė 6 kompozicijų singlą "The Most", kuris oficialiai bus išleistas Spalio 1 d. Kasetę į rinką išmes firma Planets ir šį kartą singlo bukletas bus spalvotas, su nuotraukomis, tekstais ir t.t. Turinys: 3 naujo gabalo versijos ir 3 parašytos dainos iš kasetės "Now It's History". Visose dainose dainuoja patys muzikantai Ramas ir Kurmis (lietuviškai).

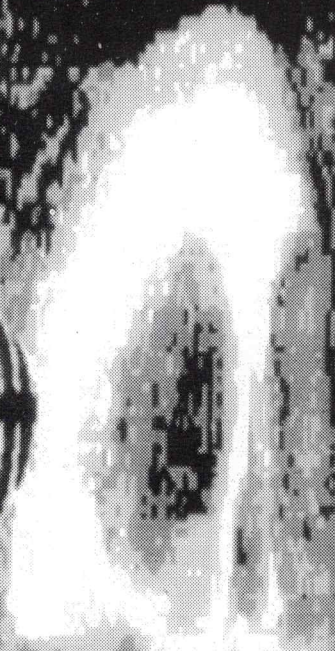
Dissonance

RADIO GAMMA
RADIO GAMMA

W 10 0 0
W 10 0 0
W 10 0 0

INTERNATIONAL
RADIO STATION
RADIO STATION

Dangus Productions
E-mail: DangusPr@pub.osf.lt
P.O.Box 982 • 2300 Vilnius • Lithuania